

สัญญะความดีงามในวัตถุ

วิทยานิพนธ์

ของ

ปัญญาวิศิษฐ์ สุริสุข

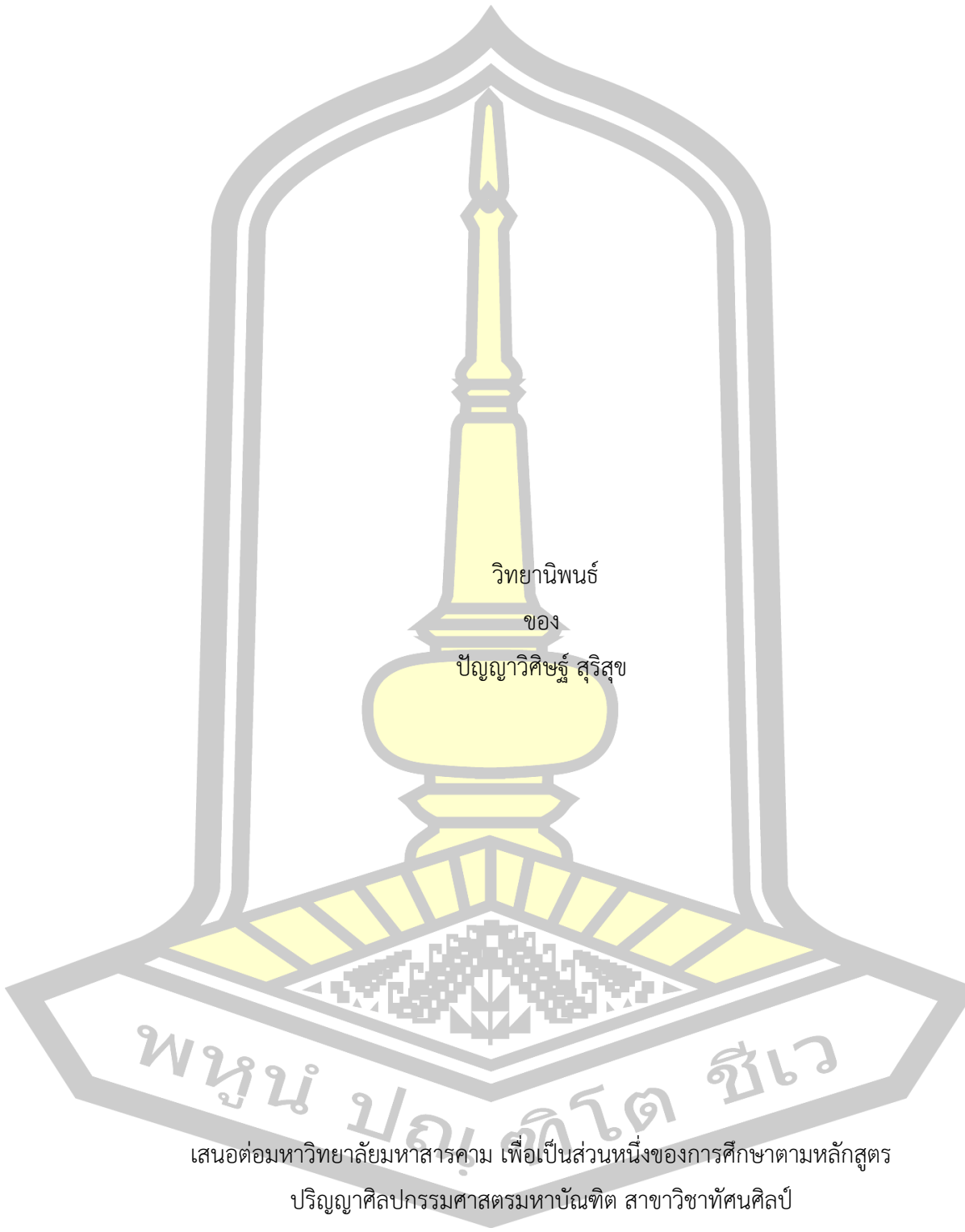
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์

พฤษภาคม 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

สัญญะความดีงามในวัตถุ

วิทยานิพนธ์

ของ

ปัญญาวิศิษฐ์ สุริสุข

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์

พฤษภาคม 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Sign of virtue in material

Panyawisid Surisuk

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements

for Master of Fine Arts (Visual Arts)

May 2021

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนายปัญญาวิศิษฐ์ สุริสุข แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผศ. ดร. กนกวรรณ์ นิธิรัฐพัฒน์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รศ. บุญทัน เชษฐสุราษฎร์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ผศ. ดร. สุชาติ สุขนา)

.....กรรมการ
(ศ. ปริญญา ตันติสุข)

.....กรรมการ
(ศ. พงศ์เดช ไชยคุตร)

.....กรรมการ
(ผศ. สมพร รอดบุญ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(ศ. ดร. ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง สัญญะความดีงามในวัตถุ
ผู้วิจัย ปัญญาวิศิษฐ์ สุริสุข
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ บุญทัน เชษฐสุราษฎร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุชาติ สุขนา
ปริญญา ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต **สาขาวิชา** ทัศนศิลป์
มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม **ปีที่พิมพ์** 2564

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์การสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์เรื่อง สัญญะความดีงามในวัตถุ มีแรงบันดาลใจ จาก สัญญะความสัมพันธ์ความดีความงามของบุพการีผ่านวัตถุ วัตถุที่เป็นดั่งตัวแทนที่ชี้นำแสดงถึงตัวบุคคลอย่างผูกพันโดยมีจุดมุ่งหมายแสดงออกเป็น ร่องรอย คราบ ความบิดเบี้ยวเป็นสัจจะของวัตถุผ่านรูปทรง ภาชนะ เครื่องมือการกินการอยู่เป็นอาชีพ วิธีชีวิตที่เรียบง่ายจากอุปกรณ์เครื่องครัว เพื่อศึกษาเพื่อศึกษาสัญญะในวัตถุ สิ่งของ ภาชนะที่จะสื่อถึงบุคคลที่แสดงถึงความดีงามที่ซ่อนอยู่ภายในวัตถุที่เป็นสัญลักษณ์ เพื่อเปิดเผยคุณค่าของชีวิตพ่อแม่ที่มีแต่ความดีงามเป็นความศรัทธาความรู้สึกที่อยู่ภายในจิตใจ และเพื่อสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ด้านจิตรกรรม 2 มิติ เพื่อให้รับรู้ในสิ่งที่อยู่ข้างในแสดงความเชิดชูบูชาคุณความดีงามของบุพการีชน แสดงผ่านรูปทรงแห่งความรู้สึกภายในด้วย สี แสง-เงา น้ำหนักและรูปทรงโดยใช้ สีน้ำมันกับเทคนิคการวาดภาพ impasto คือการใช้สีหนานูนที่ไม่พยายามให้ดูเรียบมีพื้นผิวที่แสดงร่องรอยที่ผ่านประสบการณ์อันมีชีวิต มีมิติของสีทับกันหนาหลายชั้นเต็มไปด้วยอารมณ์ความรู้สึกที่ทับถมกันเป็นเวลานานเหมือนวัตถุที่ผ่านการเวลากับผู้เป็นเจ้าของที่ร่วมกันสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามอย่างผูกพัน และแสดงผลงานสร้างสรรค์ในมุมมองใหม่ กายภาพแสดงถึงรูปทรงของวัตถุเป็นมุมมองจากอุดมคติ จึงนำเสนอเป็นมุมมอง Ant's-Eye View ให้ความรู้สึกถึงความสูงส่ง ยิ่งใหญ่ มีเส้นนำสายตาที่พุ่งสูง มีที่มาจากการที่มองดูยอดเจดีย์สูงใหญ่ของ ปฐมเจดีย์ และ เจดีย์วัดอรุณ พื้นที่แห่งความศรัทธาที่ยิ่งใหญ่ เพื่อแสดงออกถึงสัญญะความดีงามความยิ่งใหญ่ไพศาลของพ่อแม่ พ่อแม่คือสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์และมีคุณค่าที่หน้ายกย่องมีวิธีดำเนินการสร้างสรรค์โดยการรวบรวมข้อมูลจากสภาพแวดล้อม ได้แก่ แหล่งที่อยู่อาศัยที่บ้าน ข้อมูลจากเอกสารวิเคราะห์และตีความเกี่ยวกับพระในบ้านความดีงามของบุพการีชน และ อิทธิพลจากผลงานศิลปกรรมของ สุรสิทธิ์ เสาว์คง มาใช้ในการคลี่คลายรูปแบบจากผลงาน แสงแห่งความศรัทธา ที่ได้รับอิทธินำมาต่อยอดงานตัวเองต่อแนวคิดได้ รสนิยมการใช้สีกับฝีแปรงเป็นเอกลักษณ์จาก Claude Monet เป็นต้นแบบและใช้สีหนานูนจากศิลปิน Mark Tobey หาความชัดเจนของแนวคิด รูปแบบ

และเทคนิคกลดำเนินการสร้างสรรค์ตามหลักการทางทัศนศิลป์ เป็นผลงานที่มีลักษณะเฉพาะตน จำนวน 15 ชิ้น

ผลการศึกษาและสร้างสรรค์พบว่า พ่อแม่เป็นดั่งพระในบ้าน เป็นผู้สง่างาม ผู้กล้าหาญ เมตตาปลูกฝังเลี้ยงดู ขัดเกลา ภาระหน้าที่ที่หนักการรับผิดชอบชีวิตคนในครอบครัว โหยหาความสุขเพื่อครอบครัว คุณค่าชีวิตความดีงามที่ดี จึงสมควรยงย่อง เกิดข้อสรุปเป็นผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุด สัญญะความดีงามในวัตถุ

คำสำคัญ : สัญญะ, ความดีงาม, ในวัตถุ

พหูน ปณฺ ฑิโต ชีเว

TITLE Sign of virtue in material

AUTHOR Panyawisid Surisuk

ADVISORS Associate Professor Boontan Chetthasurat

Assistant Professor Suchat Sukna , Ph.D.

DEGREE Master of Fine Arts **MAJOR** Visual Arts

UNIVERSITY Mahasarakham University **YEAR** 2021

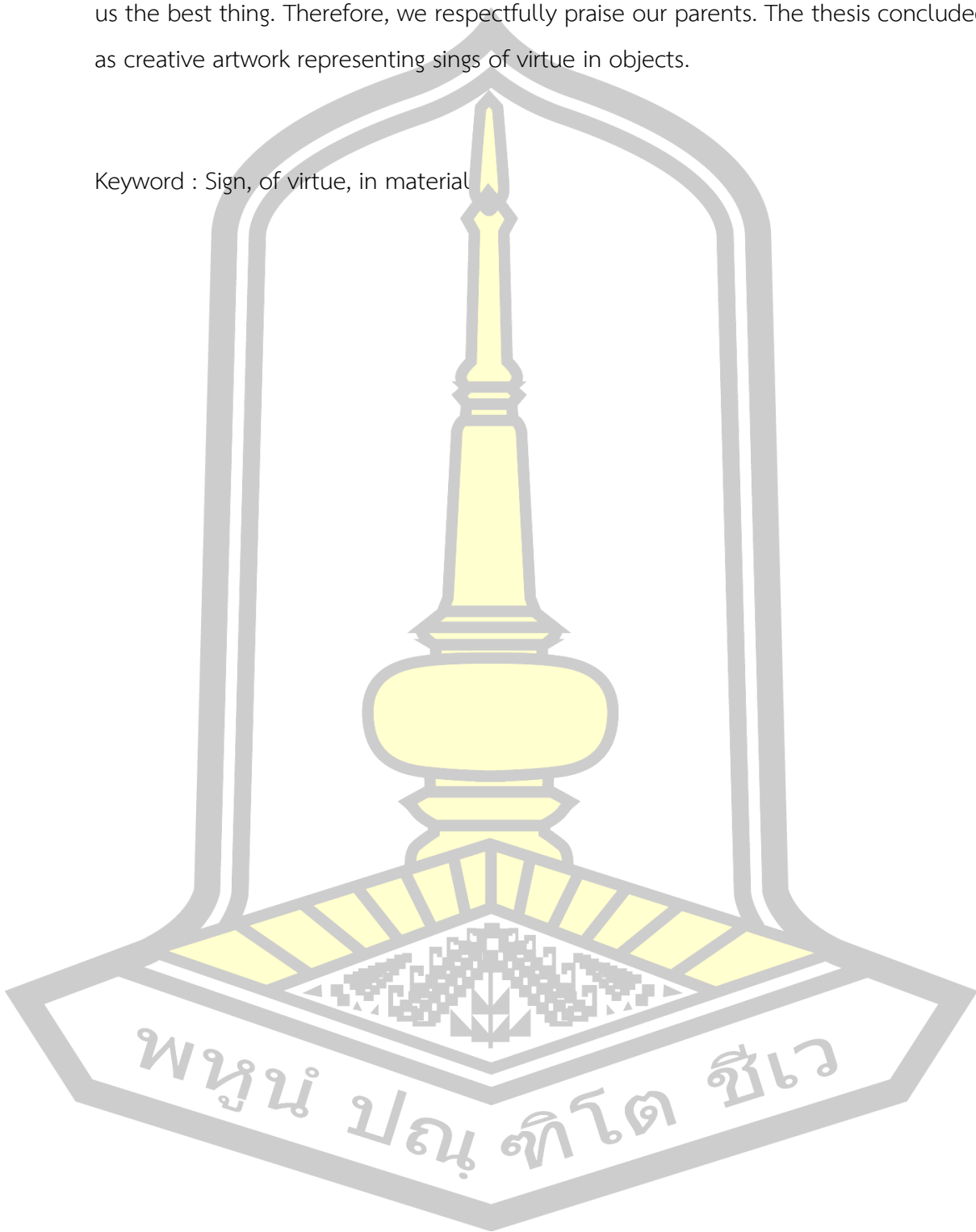
ABSTRACT

The thesis creates work of the attitudes inspired by the virtue of the parents through the object. The object represents a bond. It is expressed as traces, smudges and twisted forms showing truths of objects through shapes, vessels, and tools in order to study the history of traces that go through the life experiences between people and objects and to create a two-dimensional painting by using oil paints and Impasto painting techniques. Attempting to express textures of thick paint that pop out from the work represents traces of life through experience a person and an object and also new creative art work. It is presented as an Ant's-Eye view to give a feeling of majesty, grandeur, with a soaring line of sight. It is like looking at the top of the pagoda, such as the enormous height of Pathom Chedi and Wat Arun Chedi. The great place filled with faith expresses the goodness and greatness of the parents. Parents are sacred and have exemplary value. There are ways to make such creative artwork by studying the environment: Home habitat information from the document analyzed and interpreted about the goodness of parents and the artwork of Surasit Saokong, Light of faith, which helps to dissolve the style from the work. The coloring and brushstroke techniques from Claude Monet, and the thick affect artwork from Mark Tobey. These techniques used to analyze information to clarity the form of concepts and patterns. There are 15 pieces of unique artwork.

According to the thesis, Parents are more like monks who live with us in the same roof. They are dignified, brave, and kindness. They cultivate us purity,

provide us comfort, are responsible for taking care of the family members, and give us the best thing. Therefore, we respectfully praise our parents. The thesis concluded as creative artwork representing sings of virtue in objects.

Keyword : Sign, of virtue, in material

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก

รองศาสตราจารย์บุญทัน เชษฐสุราษฎร์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ สุขนา ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกวรรณ์ นิธิรัฐพัฒน์ ประธานกรรมการสอบ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมพร รอดบุญ กรรมการสอบ และ ศาสตราจารย์พงศ์เดช ไชยคุตร กรรมการสอบ และ ศาสตราจารย์ปริญญา ตันติสุข กรรมการสอบ

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อดุลย์ บุญฉ่ำ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาธิต เทศนา อาจารย์ศักชัย อุทธิโท อาจารย์ผู้ให้คำแนะนำให้คำปรึกษาในการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ตั้งแต่เริ่มต้นและตลอดมา อาจารย์ผู้ให้แนวทางชี้แนะให้ข้อมูลจุดประเด็นข้อดีข้อเสียในผลงานสร้างสรรค์เป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงาน

ขอขอบพระคุณอาจารย์ที่เข้าตรวจผลงานสร้างสรรค์ตลอดมาและบุคลากรสาขาทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคามทุกท่านที่ให้ความรู้คำปรึกษาชี้แนะหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและแนวความคิดที่เป็นประโยชน์ต่อวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ตลอดจนเอาใจใส่ดูแลนับตั้งแต่การเริ่มศึกษาวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณอาจารย์เจษฎา คงสมมาศ ขอบคุณผู้ให้การช่วยเหลือสนับสนุนทุนการศึกษาและแนะนำการสร้างสรรค์ผลงานตลอดจนให้กำลังใจอย่างเสมอ

ขอขอบคุณเพื่อน ที่คอยให้คำแนะนำช่วยแหลือส่งเสริมกำลังใจตลอดมาในด้านการสร้างสรรค์ผลงานการทำวิยานิพนธ์จนประสบความสำเร็จในครั้งนี้

ท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณครอบครัวที่คอยให้กำลังใจและช่วยเหลือสนับสนุนทางด้านทุนการศึกษาจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีในครั้งนี้

ปัญญาวิศิษฐ์ สุริสุข

พหูน ปณฺ ฑิโต ชีเว

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... ฉ

กิตติกรรมประกาศ ..... ช

สารบัญ ..... ฌ

สารบัญภาพประกอบ ..... ฎ

บทที่ 1 บทนำ 1

แรงบันดาลใจเบื้องต้น 1

จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์ 2

ขอบเขตของการสร้างสรรค์ 2

กรอบแนวคิดการสร้างสรรค์ผลงาน (Conceptual of Frame Work) 3

นิยามศัพท์เฉพาะ 3

บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ 5

ข้อมูลภาคเอกสาร 5

ข้อมูลภาคสนาม/ข้อมูลทางกายภาพ/ข้อมูลจากสภาพแวดล้อม 11

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง 17

งานสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้อง 21

บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ 43

การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล 43

การทดลองกรรมวิธีสร้างสรรค์ 44

กระบวนการสร้างสรรค์ 57

การเผยแพร่ผลงาน 86

บทที่ 4 ผลงานสร้างสรรค์ 87
ผลการศึกษาข้อมูล 87
ผลงานวิทยานิพนธ์ 89
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 107
จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์ 107
สรุปผล 107
อภิปรายผล 109
ข้อเสนอแนะ 111
บรรณานุกรม 113
ประวัติผู้เขียน 115

พหูน ปณฺ ฑิโต ชีเว

สารบัญภาพประกอบ

หน้า

ภาพประกอบ 1 แม่ประกอบอาหาร 11

ภาพประกอบ 2 พ่อประกอบอาหาร 12

ภาพประกอบ 3 พ่อ แม่ 12

ภาพประกอบ 4 แม่นอนเอาแรงในช่วงพัก 12

ภาพประกอบ 5 วัตถุอุปกรณ์ที่ใช้งานจริง 13

ภาพประกอบ 6 วัตถุอุปกรณ์ที่ใช้งานจริง 13

ภาพประกอบ 7 วัตถุอุปกรณ์ที่ใช้งานทุกวัน 14

ภาพประกอบ 8 วัตถุอุปกรณ์ที่ใช้งานทุกวัน 14

ภาพประกอบ 9 วัตถุอุปกรณ์ที่ใช้งานทุกวัน 14

ภาพประกอบ 10 เชิญของรักษามากราบไหว้ขอพรประจำปี 15

ภาพประกอบ 11 ของรักษาที่บ้านที่สืบทอดกันมาหลายรุ่น 15

ภาพประกอบ 12 ของรักษาที่บ้านที่สืบทอดกันมาหลายรุ่น 16

ภาพประกอบ 13 ของรักษาที่บ้านที่สืบทอดกันมาหลายรุ่น 16

ภาพประกอบ 14 สะดือของข้าพเจ้าที่พ่อแม่เก็บห่อไว้อย่างดี 16

ภาพประกอบ 15 ของรักษาที่บ้านที่สืบทอดกันมาหลายรุ่น 17

ภาพประกอบ 16 ของรักษาที่บ้านที่สืบทอดกันมาหลายรุ่น 17

ภาพประกอบ 17 ชื่อศิลปิน Claude Monet 21

ภาพประกอบ 18 ชื่อศิลปิน Claude Monet 22

ภาพประกอบ 19 ชื่อศิลปิน สุพจน์ สิงห์สาย 23

ภาพประกอบ 20 ชื่อศิลปิน Oskar Kokoschka 24

ภาพประกอบ 21 ชื่อศิลปิน Oskar Kokoschka 25

ภาพประกอบ 22 ชื่อศิลปิน : Mark Tobey 26
ภาพประกอบ 23 ชื่อศิลปิน : Mark Tobey 27
ภาพประกอบ 24 ชื่อศิลปิน : สุรสิทธิ์ เสาว์คง 28
ภาพประกอบ 25 ชื่อศิลปิน สุรสิทธิ์ เสาว์คง 29
ภาพประกอบ 26 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 1 31
ภาพประกอบ 27 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 2 32
ภาพประกอบ 28 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 3 33
ภาพประกอบ 29 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 4 34
ภาพประกอบ 30 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 5 35
ภาพประกอบ 31 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 6 36
ภาพประกอบ 32 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 7 37
ภาพประกอบ 33 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 8 37
ภาพประกอบ 34 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 9 38
ภาพประกอบ 35 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 10 38
ภาพประกอบ 36 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 11 39
ภาพประกอบ 37 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 12 39
ภาพประกอบ 38 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 13 40
ภาพประกอบ 39 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 14 41
ภาพประกอบ 40 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 15 42
ภาพประกอบ 41 ทดลองค้นหาเทคนิค 44
ภาพประกอบ 42 ทดลองขัดถูเพื่อสร้างพื้นผิว 45
ภาพประกอบ 43 เคลือบพื้นผิวเพื่อทดลองการรักษาหน้าพื้นผิว 45
ภาพประกอบ 44 พื้นผิวที่ได้จากการทดลอง 45
ภาพประกอบ 45 พื้นผิวที่ได้จากการทดลอง 46

ภาพประกอบ 46 พื้นผิวที่ได้จากการทดลอง 46
ภาพประกอบ 47 พื้นผิวที่ได้จากการทดลอง 46
ภาพประกอบ 48 พื้นผิวที่ได้จากการทดลอง 47
ภาพประกอบ 49 พื้นผิวที่ได้จากการทดลอง 47
ภาพประกอบ 50 พื้นผิวที่ได้จากการทดลอง 47
ภาพประกอบ 51 พื้นผิวที่ได้จากการทดลอง 48
ภาพประกอบ 52 พื้นผิวที่ได้จากการทดลอง 48
ภาพประกอบ 53 วิเคราะห์เทคนิคและทดลองจัดองค์ประกอบภาพ..... 48
ภาพประกอบ 54 ทดลองเขียนภาพตามทิศทางร่องรอยของเทคนิค 49
ภาพประกอบ 55 ทดลองเขียนภาพตามทิศทางร่องรอยของเทคนิค 49
ภาพประกอบ 56 เสร็จกระบวนการทดลองและสรุปผลการทดลองเพื่อทำงานสร้างสรรค์ 50
ภาพประกอบ 57 ทดลองเงาทิศทางตกกระทบวัตถุ..... 51
ภาพประกอบ 58 ทดลองทิศทางของเงาตกกระทบวัตถุ 51
ภาพประกอบ 59 ทดลองจำลองบรรยากาศโต๊ะหมู่บูชากับและเงาสะท้อนของวัตถุ..... 52
ภาพประกอบ 60 ทดลองจำลองบรรยากาศโต๊ะหมู่บูชากับและแสงไฟของเทียนกับเงาสะท้อนของวัตถุ..... 52
ภาพประกอบ 61 ทดลองจำลองบรรยากาศโต๊ะหมู่บูชากับและแสงไฟของเทียน 53
ภาพประกอบ 62 ทดลองจำลองบรรยากาศโต๊ะหมู่บูชากับและแสงไฟของเทียน 53
ภาพประกอบ 63 ทดลองหามุมมองจากด้านล่างสู่ด้านบนเพื่อค้นหามุมมอง 54
ภาพประกอบ 64 ทดลองหามุมมองจากด้านล่างสู่ด้านบนเพื่อค้นหามุมมอง 54
ภาพประกอบ 65 ทดลองหามุมมองจากด้านล่างสู่ด้านบนเพื่อค้นหามุมมอง 55
ภาพประกอบ 66 ทดลองนำผ้ามาห่อหุ้มวัตถุ 55
ภาพประกอบ 67 ทดลองนำผ้ามาห่อหุ้มวัตถุ 56
ภาพประกอบ 68 ทดลองนำผ้ามาห่อหุ้มวัตถุจริง 56

ภาพประกอบ 69 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 1 57
ภาพประกอบ 70 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2 58
ภาพประกอบ 71 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 3 58
ภาพประกอบ 72 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 4 59
ภาพประกอบ 73 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 5 59
ภาพประกอบ 74 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 6 60
ภาพประกอบ 75 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 7 60
ภาพประกอบ 76 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 8 61
ภาพประกอบ 77 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 9 61
ภาพประกอบ 78 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 10 62
ภาพประกอบ 79 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 11 62
ภาพประกอบ 80 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 12 63
ภาพประกอบ 81 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 13 63
ภาพประกอบ 82 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 14 63
ภาพประกอบ 83 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 15 64
ภาพประกอบ 84 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 16 64
ภาพประกอบ 85 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 17 65
ภาพประกอบ 86 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 18 65
ภาพประกอบ 87 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 19 66
ภาพประกอบ 88 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 20 66
ภาพประกอบ 89 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 21 67
ภาพประกอบ 90 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 22 67
ภาพประกอบ 91 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 23 68
ภาพประกอบ 92 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 24 68

ภาพประกอบ 93 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 25 69
ภาพประกอบ 94 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 26 69
ภาพประกอบ 95 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 27 70
ภาพประกอบ 96 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 28 70
ภาพประกอบ 97 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 29 71
ภาพประกอบ 98 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 30 71
ภาพประกอบ 99 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 31 72
ภาพประกอบ 100 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 32 72
ภาพประกอบ 101 ไม้นิ้วเพื่อทำกรอบเฟรม 73
ภาพประกอบ 102 อุปกรณ์ทำกรอบเฟรม ปั๊มลม ปืนลม องศาตัดไม้ 74
ภาพประกอบ 103 เตรียมอุปกรณ์ทำภาพร่าง 74
ภาพประกอบ 104 เลือกภาพร่างเพื่อขยายภาพร่าง 75
ภาพประกอบ 105 ทำการขยายภาพร่างก่อนจะนำไปขยายเป็นผลงานจริง 75
ภาพประกอบ 106 ได้ภาพร่างที่สมบูรณ์แล้วนำเป็นต้นแบบเพื่อขยายผลงานจริง 76
ภาพประกอบ 107 ผ้าใบแคนวาสเพื่อเตรียมทำผลงานจริง 76
ภาพประกอบ 108 เตรียมอุปกรณ์ทำเทคนิคพื้นผิวเพื่อเป็นรองพื้น 77
ภาพประกอบ 109 ขย้ำผ้าแคนวาสเพื่อสร้างพื้นผิว 77
ภาพประกอบ 110 จัดเหลี่ยมสันของผ้าเพื่อรองรับเทคนิคพื้นผิว 78
ภาพประกอบ 111 หมักผ้าพรมน้ำบนผ้าใบแคนวาส 78
ภาพประกอบ 112 ชโลมฟองน้ำชุ่ม 79
ภาพประกอบ 113 ลงสีทำพื้นผิวชั้นที่ 1 79
ภาพประกอบ 114 ลงสีทำพื้นผิวชั้นที่ 2 - 3 80
ภาพประกอบ 115 ลงสีทำพื้นผิว 4 - 6 80
ภาพประกอบ 116 เคลือบชั้นผิว 81

ภาพประกอบ 117 นำมาขึงกับกรอบเฟรมเพื่อเตรียมขึ้นงานจริง 81
ภาพประกอบ 118 อุปกรณ์วาดภาพ สี พู่กัน เกรียง ถาดสี เฟรมผ้าใบ 82
ภาพประกอบ 119 ผสมสีตามโทนที่ต้องการ 82
ภาพประกอบ 120 ลงมือเขียนผลงานจริงตามแบบร่างสมบูรณ์ 83
ภาพประกอบ 121 เริ่มกำหนดทิศทางของแสงเงา 83
ภาพประกอบ 122 เริ่มเพิ่มน้ำหนัก แสง-เงา 84
ภาพประกอบ 123 เริ่มเก็บลายละเอียดของภาพ 84
ภาพประกอบ 124 ดูลายละเอียดของภาพโดยรวม 85
ภาพประกอบ 125 เสร็จสมบูรณ์ 85
ภาพประกอบ 126 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 ชุดที่ 1 ชิ้นที่ 1 90
ภาพประกอบ 127 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2 ชุดที่ 1 ชิ้นที่ 2 91
ภาพประกอบ 128 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3 ชุดที่ 1 ชิ้นที่ 3 92
ภาพประกอบ 129 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 4 ชุดที่ 1 ชิ้นที่ 4 93
ภาพประกอบ 130 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 5 ชุดที่ 1 ชิ้นที่ 5 94
ภาพประกอบ 131 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 6 ชุดที่ 1 ชิ้นที่ 6 95
ภาพประกอบ 132 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 7 ชุดที่ 2 ชิ้นที่ 1 97
ภาพประกอบ 133 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 8 ชุดที่ 2 ชิ้นที่ 2 98
ภาพประกอบ 134 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 9 ชุดที่ 2 ชิ้นที่ 3 99
ภาพประกอบ 135 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 10 ชุดที่ 2 ชิ้นที่ 4 100
ภาพประกอบ 136 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 11 ชุดที่ 3 ชิ้นที่ 1 102
ภาพประกอบ 137 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 12 ชุดที่ 3 ชิ้นที่ 2 103
ภาพประกอบ 138 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 13 ชุดที่ 3 ชิ้นที่ 3 104
ภาพประกอบ 139 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 14 ชุดที่ 3 ชิ้นที่ 4 105
ภาพประกอบ 140 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 15 ชุดที่ 3 ชิ้นที่ 5 106

บทที่ 1
บทนำ

แรงบันดาลใจเบื้องต้น

ครอบครัวเป็นสิ่งที่สำคัญในการดำเนินชีวิตการอบรมเลี้ยงดูด้วยความเอื้ออาทรเกื้อหนุนคนในครอบครัวเพื่อให้ลูกเติบโตจึงปลูกฝังและเป็นแบบอย่างของความเป็นมนุษย์เพื่อวิถีชีวิตที่สมบูรณ์แบบเป็นไปได้ยากหากพื้นฐานครอบครัวที่ไม่มั่นคงแข็งแรงของหน้าที่การงานกับทางเลือกในชีวิตที่มีไม่มากพอ พอจะเป็นทางเลือกนั้นได้เพื่อปัจจัย 4 จึงต้องดิ้นรนแสวงหาปัจจัยเหล่านี้ให้ทันต่อความต้องการของปากท้องของคนในครอบครัวการคงสภาพประคับประคองฐานะของครอบครัว เพื่อก้าวเดินต่อไปในสังคมการโหยหาความสมบูรณ์นั้น เป้าหมายมีเพียงแค่อนาคตของลูก ความสุขสบาย ที่แลกมาด้วยความเหนื่อยล้า ภาระหน้าที่ในครอบครัวที่มีบทบาทแตกต่างกันไป เป็นเพียงแค่เปลือกนอก ดังนั้นครอบครัวที่อบอุ่น จากภายในนั้นจึงจำเป็นกำลังสำคัญในการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันทางใจเพื่อแสดงความงามที่แท้จริงของพ่อแม่ลูกที่มีความรักดูแลเอาใจใส่ความเป็นอยู่ติดต่อสื่อสารเป็นกำลังใจด้วยความเข้าใจต่อกันช่วยเหลือเกื้อกูลร่วมทุกข์ร่วมสุขมอบความสบายใจแก่กันและกัน

กมล แสงทองศรีกมล, 2552 กล่าวว่า ความรู้สึกที่ซ่อนเร้นภายในความทุกข์คือความดีงามที่พ่อแม่ ทุ่มเท สันสร้างด้วยความรัก เพื่อลูกที่เป็นดั่งความหวัง ความผูกพันในครอบครัวที่มาจากความรัก ความห่วงใย รอยยิ้ม ความใส่ใจความเอาใจใส่ดูแลกันใช้เวลาร่วมกันอย่างมีคุณภาพครอบครัวเป็นกุญแจสำคัญในการแก้ปัญหาต่างๆ แม้ว่าภาวะจิตใจกำลังทุกข์ทรมานอยู่นั้นความรู้สึกความรักความผูกพันจะส่งผลรุนแรงต่อจิตใจ เปิดประตูเพื่อมองข้ามความทุกข์ที่ไม่งาม เปิดใจมองเห็นความสุขที่งดงาม ขัดเกลาจิตใจที่สะท้อนเห็นหลักการดำเนินชีวิตของครอบครัวที่เปี่ยมไปด้วยความดีงามชี้นำไปสู่ก้าวย่างการดำเนินชีวิตอย่างปกติเต็มเปี่ยมไปด้วย บรรยากาศแห่งความปริติสุขอิ่มเอมจิตใจ

จากเหตุผลดังกล่าวต้องการแสดงถึงสิ่งที่ซ่อนเร้นภายในวัตถุ วัตถุรูปทรงที่ชี้นำถึงตัวบุคคลอันมีเรื่องราวจากการดำรงชีวิตของบุคคลในครอบครัวผู้เป็นพ่อเป็นแม่ ความเหนื่อยล้าจากการดิ้นรนโหยหาความสมบูรณ์แบบอย่างมีความหวัง สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงเปลือกนอกที่แสดงออกแต่สิ่งไม่งามคือเป็นความทุกข์ แต่สิ่งที่ซ้อนเร้นอยู่ภายในคือคุณค่าของชีวิตพ่อแม่ที่มีแต่ความดีงาม ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรัก เสียสละอย่างบริสุทธิ์ สิ่งนี้จึงควรแก่การเชิดชูบูชาคุณค่าความดีงามต่อพระในบ้าน นำเสนอผ่านวัตถุ ภาชนะ รูปทรง ห่อหุ้มด้วยความรักความศรัทธาอันบริสุทธิ์ เพื่อเชิดชูคุณค่าความงามนั้นเหนือสิ่งอื่นใด เป็นความอิ่มเอมใจ ปริติสุข จากความรู้สึกที่มีต่อบุพการีชน

จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์

1. เพื่อศึกษาสัญญะในวัตถุ สิ่งของ ภาชนะที่จะสื่อถึงบุคคล ที่แสดงถึงความดีงามที่ซ้อนอยู่ภายในวัตถุที่เป็นสัญลักษณ์ เพื่อเปิดเผยคุณค่าของชีวิตพ่อแม่ที่มีแต่ความดีงามเป็นความศรัทธา ความรู้สึกที่อยู่ภายในจิตใจ

2. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ด้านจิตรกรรม 2 มิติ เพื่อให้รับรู้ในสิ่งที่อยู่ข้างในแสดงความเชิดชูบูชาคุณความดีงามของบุพการีชนแสดงผ่านรูปทรงแห่งความรู้สึกภายในด้วย สี แสง-เงา น้ำหนัก และ รูปทรง

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้สร้างสรรค์ต้องการแสดงถึงมุมมองภายใน สาระของความดีงามของพ่อแม่สื่อผ่านรูปทรงของวัตถุที่แสดงออกถึงผู้ที่เป็นเจ้าของแทนบุคคล คราบร่องรอยที่เกิดจากการดำรงชีวิตในครอบครัว สภาพความเป็นอยู่ ความเหนื่อยล้าของภาระหน้าที่ ซึ่งแสดงออกอยู่ภายนอกให้รับรู้ถึงแก่นสาระชีวิตในอดีต ผู้สร้างสรรค์ต้องการแสดงความรัก ความศรัทธาที่มีต่อพ่อแม่ เพื่อเปิดมุมมองใหม่ผ่านรูปทรงของวัตถุที่มีความเชื่อมโยงกัน เก็บไว้ดั่งสิ่งที่เป็นคุณค่า เชิดชู ยกย่องความดีงามของพ่อแม่ แสดงออกเป็นสี รูปทรง แสง – เงา น้ำหนัก และบรรยากาศของโทนสี

2. ขอบเขตด้านรูปแบบ

แสดงออกเป็นผลงานจิตรกรรม 2 มิติ ในรูปแบบกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) ด้วยการจัดองค์ประกอบเน้นจุดศูนย์กลางเป็นจุดเด่น แสดงถึงความรู้สึกผ่านเนื้อสี บรรยากาศ แสง-เงา และ น้ำหนักของภาพ

3. ขอบเขตด้านเทคนิค

เป็นผลงานการสร้างสรรค์โดยการใช้เทคนิคสีน้ำมัน (Oil color) โดยการขยายภาพวาด ขึ้นบนเฟรมผ้าใบ จากนั้นเริ่มวาดระยะหลังสุด เช่น พื้นหลังขึ้นมาถึงระยะหน้าสุด เพื่อคุมโทนสี บรรยากาศทั้งหมดของภาพ แล้วจึงเขียนฟอร์มทับและใช้สีและฝีแปรง เทคนิคการวาดภาพ impasto ใช้สีหนานูน ไม่เรียบเนียน เกิดพื้นผิวแสดงให้ถึงอารมณ์ความรู้สึก

กรอบแนวคิดการสร้างสรรค์ผลงาน (Conceptual of Frame Work)

ผู้สร้างสรรค์มองเห็นถึงความดีงามที่ซ่อนเร้นภายในวัตถุ วัตถุรูปทรงที่ขึ้นไปถึงบุคคลอันมีเรื่องราวจากการดำรงชีวิตคือผู้เป็นพ่อเป็นแม่ ความเหนื่อยล้าจากการดิ้นรนโหยหาความสมบูรณ์แบบอย่างมีความหวัง สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงเปลือกนอกที่แสดงออกถึงสิ่งไม่งาม คือ ความเป็นทุกข์ แต่สิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในคือคุณค่าของชีวิตพ่อแม่ที่มีความดีงามเต็มเปี่ยมไปด้วยพลังแห่งความรัก เสียสละอย่างบริสุทธิ์ สิ่งนี้จึงควรแก่การเชิดชูบูชาคุณความดีงามต่อพระในบ้าน นำเสนอผ่านวัตถุ ภาชนะ รูปทรง ห่อหุ้มด้วยความรัก ความศรัทธาอันบริสุทธิ์ เพื่อเชิดชูคุณค่าความงามนั้นเหนือสิ่งอื่นใด เป็นความอิ่มเอมใจ ปิติสุขจากความรู้สึกที่มีต่อบุพการีชน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1.วัตถุ (material) ในที่นี้หมายถึง วัตถุที่มีความเกี่ยวเนื่องเป็นของที่มีค่าทางจิตใจ มีคุณค่าด้วยความดีงามจากคุณประโยชน์, วัตถุที่แทนตัวแทนบุคคลแสดงถึงเจ้าของนั้นที่สามารถรำลึกนึกถึงบุคคลนั้นได้, วัตถุที่สื่อผ่านความดีงามคุณค่าของบุคคลนั้น

2.รูปทรง (From) หมายถึง ในที่นี้หมายถึง วัตถุ สิ่งของ ภาชนะ สิ่งแวดล้อม มาตัดทอน ปิดบังผสมผสานเป็นรูปลักษณะตามสิ่งที่จะสื่อ สามารถรับรู้สัมผัสได้ทางตาให้มีความรู้สึกเหมือนกัน

3.สัมพันธ์ (relationships) ในที่นี้หมายถึง เกี่ยวข้อง, เกี่ยวกัน เช่น สัมพันธ์ พี่น้อง พ่อแม่ ฉันเพื่อน ฉันเกี่ยวข้องกับวัตถุนี้ พ่อเกี่ยวข้องกับสิ่งของนี้ แม่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้

4.สัญญะ (Sign) ในที่นี้สิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้มีความหมาย (Meaning) แทนของจริง (Object) ในตัวบท (Text) และในบริบทต่างๆ (Context) สิ่งที่นำมาใช้เป็นสัญญะนั้นเป็นวัตถุสิ่งของหรือเป็นรูปลักษณ์ สัญญะจึงเป็นตัวแทนของความหมายและความเป็นจริง

5.ภายนอก (Outer expression) ในที่นี้หมายถึง ความเหนื่อยล้าที่แสดงออกทางกายภาพแสดงเป็นวัตถุที่บิดเบี้ยว ผิดแปลกไปจากเดิม คราบที่ไม่งามที่ผ่านการใช้งานอย่างหนักจากภาระในแต่ละวัน สื่อถึง ความเหน็ดเหนื่อยความเจ็บปวดจากการทำงาน แสดงออกทางร่างกายสีหน้าท่าทางที่ห่อเหี่ยวหยาบก้าน อ่อนล้าจากประสบการณ์ที่ผ่านกาลเวลาประจำทุกวันซ้ำๆ เป็นสัจจะ

6.ภายใน (The inner meaning) ในที่นี้หมายถึง ความรู้สึกจากจิตใจที่มีต่อพ่อแม่ ความดีงามที่มองเห็นและสัมผัสได้จาก การกระทำ เสียสละ เป็นต้นแบบตัวอย่างที่ดี มีพระคุณของผู้เป็นพ่อเป็นแม่

7.บุพการีชน (Parent) ในที่นี้หมายถึง พ่อ กับ แม่ ของคนทั้งหลาย อุปการคุณที่ท่านได้กระทำต่อลูก คือ บำรุงเลี้ยงดูลูกตั้งแต่แรกเกิดจนเติบใหญ่ พร่ำสอนอบรมความรู้เบื้องต้นในการดำเนินชีวิตแนะนำสั่งสอนหลักการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม คอยปกป้องมิให้ภยันตรายมากล้ำกราย

ทำงานหนัก ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค์ที่เป็นปัญหา ทำทุกอย่างเพื่อสนับสนุนลูกให้ได้รับการศึกษาที่เหมาะสมตรงตามต้องการจนเติบใหญ่พร้อมมอบโอกาสที่เหมาะสมต่อลูกอยู่เสมอ

8.พระในบ้าน (Buddha in the house) ในที่นี้หมายถึง พ่อ กับ แม่ ท่านมีความเป็นพระคือ ความดีงามทั้งหลาย คุณธรรมความดีอยู่ในตัว และได้ปฏิบัติภารกิจที่เป็นหน้าที่ในครอบครัวของตัวเองอย่างครบถ้วนบริบูรณ์ ทั้งในด้านจิตใจก็เปี่ยมล้นด้วยความรัก ปรารถนาดี ความสงสาร ยอมเสียสละ ยอมเป็นผู้ให้ต่อครอบครัวอยู่ตลอดมาจึงเป็นพระผู้ประเสริฐ ผู้ยอดเยี่ยม เพราะเป็นผู้มีคุณสมบัติดีในความเป็นพ่อเป็นแม่อยู่ในตัวและประกอบความดีต่อลูก โดยไม่ได้มุ่งหวังการตอบแทน

พหูน ปณฺฑิโต ชีเว

บทที่ 2
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ประกอบด้วย

1. ข้อมูลภาคเอกสาร
2. ข้อมูลภาคสนาม/ข้อมูลทางกายภาพ/ข้อมูลจากสภาพแวดล้อม
3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
4. งานสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลภาคเอกสาร

เนื่องจากข้าพเจ้ามีแรงบันดาลใจเบื้องต้นเกี่ยวกับครอบครัว วิถีชีวิตจากประสบการณ์ที่ผ่านมา เพื่อหาข้อมูลเชิงลึกในบางส่วน จึงหาข้อมูลทางด้านเอกสารเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในขั้นตอนต่อไปนี้ เพื่อประกอบกับเอกสาร และข้อมูลที่ข้าพเจ้าได้ลงพื้นที่จริง เพื่อให้มีข้อมูลที่จริงเท็จและมีความหน้าเชื่อถือมากขึ้น เพื่อให้เห็นความเชื่อมโยงจากแรงบันดาลใจและเอกสารข้อมูลที่มีผลต่องานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า ได้นำมาพัฒนาความคิดและแสดงออก

ร่างกายนั้น คือ เปลือกอันเป็นเครื่องห่อหุ้มจิตวิญญาณและความรู้สึก ซึ่งเป็นสิ่งที่มีช่วงเวลาบ่งบอกความเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน คือ การเสื่อมไปตามวันเวลาหรือเหตุการณ์ อันทำให้เกิดการเสื่อมสลายที่จะปรากฏออกมาให้ประจักษ์แก่สายตา ร่องรอยของความเหี่ยวย่นจากประวัติศาสตร์ความเจ็บปวดทรุดโทรมที่สามารถสังเกตเห็นได้และรู้สึกถึงความไม่สมบูรณ์ของชีวิต ในส่วนภายในจิตวิญญาณ คือ สิ่งที่บริสุทธิ์ ตรงไปตรงมา ละเอียดอ่อน จะปรากฏออกมาโดยไม่รู้สึกตัวผ่านการกระทำที่เหมาะสมอย่างยิ่ง คือ อากัปกิริยา ด้วยภาวะความรู้สึกเก็บฝังรากเหง้าความเป็นอนัตตาอยู่ชั้นในดวงจิต (พุทธทาสภิกขุ, 2548: 42)

จากบทความดังกล่าวผู้สร้างสรรค์ได้พิจารณาข้อคิดมาเป็นแรงบันดาลใจ มองเห็นสัญญะของกายที่อยู่ภายนอกเหมือนดั่งโลกภายนอกหรือความเป็นสัจจริง การผ่านเรื่องราวหลากหลายปัญหาความทุกข์ความสุข และจิตใจที่อยู่ภายในที่เชื่อมโยงระหว่างจิตความดี และความงามตรงนั้นทำให้มองข้ามโลกภายนอก คือ คุณค่าของคนที่อยู่ข้างในนำมาเป็นจุดเริ่มต้นให้แก่เนื้อหาในการสร้างสรรค์

พระในบ้าน พระ พระผู้ประกอบด้วยคุณความดีดังกล่าว บุญสถาน นักบวช หมายถึง ผู้ประเสริฐ ผู้ยอดเยี่ยมเพราะเป็นผู้มีคุณสมบัติดีอยู่ในตัวและประกอบความดีต่อผู้อื่น โดยมิได้มุ่งหวัง

การตอบแทน ทำด้วยดวงใจอันเปี่ยมล้นด้วยความรัก ความปรารถนาดีและความสงสารเป็นมูลฐาน หากผู้ใดทำได้ดังนี้ไม่ว่าผู้นั้นจะครองเพศแบบไหน วัยไหน โลกย่อมแซ่ซ้องสรรเสริญผู้นั้นว่าเป็น พระในสายตาของเขาและพร้อมที่จะยกมือทั้งสองขึ้นไหว้บูชาหรือยอมก้มศีรษะพร้อมทั้งกายหมอบราบกรานด้วยความเต็มใจ มิได้ตะขิดตะขวงหรือลังเลสักน้อย เพราะเห็นว่าผู้นั้นคือเนื้อนาบุญอันหาได้ยากของเขาอย่างแท้จริง(สุริยา สมุทคุปต์, 2545: 10)

ความเป็นพระ มิใช่จะมีเฉพาะกับนักบวชในศาสนาใดศาสนาหนึ่งตามความเข้าใจของคนทั่วไปเท่านั้น ความจริงเราทุกคนต่างก็เคยประสบ พระหรือมีพระผู้ประกอบด้วยคุณความดี

พระในบ้านนั้น คือ พ่อ แม่ ไม่ได้เป็นพระ หากว่าผู้นั้นเป็นคนที่มีความคิดและยุติธรรมทั้งมองโลกในแง่ดี ในแง่ที่ถูกต้องตามความเป็นจริง เหตุที่ท่านทั้งสองได้นามว่าเป็นพระนั้น เพราะท่านมีความเป็นพระ คือ คุณธรรมความดีอยู่ในตัวและได้ปฏิบัติภารกิจอันเป็นหน้าที่ของตัวเองอย่างครบถ้วนบริบูรณ์ ทั้งในด้านจิตใจก็เปี่ยมล้นด้วยความรัก ความปรารถนาดีและความสงสารอันเป็นเหตุชักจูงให้ท่านได้เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละ ยอมเป็นผู้ให้ตลอดมา คนเก่าเล่ากันมาให้รู้ว่าพ่อแม่นั้นมีพระคุณมหาศาล ยากที่จะพรรณนาให้หมดสิ้นได้ ถึงกับเปรียบเทียบไว้ว่าแม้จะเอาท้องฟ้าอันหาขอบเขตมิได้สมมติเป็นแผ่นกระดาษ เอายอดเขาพระสุเมรุอันเป็นยอดหนึ่งของภูเขาหิมาลัย สมมติเป็นปากกาเอาน้ำในมหาสมุทรทุกแห่งในโลกสมมติเป็นน้ำหมึกจารึกพระคุณของท่านทั้งสองว่ามีต่อลูกอย่างนั้นๆ และจารึกว่าท่านได้ทำอย่างไรกับลูกบ้าง จนกระทั่งท้องฟ้าเต็มไปด้วยอักษรจนยอดพระสุเมรุสึกหรอไปจนสิ้นและน้ำในมหาสมุทรถูกใช้จดจารจนแห้งขอดไป เท่านี้ก็ยังจดพรรณนาพระคุณของพ่อแม่ได้ไม่หมดสิ้น

จากบทความดังกล่าว ผู้สร้างสรรค์ได้พิจารณาแล้วค้นพบว่าพระที่ยิ่งใหญ่ คือพระในบ้านนั้นคือ พ่อแม่ผู้เสียสละ ผู้รักอย่างใจบริสุทธิ์ นำมาเป็นจุดเริ่มต้นให้แก่เนื้อหาในการสร้างสรรค์

บุพการีชน คือ ผู้ทำให้ก่อน ได้สะสมบุญคุณแก่ลูกมาตั้งแต่ลูกอยู่ในครรภ์จนกระทั่งตายจากกันไปหรือกระทั่งทำให้ไม่ไหวอันนับว่าเป็นบุคคลที่หาได้ยากนัก เพราะตามปกติคนเรามักจะมีความเห็นแก่ตัว ใจไม่กว้างพอที่จะยอมเสียสละ เอื้ออารีต่อผู้อื่น แต่พ่อแม่ท่านทำได้และทำได้อย่างดีเสียด้วยและเป็นบุญวาสนาของลูกอย่างหนึ่ง คือ ลูกเป็นผู้รับความรัก ความปรารถนาดีและความเอื้อเฟื้อที่พ่อแม่ ให้ นั้นทั้งหมด ด้วยเหตุดังกล่าวมานี่เอง ตำแหน่งพระในบ้าน จึงเป็นตำแหน่งที่สมควรอย่างยิ่งแล้วสำหรับเป็นของขวัญอันบริสุทธิ์ จะมีใครเหมาะกับตำแหน่ง พระ เท่าพ่อแม่อีกและพ่อแม่นั้นยังเป็นพระยิ่งกว่าพระใดๆ ในโลก ประเสริฐกว่าพระใดๆ ในโลกเท่าที่ลูกจะพึงมีและพึงหาได้

ทั้งนี้เพราะพ่อแม่เป็นศูนย์รวมความเป็นพระไว้ในตัวมากมาย คือ เป็นหลายพระ ตำแหน่งพระของพ่อแม่ คือ พ่อแม่เป็นพระพรหม พ่อแม่เป็นพระเทพ พ่อแม่เป็นพระอาจารย์ พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ (สุริยา สมุทคุปต์, 2545: 12)

พ่อแม่เป็นพระพรหม พระพรหมตามความรู้สึกของเราทั่วไปก็คือ พระเจ้าผู้สร้างโลกตามคติของศาสนาพราหมณ์ ส่วนตามคติของศาสนาพุทธ พระพรหม คือ ผู้ประกอบด้วยรูปฌานหรืออรูปฌานแล้วจุติจากอัตภาพมนุษย์ไปเกิดเป็นพรหมมีที่อยู่ของตัวเองเป็นสัดส่วน เรียกว่าพรหมโลก แต่ความหมายที่แท้จริงในพระพุทธศาสนา คำว่าพรหมนี้ ท่านใช้เรียกบุคคลผู้มีคุณธรรมที่เรียกว่าพรหมวิหารธรรมครบถ้วนบริบูรณ์ คือ คนธรรมดาๆ นี้เองจะอยู่ในวัยไหนมีเพศพันธุ์หรือตระกูลใดก็แล้วแต่มีสิทธิที่จะเป็นพรหมด้วยกันทั้งนั้น และเป็นได้ทั้งๆ ที่ยังอยู่ในโลกอยู่ร่วมกับชาวโลกอื่นๆ นี่แหละเพียง แต่มีข้อแม้ว่าต้องมีพรหมวิหารธรรมนี้ครบถ้วนเท่านั้น อันพรหมวิหารธรรมนั้นมี 4 ประการ คือ

1) เมตตา ความจริงใจ ความรักความปรารถนาดีต่อผู้อื่น ไม่มีเล่ห์เหลี่ยม ดูได้จากสีหน้าที่บ่งบอก คือ ยิ้มแย้มแจ่มใส กระทำที่มุ่งหวังให้ผู้อื่นมีดียิ่งๆ ขึ้นไป

2) กรุณา ความสงสาร ความเห็นอกเห็นใจต่อเพื่อนมนุษย์ร่วมโลก ยามผู้อื่นมีความลำบากก็ทนอยู่ไม่ได้ ต้องแสดงออกมาด้วยการเข้าช่วยเหลือเจือจุนด้วยความเต็มใจเสมอ ในทำนองสุขก็สุขด้วยทุกข์ก็ทุกข์ด้วยนั่น

3) มุทิตา ความชื่นชมยินดีในความสำเร็จสมหวังของผู้อื่น ไม่แสดงความอิจฉาริษยาด้วยการทนดูทนเห็นคนที่เขาได้ดีกว่าตัวไม่ได้ ดูได้จากการไปแสดงไมตรีจิตต่อบุคคลอื่นหรือชื่นชมต่อความสำเร็จของผู้อื่นโดยไม่ต้องบังคับใจ

4) อุเบกขา ความวางเฉย ในเมื่อไม่อาจจะช่วยเหลือเขาได้ ไม่ทับถมซ้ำเติมเมื่อผู้อื่นผิดพลาดหรือได้รับความวิบัติ ไม่แสดงอาการสมน้ำหน้าเมื่อเขาพลาด เป็นต้น

ผู้ใดมีคุณธรรม 4 ประการนี้ในหัวใจ และแสดงออกมาให้ปรากฏได้ ผู้นั้นท่านเรียกว่า พรหม ทั้งนั้น พ่อแม่หรือพระในบ้านของเราเป็นบุคคลแรกที่เปี่ยมด้วยคุณธรรมทั้งหมดนี้ โดยเฉพาะมีต่อเราผู้เป็นลูก ท่านทั้งคู่จึงควรจะได้รับการขนานนามว่าเป็นพระพรหมของลูกอย่างแท้จริง (สุริยา สมุทคุปต์, 2545: 16)

ความจริงแบบจิตวิสัย-ความจริงแบบวัตถุวิสัย (Subjective Reality-Objective Reality) จิตวิสัย หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นในใจ ไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่อยู่นอกใจ ไม่เกี่ยวกับวัตถุภายนอก เป็นความจริงส่วนตัว เป็นความรู้สึก เป็นอารมณ์ เป็นความคิดความฝัน เป็นความปรารถนาส่วนตัวของศิลปิน ศิลปินอาจใช้รูปทรง สิ่งของหรือบุคคลในงานของตน แต่มิได้แสดงออกซึ่งความจริงของสิ่งเหล่านั้น เขาเพียงอาศัยเป็นสื่อสำหรับแสดงความจริงภายใน ซึ่งเป็นส่วนตัวของเขาออกมาให้ปรากฏเท่านั้น วัตถุวิสัย หมายถึง ความจริงภายนอก ไม่ใช่สิ่งที่อยู่ในใจ เป็นสิ่งตรงข้ามกับจิตวิสัย เป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งภายนอก เป็นวัตถุไม่เกี่ยวกับความคิด ความรู้สึกหรืออารมณ์ของผู้กระทำ ไม่เป็นแบบเฉพาะตน เป็นเหตุผล เป็นข้อเท็จจริงศิลปินจะสร้างงานในแบบจิตวิสัยหรือแบบวัตถุวิสัยย่อมขึ้นอยู่กับอุปนิสัย ความถนัดและเจตนาของตนเป็นสำคัญ แต่ที่จริงแล้วศิลปะทุกชิ้นจะต้องมีความเป็นจิตวิสัยเข้าไปเกี่ยวข้องอยู่ด้วยเสมอ เพราะศิลปะนั้นเป็นการแสดงออกของความคิดหรืออารมณ์ส่วนตัวของศิลปิน

แต่ในขณะเดียวกันก็มักจะมีความเป็นวัตถุวิสัยแทรกอยู่ด้วยไม่มากก็น้อยงานที่เป็นจิตวิสัยล้วนๆ หรือเป็นเรื่องส่วนตัวมากเกินไปจะสื่อความหมายกับคนทั่วไปได้ยาก (ชลูด นิ่มเสมอ, 2531: 419)

จากบทความดังกล่าวผู้สร้างสรรค์ได้พิจารณาพบว่าความจริงแบบจิตวิสัย ความจริงแบบวัตถุวิสัย วัตถุภายนอกเป็นความจริงส่วนตัว เป็นความรู้สึก เป็นอารมณ์ เป็นสัญญะวัตถุ เช่น หม้อ กระทะ ตะหลิว ที่พ่อแม่ใช้เป็นดั่งตัวแทนของพ่อแม่ สองสิ่งนี้สัมพันธ์กัน เกิดอารมณ์ของวัตถุ เห็นได้จากความเป็นสัจจริง ตรงไปตรงมา เหมือนร่างกายของพ่อแม่ที่เสื่อมสภาพ แต่ในขณะเดียวกันเกิดสิ่งใหม่ที่มีนัยยะแฝง คือ ความดีงามที่เกิดขึ้น

รูปแบบของการเข้าใจ ด้วยเหตุที่มีรูปแบบเบื้องต้นของการเข้าใจอยู่ในการเผยแสดงแต่ละชนิด ลำดับแรกการเข้าใจ เริ่มต้นในสถานการณ์ ซึ่งเน้นการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการปฏิสัมพันธ์ร่วม การปฏิสัมพันธ์เชิงปฏิบัติ สันนิษฐานล่วงหน้าโดยผ่านทางการแสดงออกเชิงประจักษ์ที่ปรากฏภายนอก เราก็สามารถรู้แง่มุมเกี่ยวกับชีวิตภายในของบุคคลอื่นที่ได้สื่อแสดงออกมา ความเชื่อมโยงระหว่างความหมายภายใน (The Inner meaning) และการแสดงออกสู่ภายนอก (The outer expression) เริ่มต้นในส่วนแรกเริ่มสุดของชีวิตมนุษย์ เด็กเพียงแค่เรียนรู้ที่จะเข้าใจท่าทางและการแสดงออกทางหน้าตา การเคลื่อนที่และการร้องเสียงอ้อแอ้ ถ้อยคำและประโยค เพราะว่าเด็กเผชิญสิ่งเหล่านี้เหมือนเดิม และในความสัมพันธ์เหมือนเดิมที่สิ่งเหล่านี้เป็นพื้นฐานของการปรับตัวทางวัฒนธรรม (The basis of acculturation) ซึ่งเด็กเจริญเติบโตขึ้นภายในระเบียบแบบแผนและลักษณะพื้นฐานทางสังคมของครอบครัว ซึ่งเด็กมีส่วนร่วมกับสมาชิกคนอื่นๆ ความเชื่อมโยงดังกล่าวระหว่างการแสดงออกภายนอกและความหมายภายใน จึงเป็นพื้นฐานสำคัญยิ่งของการเข้าใจทั้งหมด (สมบัติ พรศิริเจริญพันธ์, 2559: 150)

จากบทความดังกล่าว ผู้สร้างสรรค์ได้พิจารณาพบว่าความเชื่อมโยงระหว่างความหมายภายใน และการแสดงออกสู่ภายนอก ทำให้กระบวนการคิด การเข้าใจใน การแสดงของความรู้สึกออกมาเป็นภาพหรือรูปลักษณ์เป็นพื้นฐานของความเข้าใจอารมณ์ของภาพภายนอกที่แสดงถึงภายในเช่นกัน

คุณค่าทางสุนทรียภาพ (Aesthetic value) คุณค่าทางสุนทรียภาพ โดยทั่วไปคุณค่าทางสุนทรียภาพ พิจารณาในเรื่องของคุณค่าภายใน (Intrinsic value) ที่มีอยู่ในตัวของงานเองมากกว่าการพิจารณาด้านคุณค่าภายนอก (Extrinsic value) อนึ่งคุณค่าอันเป็นคุณสมบัติที่ทำให้งานศิลปะประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ อาทิ ดุลยภาพ, ความมีเสน่ห์, ความสง่างาม, ความประสานกลมกลืน, เอกภาพ aesthetic value คือ สิ่งใดก็ตามที่ช่วยให้สุนทรียภาพเกิดขึ้น นอกจากนี้ยังมีความหมายที่แตกต่างไปจากความมีประโยชน์ ความจริงและความดีทางศีลธรรม การตีความหรือการพินิจพิจัยของคุณค่าทางสุนทรียภาพ ต้องเน้นเฉพาะเรื่อง เช่น การตัดสินเชิง

สุนทรียภาพ Aesthetic judgment หมายถึง เน้นเรื่องสุนทรียภาพเป็นสำคัญ (กำจร สุนพงษ์ศรี, 2559: 15)

จากบทความดังกล่าว ผู้สร้างสรรค์ได้พิจารณาพบว่าความงามนั้นไม่ได้เพียงแค่ภาพลักษณ์ภายนอก แต่มันยังรวมไปถึงความงามนัยยะของภายใน ความสมดุลของสุนทรียศาสตร์ ความเข้าใจของความงาม แสดงออกถึงความเป็นเอกภาพของความงามอย่างแท้จริง

ภาวะจริง (Actuality) ภาวะจริง สิ่งต่างๆ ที่มีชีวิตย่อมมี Actuality หรือภาวะจริงซ่อนเร้นอยู่ภายใน ที่เรียกว่า ภาวะแฝง (Potentiality) ตัวอย่างเช่น ในเมล็ดมะม่วงย่อมมีภาวะแฝงอยู่แล้วครั้นเมื่อนำไปเพาะเมล็ดมะม่วงนั้นย่อมงอกออกมาเป็นต้นมะม่วงไม่สามารถเป็นต้นไม้ชนิดอื่นๆ ได้ เพราะว่าภาวะแฝงนั้น ควบคุมให้เกิดการกระทำภาวะจริงขึ้น (Actualization) เมื่อเมล็ดมะม่วงเกิดเป็นต้นมะม่วงแล้วจึงเรียกว่าเกิดภาวะจริง (กำจร สุนพงษ์ศรี, 2559: 11)

จากบทความดังกล่าว ผู้สร้างสรรค์ได้พิจารณาพบว่าได้รับรู้ถึงความจริงและยอมรับกับความเป็นจริง แสดงออกอย่างตรงไปตรงมากับความเป็นจริง

ประสบการณ์อันมีชีวิต (Lived experience) การดำรงชีวิตผ่านทางประสบการณ์และประสบการณ์อันมีชีวิต เป็นวิธีพูดถึงสิ่งเดียวกันสองแนวทาง ประสบการณ์อันมีชีวิต คือ ประเภทพื้นฐาน (Basic category) ว่าด้วยความตระหนักรู้เกี่ยวกับชีวิต ประสบการณ์อันมีชีวิต คือ หน่วยซึ่งบรรดาส่วนย่อย (Parts) ของมันถูกเชื่อมโยงโดยความหมายร่วม (A common meaning) ฝ่ายจิต (Spritual) นั้นยัง หมายถึง สติ (Mental) อีกด้วย ดังนั้นจึงมิได้ใช้คำว่า ฝ่ายจิต เพื่อสื่อถึงขอบเขตทุกรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับสติ (Mental) หรือปัญญา (Intel-lectual) ซึ่งได้รวมอารมณ์ (Emotions) และจุดประสงค์ (Purposes) เข้าไว้ด้วยร่วมกับประสบการณ์อันมีชีวิต เราจึงเข้าสู่ขอบเขตของฝ่ายจิตหรือสติเขตแดนมนุษย์ที่เกี่ยวกับอารมณ์ ความปรารถนา จุดประสงค์และอุดมคติ เนื่องจากเราสื่อแสดงความหมายหรือความเป็นเอกภาพหนึ่งเดียวเชิงจิตที่อยู่ภายใน โดยอ้างถึงชุดของรอยประทับใจที่เรามีในกระแสแห่งชีวิต (สมบัติ พรศิริเจริญพันธ์, 2559: 146)

จากบทความดังกล่าว ผู้สร้างสรรค์ได้พิจารณาพบว่าประวัติศาสตร์เกิดความผูกพันเชื่อมโยงถึงวันเวลาที่เกิดขึ้น เกิดประสบการณ์ได้เห็น ได้รู้ ได้พบ ได้จาก ได้สุข ได้ทุกข์ สิ่งเหล่านี้เปี่ยมไปด้วยอารมณ์ความรู้สึก ผูกจิตผูกใจให้เห็นในสิ่งที่ผ่านพ้นมาเป็นประสบการณ์ที่ได้มาจากการใช้ชีวิต

สิ่งซ่อนเร้น (Tacit) สิ่งซ่อนเร้น หมายถึง สิ่งที่ไม่ได้เอ่ยเป็นคำพูด ไม่อาจอธิบายได้เหมือนความรู้ที่จะใช้ขี่จักรยานเป็นตัวความรู้ที่แท้จริง แต่อาจกลมกลืนหรือไม่ก็ได้ ข้าพเจ้ากำลังบอกว่าความคิดนั้นแท้จริงเป็นกระบวนการอันละเอียดอ่อน ซ่อนเร้นกระบวนการอันหนักแน่นทางความคิดนั้น ซ่อนเร้นอย่างยิ่ง ความหมายก็ดูซ่อนเร้นและสิ่งที่เราสามารถพูดออกมาได้ก็เป็นเพียงส่วนน้อยของทั้งหมด ข้าพเจ้าคิดว่าเราต่างตระหนักว่าเราทำอะไรได้เกือบทุกอย่างจากความรู้ที่เก็บซ่อนเร้นนี้ ความคิดเกิดขึ้นจากพื้นฐานอันซ่อนเร้นและการเปลี่ยนแปลงความคิดในระดับพื้นฐานก็จะมาจาก

พื้นฐานอันซ่อนเร้นนี้ ดังนั้นถ้าเราสามารถสื่อสารกันในระดับอันซ่อนเร้นเมื่อนั้นความคิดอาจสามารถเปลี่ยนแปลงได้ (Bohm, 2554: 62)

กระบวนการอันซ่อนเร้นนี้ เป็นสิ่งที่ทุกคนมีอยู่ที่อาจแบ่งปันเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้ร่วมกันนั้นมิใช่เพียงการสื่อสารด้วยคำพูดหรือด้วยภาษากาย หรือทุกสิ่งที่เป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสาร แต่ยังอาศัยกระบวนการอันลุ่มลึกซ่อนเร้นซึ่งมีอยู่ร่วมกัน ข้าพเจ้าคิดว่ามนุษยชาติทั้งมวลรับรู้เรื่องนี้มานานนับล้านๆ ปี แต่เราได้สูญเสียมันไปในชั่วเวลาเพียงห้าพันปีแห่งอารยะธรรม ทั้งนี้เพราะสังคมเราใหญ่เกินกว่าที่จะรักษามันไว้ ทว่าเราต้องกลับมาเริ่มกันใหม่ในตอนนี้ เพราะเราต้องสื่อสารกันอย่างเร่งด่วน เราต้องแบ่งปันจิตสำนึกของเราและต้องครุ่นคิดร่วมกัน เพื่อที่จะทำทุกสิ่งที่จำเป็นอย่างมีสติปัญญา ถ้าเราเริ่มเผชิญหน้ากับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในกลุ่มสุนทรีย์ สนทนาเราจะเริ่มมีแก่นของสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในสังคมทั้งหมด คุณคิดเพียงลำพังคุณจะพลาดบางสิ่งไป หรือแม้เมื่ออยู่แบบตัวต่อตัวคุณก็อาจเข้าไม่ถึง(Bohm, 2554: 62)

จากบทความดังกล่าว ผู้สร้างสรรค์ได้พิจารณาพบว่าสิ่งซ่อนเร้นความไม่ชัดเจน คลุมเครือจากอารมณ์ความรู้สึกที่เป็นนามธรรม มีนัยยะความซับซ้อน สิ่งนี้เป็นสิ่งที่หน้าสนใจ ความอ่อนไหวจากจิตใจ ความรัก ความสุข ความทุกข์ที่เกิดขึ้นในช่วงขณะหนึ่ง ผู้สร้างสรรค์ได้นำสิ่งนี้มาเป็นส่วนหนึ่งในผลงานที่แฝงความไม่ชัดเจนของความรู้สึก ถูกบรรจุไปหลายความรู้สึกผ่านผลงานศิลปะเกิดความงาม มีอยู่หลายแนวคิดในส่วนรูปภายนอกนั้น ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วว่าความงาม หมายถึงเอกภาพของความสัมพันธ์กันที่ระเบียบของรูปลักษณ์ที่ปรากฏต่อเราและรูปลักษณะนั้นก่อให้เกิดอารมณ์รู้สึกในความงาม อารมณ์รู้สึกในความงามนั้น จะเป็นที่พึงพอใจได้ก็ต่อเมื่อเรารู้สึกชื่นชมในเอกภาพหรือความประสมกลมกลืนในความสัมพันธ์อันมีระเบียบแบบแผนความงามเกิดขึ้นจากปฏิกิริยาโดยทันทีที่ไม่สามารถจะอธิบายได้ของสัญชาตญาณมนุษย์อันเป็นส่วนที่ปราศจากเหตุผลในธรรมชาติมนุษย์ ความงามที่ซ่อนเร้นเป็นคุณค่าพิเศษเฉพาะ ไม่เกี่ยวข้องกับการตัดสินด้วยเหตุผลอันจะเป็นการตัดสินด้วยข้อเท็จจริง ความงามจะเกี่ยวข้องกับการตัดสินคุณค่า

ความงามเป็นคุณค่าเป็นการรับรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือความสัมพันธ์ของข้อเท็จจริง ในสิ่งนั้นๆ ความงามเป็นอารมณ์ ความรู้สึกเป็นความพึงพอใจของธรรมชาติ อันมีลักษณะเป็นอิสระ ความรู้สึกพอใจนี้จะต้องไม่เป็นผลอันเกิดมาจากประโยชน์ของสิ่งนั้นหรือของเหตุการณ์นั้นๆ แต่จะต้องเป็นความพึงพอใจในการรับรู้โดยตรงถึงสิ่งนั้นๆ ก็คือความงามเป็นสิ่งที่สูงสุด จะเห็นว่ากลองเพียงใบเดียวของชาวพื้นเมือง สามารถทำให้คนเต้นรำได้ทั้งวันอย่างไม่รู้สึกกับความเหนื่อยหน่าย ทั้งนี้ไม่ใช่เพราะความสนุกอย่างเดียวแต่มันอยู่ที่ความรู้สึกในความงามหรือสุนทรียศาสตร์ตามมาด้วย (สุชาติ เถาทอง, 2537: 32)

จากบทความดังกล่าว ผู้สร้างสรรค์ได้พิจารณาพบว่าความพึงพอใจของความรู้สึกที่อาจจะได้พบได้เจอกับบางสิ่งที่รู้สึกอย่างรุนแรงที่ได้พบ ได้สัมผัสเป็นสิ่งผ่านประสบการณ์นั้นๆร่วมกัน

อารมณ์ความรู้สึก ณ ขณะนั้น คือ ความจริงที่แน่นอนและซื่อตรงที่แสดงออกมาจากข้างในของคนนั้น

ข้อมูลภาคสนาม/ข้อมูลทางกายภาพ/ข้อมูลจากสภาพแวดล้อม

จากข้อมูลภาคสนาม การลงพื้นที่จริง ผู้สร้างสรรค์ได้ทำเกี่ยวกับเรื่อง สัญญะความดีงามในวัตถุ โดยมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับครอบครัวของผู้สร้างสรรค์เอง พื้นที่ที่สำรวจ คือ ที่บ้าน

บ้าน คือ บรรยากาศที่คุ้นเคย ประกอบด้วย พ่อ แม่ น้องสาว สัตว์เลี้ยงและวัตถุต่างๆ เช่น ตู้ เตียง เสื้อผ้า กางเกง รองเท้า หม้อ กระทะต่างๆ และอาชีพของคนที่บ้าน คือ ค้าขายอาหารตามสั่ง ความรู้สึกที่คุ้นเคย คือ ความคาดหวังยอดขายเพื่อต้องการได้รายได้ที่มากที่สุด หวังผลกำไรและยอดการขายสิ่งเหล่านี้ เพื่อนำกำไรมาเป็นทรัพย์สินในการใช้สอยส่วนตัวภายในครอบครัว เพื่อปากท้องของคนสมาชิกของคนในครอบครัว ความรู้สึกที่สัมผัสและเห็นความกดดันจากค่าใช้จ่ายต่างๆ เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าเทอมทางด้านการศึกษา ค่างวดจากการผ่อนปัจจัยต่างๆ

สิ่งเหล่านี้เป็นภาระที่ต้องแบกรับ ก่อให้เกิดความทุกข์อยู่ข้างใน เป็นความรู้สึกที่แสดงออกทางกายภาพภายนอก ผ่านทางสีหน้าสีตาที่เคร่งเครียดของพ่อแม่ สิ่งที่รับรู้ต่อสภาวะที่เกิดขึ้น ในขณะเดียวกันความรัก ความเป็นห่วงกันและกันของสมาชิกในครอบครัวที่คอยให้กำลังใจ ไม่ขาการดมองเห็นความสุขที่ซ่อนอยู่ในความทุกข์ในบรรยากาศที่บ้านที่เงียบสงบ ความดีงามที่ผู้เป็นพ่อเป็นแม่นั้นเสียสละ สิ่งนี้เป็นคุณค่าชีวิตของพ่อแม่ที่ยิ่งใหญ่ที่ผู้เป็นลูกหาสิ่งใดตอบแทนไม่มี สิ่งเหล่านี้ควรค่าแก่การเชิดชูบูชาความดีงามนี้ไว้

ภาพประกอบ 1 แม่ประกอบอาหาร

ภาพประกอบ 2 พ่อประกอบอาหาร

ภาพประกอบ 3 พ่อ แม่

ภาพประกอบ 4 แม่นอนเอาแรงในช่วงพัก

วัตถุที่ถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกที่บิดเบี้ยวผิดรูปทรง มีร่องรอยของสภาพการใช้งานอย่างหนัก บอกถึงวิถีบริบทของชีวิต วัตถุจึงสื่อถึงตัวตน วัตถุเหล่านี้จึงมีคุณค่าต่อจิตใจ เป็นคุณค่าความดีงามของชีวิตพ่อกับแม่ที่รักและเสียสละอย่างบริสุทธิ์

ภาพประกอบ 5 วัตถุอุปกรณ์ที่ใช้งานจริง

ภาพประกอบ 6 วัตถุอุปกรณ์ที่ใช้งานจริง

ภาพประกอบ 7 วัตถุอุปกรณ์ที่ใช้งานทุกวัน

ภาพประกอบ 8 วัตถุอุปกรณ์ที่ใช้งานทุกวัน

ภาพประกอบ 9 วัตถุอุปกรณ์ที่ใช้งานทุกวัน

ของรักษาที่บ้านที่สืบทอดกันมาอย่างยาวนานของบรรพบุรุษที่ส่งต่อความดีงามเกิดประเพณีขึ้นในครอบครัว ในการสักการบูชาคุณ เพื่อแสดงถึงการกตัญญูกตเวทีต่อบรรพชนของวงศ์ตระกูล ความพิเศษที่มีต่อวัตถุ สิ่งที่อยู่ในห่อผ้าที่ถูกห่อหุ้มด้วยความรัก ความศรัทธา เก็บรักษาไว้อย่างดีและอย่างเหมาะสม สิ่งของหลากหลายชนิดที่มีความพิเศษและมีคุณค่าทางจิตใจ วัสดุที่ใช้ในการห่อหุ้มมีชนิดที่แตกต่างกันไปตามวัตถุสิ่งของเหล่านั้น

การดูแลสิ่งของเหล่านี้มีกฎเกณฑ์และเงื่อนไขเฉพาะของตระกูล สิ่งเหล่านี้ปลูกฝังให้สำนึกคุณค่าความดีงามบุญคุณของปู่ย่า ตายาย พ่อแม่ พี่น้องทั้งหลาย ที่มีวัตถุแทนบุคคลที่พิเศษ สิ่งเหล่านี้มาเป็นแรงบันดาลใจ เพื่อเชิดชูคุณค่าความดีงามของบรรพชนและบุพการีของข้าพเจ้า

ภาพประกอบ 10 เชิญของรักษามากราบไหว้ขอพรประจำปี

ภาพประกอบ 11 ของรักษาที่บ้านที่สืบทอดกันมาหลายรุ่น

ภาพประกอบ 12 ของรักษาที่บ้านที่สืบทอดกันมาหลายรุ่น

ภาพประกอบ 13 ของรักษาที่บ้านที่สืบทอดกันมาหลายรุ่น

ภาพประกอบ 14 สะดือของข้าพเจ้าที่พ่อแม่เก็บห่อไว้อย่างดี

ภาพประกอบ 15 ของรักษาที่บ้านที่สืบทอดกันมาหลายรุ่น

ภาพประกอบ 16 ของรักษาที่บ้านที่สืบทอดกันมาหลายรุ่น

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

อิมเปสโต้ (Impasto) สีที่ใช้กับผ้าใบในปริมาณที่มาก ทำให้มันโดดเด่นออกมาจากพื้นผิว Impasto ถูกใช้บ่อยเพื่อเลียนแบบคุณภาพของไฮไลท์ที่แตกต่างจากพื้นผิว กล่าวคือพื้นผิวของวัตถุที่ถูกแสงจ้าในส่วนบนสุดลำดับสุดท้าย Impasto เข้ามาเป็นของตัวเองในศตวรรษที่ 17 เมื่อจิตรกรสไตล์บาร็อค เช่น Rembrandt, Frans Hals และ Diego Velázquez ใช้ความชำนาญและประณีตในการแสดงภาพผิวหนังที่มีริ้วรอยและมีริ้วรอยหรือประกายของชุดเกราะเครื่องประดับและเนื้อผ้าที่ประดิษฐ์ขึ้นอย่างประณีต จิตรกรสมัยศตวรรษที่ 19Vincent van Goghใช้ประโยชน์จาก impasto ที่โดดเด่นสร้างและกำหนดรูปแบบในภาพวาดของเขาด้วยการทาสีหนา จิตรกรในศตวรรษที่ 20 เช่น

Jackson PollockและWillem de Kooningมักใช้อิมพาสโตสที่มีพลวัตและท่าทางกล้าหาญที่เน้นคุณสมบัติทางกายภาพของสี ตั้งแต่นั้นมาเม็ดสีดิบที่ใช้กับผืนผ้าใบอย่างหนาได้กลายเป็นเทคนิคหลักของการวาดภาพนามธรรมสมัยใหม่และภาพกึ่งกำหนดค่า Impasto มักถูกสร้างขึ้นด้วยสีน้ำมันเนื่องจากเป็นสีที่หนาที่สุดชนิดหนึ่งที่มีอยู่ ใช้พู่กันหรือเกรียงทาสีให้ก้อนหนาเกลี่ยลงบนผืนผ้าใบหรือกระดานเทคนิคการวาดภาพ impasto คือการใช้สีหนาที่ไม่พยายามให้ดูเรียบเนียน impasto เมื่อมองจากด้านข้าง เมื่อมองตรงไปที่ชิ้นส่วนจะมีเงาและไฮไลท์อยู่รอบ ๆ ทุกจังหวะการแปรงหรือเกรียงยิ่ง Impasto หนักเท่าไหร่เงาก็ยิ่งลึกเท่านั้น ทั้งหมดนี้สร้างรูปลักษณ์สามมิติให้กับภาพวาดและสามารถทำให้ชิ้นงานมีชีวิตขึ้นมาได้ จิตรกรของ Impasto ชอบให้ชิ้นงานของพวกเขามีความลึกและสามารถเพิ่มความสำคัญให้กับงานได้มาก Impasto มักเรียกกันว่าเป็น สไตล์จิตรกร จากทฤษฎีดังกล่าวผู้สร้างสรรค์จึงนำสไตล์การเขียนหนานูน Impasto เป็นจังหวะของแปรงและเกรียงที่ถ่ายทอดลงในผลงานเพื่อสื่อถึงอารมณ์และความรู้สึกการทับถมของเนื้อสี ที่หนาและลึกสร้างรูปลักษณ์สามมิติผ่านเนื้อของสีแทนสภาวะอารมณ์อย่างตรงไปตรงมาชัดเจนให้กับภาพวาดและสามารถทำให้ชิ้นงานมีชีวิตขึ้นมาได้และซับซ้อนด้วยชั้นสีที่อัดแน่นด้วยเปรียบเหมือนกำลังผนึกความรู้สึกลงไปในผลงาน

ทัศนมิติ (Perspective) หรือทับศัพท์ว่า เพอร์สเปกทีฟ คือ การเขียนภาพให้ปรากฏออกมาในลักษณะที่เหมือนการมองเห็นจริง โดยปกติมักจะใช้เพื่อการนำเสนอภาพจำลองของแนวความคิดในการออกแบบผลงาน เช่น ภาพงานอาคารในงานสถาปัตยกรรม ภาพการตกแต่งภายในสำหรับงาน

มัณฑนศิลป (Ant's-Eye View) เป็นภาพในลักษณะมองขึ้นไปที่สูง มุมเงย การมองภาพในลักษณะมุมที่เสยขึ้นด้านบนช่วยเพิ่มความยิ่งใหญ่ให้กับวัตถุที่สนใจได้เป็นอย่างดี วิธีการมองทำได้โดยให้ต่ำกว่าระนาบของวัตถุแล้วเงยขึ้น มุมมองดังกล่าวช่วยเพิ่มอำนาจ ความน่าเกรงขามและความน่าสนใจนอกจากนี้มุมมองดังกล่าวยังช่วยให้วัตถุหลายๆ สิ่งที่อยู่ในกรอบมีทิศทางพุ่งเข้าหาสิ่งเดียวกันอาจจะใช้ประโยชน์จากข้อดีตรงนี้ให้กลายเป็นเส้นนำสายตา perspective เป็นอย่างดี จากทฤษฎีดังกล่าวผู้สร้างสรรค์ใช้หลักแนวคิดทฤษฎีของเส้นนำสายตา Perspective มุมมอง Ant's-Eye View เพื่อนำมาช่วยให้วัตถุอยู่ในกรอบมีทิศทางพุ่งสูงขึ้น เข้าหาเส้นนำสายตาได้เป็นอย่างดี จากการมองภาพทำให้ผู้รับชมมองภาพแล้วรู้สึกยิ่งใหญ่กว่าตัวเองมุมมองดังกล่าวช่วยเพิ่มอำนาจบารมีแก่ภาพวาดได้เป็นอย่างดี

น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงา (Tone) น้ำหนัก คือ ความอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสงสว่าง และบริเวณที่เป็นเงาของวัตถุหรือการระบายสีให้มีผลเป็นความอ่อนความแก่ของสีหนึ่งหรือหลายสีหรือบริเวณที่มีสีขาวสีเทาและสีดำในความเข้มระดับต่างๆ ในงานชิ้นหนึ่ง น้ำหนักที่ใช้ตามลักษณะของแสงเงาในธรรมชาติจะทำให้เกิดปริมาตรของรูปทรง นอกจากจะให้ปริมาตรและความแน่นแก่รูปทรงแล้วน้ำหนักยังให้ความรู้สึกและอารมณ์ด้วย การประสานความอ่อนแก่ในตัวของมันเอง

อีกด้วย ในงานนามธรรมเราจะได้รับความรู้สึกจากความอ่อนความแก่ของน้ำหนักที่ประสานกันอยู่ในภาพโดยตรงไม่ผ่านรูปทรงที่รู้ได้เข้าใจได้อย่างใด

1) ให้แสงเข้าทางด้านหนึ่ง อีกด้านหนึ่งเป็นเงา เป็นวิธีการของศิลปินที่เขียนภาพแบบเหมือนจริงทั่วไป

2) ให้แสงเข้าตรงหน้า ส่วนที่อยู่ใกล้จะมีน้ำหนักอ่อน ส่วนที่อยู่ไกลจะมีน้ำหนักแก่ เป็นวิธีการให้ปริมาตรแก่รูปทรงในงานจิตรกรรมสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา (Renaissance) เห็นได้ชัดในงานเขียนภาพปูนเปียกของ มีเกลันเจโล บูโอนาร์โรตี (Michelangelo Buonatrol) ในโบสถ์น้อยซิสติน น้ำหนักที่ใช้โดยวิธีนี้ บางครั้งเรียกว่า กิอารอสคูโร (Chiaroscuro) เป็นภาษาอิตาลี แปลว่า ความสว่างและความมืด ต่างกับการให้ปริมาตรของรูปทรงด้วยการใช้แสงและเงา (Light and Shadow)

3) แสงเกิดขึ้นจากจุดกลางของภาพ ส่วนมากจะเป็นแสงเทียนหรือแสงไฟฟ้า (ชลูด นิ่มเสมอ, 2531: 60)

แบบรูปของที่ว่าง (Space Pattern) ที่ว่างเป็นสิ่งที่มีอยู่เองตามธรรมชาติ โดยที่ศิลปินไม่ต้องลงทุนซื้อหาที่ว่างที่มีอยู่ทั่วไป จะมีมิติกว้างยาวลึกที่หาขอบเขตมิได้ แต่ที่ว่างในงานศิลปะเป็นที่ว่างที่ถูกกำหนดแล้วให้มีลักษณะและมิติตามที่ศิลปินต้องการที่ว่าง เป็นทัศนธาตุที่มีบทบาทสำคัญมากในองค์ประกอบของรูปทรง มีความสัมพันธ์กับรูปทรงและทัศนธาตุอื่นๆ ทุกชนิด ดังนั้นจึงขอยกไปอธิบายอย่างละเอียดในบทต่อไป ที่กล่าวในบทนี้ หมายถึง รูปร่างหรือแบบรูปของที่ว่าง ซึ่งเป็นทัศนธาตุหนึ่งที่ใช้สร้างรูปทรง (ชลูด นิ่มเสมอ, 2531: 71)

องค์ประกอบศิลป์ (COMPOSITION) การจัดองค์ประกอบ, องค์ประกอบศิลป์: ในภาษาละติน Compositio ตรงกับภาษากรีก synthetic โดยทั่วไป หมายถึง โครงสร้าง (Structure) หรือการจัด (arrangement) ธาตุแห่งความงามให้บังเกิดความงาม (beauty) หรือคุณค่าทางสุนทรียภาพ (aesthetic value) และการจัดแจงเรื่องบางเนื้อหา (dispostio) ด้วยแนวคิดนี้มีมาตั้งแต่สมัยกรีกโรมันและเรื่อยมา ตลอดยุคกลางโดยมีเป้าหมายในการเน้นถึงเรื่องของสัดส่วน (proportion) และความประสานกลมกลืนหรือภาวะบรรณสาร (harmony) เป็นสาระสำคัญในผลสัมฤทธิ์นับเป็นวิธีการนำสุนทรียธาตุนานามาจัดสร้างองค์ประกอบศิลป์ด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้บรรลุถึงมโนทัศน์ทางสุนทรียภาพ (aesthetic Concept) โดยทั่วไปใช้เรียกว่าองค์ประกอบศิลป์สำหรับการสร้างงานจิตรกรรม, ประติมากรรม, ภาพพิมพ์ (กำจร สุนพงษ์ศรี, 2559: 150)

ทัศนธาตุ (Visual Elements) ส่วนมูลฐาน, ธาตุ, ส่วนประกอบ, ส่วนสำคัญ: ในทางทัศนศิลป์มีทัศนศิลปะธาตุ (Visual art elements) หรือบางสำนักเรียก ศิลปะธาตุ (Art elements) ที่เป็นส่วนมูลฐานสำคัญที่มีความสวยงามในตัวเองอยู่แล้ว เช่น เส้น, สี, แสง, รูปร่าง, รูปทรง, ปริมาตร ฯลฯ โดยนำธาตุเหล่านี้มาจัดวางเข้าตามวิธีจัดองค์ประกอบ (Composition) เพื่อให้บังเกิดความสวย ความงามตามความต้องการ ด้วยวิธีการจัดแบบสมดุล-อสมดุล จัดช่องว่าง ช่องไฟ ฯลฯ ให้

บังเกิดสุนทรียธาตุ (Aethetic element) เช่น ความอ่อนหวาน, ความน่ากลัว, ความแปลกน่าทึ่ง, ความสูงสง่า, ความประสานกลมกลืน ฯลฯ element ในทางปรัชญา หมายถึง องค์ประกอบพื้นฐานของสรรพสิ่ง เช่น ดิน, น้ำ, ลม, ไฟ ในทางจิตวิทยา คือ ส่วนประกอบของการรับรู้ที่เกิดจากประสาทสัมผัส เช่น หอม, หวาน, สีเขียว ฯลฯ (กำจร สุนพงษ์ศรี, 2559: 211)

ความรู้สึก (Feeling) และแสดงออกถึงเจตคติอารมณ์ (emotion attitude) ของเขาเองทั้งสิ้นความสำคัญอยู่ที่ผู้ดู ผู้ชมหรือผู้อ่าน เห็นพ้องด้วยหรือไม่การแสดงออกนั้น มีเจตนาเป็นเรื่องพุทธิปัญญาหรือลามกอนาจารหรืออื่นๆ ศาสตราจารย์ศิลป์พีระศรีในหนังสือศิลป์สงเคราะห์กล่าวว่า“ภาพวาดแม้วาดได้ดีตามหลักของเทคนิค แต่ขาดการแสดงออกให้เห็นเด่น กล่าวคือ ไม่มีแรงกำลังให้พวยพุ่งออกมา เพื่อจับตาจับใจคนดู อันเป็นลักษณะพิเศษแห่งการประจักษ์ทางศิลปะอันแท้จริงของภาพนั้น ก็ถือได้ว่าภาพนั้นเป็นแค่การวาดเส้นเป็นภาพธรรมดาเท่านั้น ด้วยเหตุดังนี้ศิลปกรรมไม่ว่าอย่างใดๆ จะต้องมีการแสดงออก มิฉะนั้นก็จะเป็นเพียงผลิตกรรมทางเทคนิคเท่านั้น และพึงเข้าใจไว้ด้วยว่าการแสดงออกทางศิลปะนั้น เป็นการประกอบเชิงอุดมคติ (Idealization) อันเป็นเพียงลักษณะพิเศษของศิลปินคนใดคนหนึ่งเท่านั้น การแสดงออกจึงมีแปลก ๆ ต่างๆ กัน (กำจร สุนพงษ์ศรี, 2559: 228)

Tenebrism มีความสว่างในที่มืด เป็นกลวิธีการวาดระบายสีให้ภาพบังเกิดจุดที่น่าสนใจด้วยการให้สีสว่างเกิดขึ้นในบรรยากาศมืดสลัว คำนี้มาจากภาษาอิตาเลียน Tenebroso (เตเนโบรโซ) แปลว่า มืดหรือมืดสลัว เป็นกลวิธีที่จิตรกร คาราวัจโจ (Caravaggio, ค.ศ. 1571-1610) นิยมวาดโดยเน้นบริเวณที่ต้องการให้เป็นจุดเด่นหรือจุดสนใจให้ปรากฏแสงสว่างมากกว่าที่อื่น วิธีการเช่นนี้ต่อมานิยมใช้กันทั่วไป (กำจร สุนพงษ์ศรี, 2559: 559)

รูปทรง (Form) รูปทรง คือ สิ่งที่มองเห็นได้ในทัศนศิลป์ เป็นส่วนที่ศิลปินสร้างขึ้นด้วยการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุ (Visual Elements) ซึ่งได้แก่ เส้นน้ำหนักอ่อนแก่ของขาว-ดำ ที่ว่างสีและลักษณะพื้นผิวรูปทรง ให้ความพอใจต่อความรู้สึกสัมผัส เป็นความสุขทางตาพร้อมกันนั้น ก็สร้างเนื้อหาให้กับตัวรูปทรงและเป็นสัญลักษณ์ให้แก่อารมณ์ความรู้สึกหรือปัญญาความคิดที่เกิดขึ้นในจิตด้วย ถ้าจะเปรียบกับชีวิตรูปทรง คือ ส่วนที่เป็นกายเนื้อหาคือส่วนที่เป็นใจ รูปทรงกับเนื้อหาจึงไม่อาจแยกจากกันได้ ในงานศิลปะที่ดีทั้งสองส่วนนี้จะรวมเป็นสิ่งเดียวกัน ถ้าแยกกันความเป็นเอกภาพก็ถูกทำลายชีวิตของศิลปะก็ไม่อาจอุบัติขึ้นได้ รูปทรงมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูปและส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูป ได้แก่ ทัศนธาตุที่รวมตัวกันอย่างมีเอกภาพ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ได้แก่ วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูป เช่น สีดิน เหนียว หินไม้ กระดาษผ้าโลหะ ฯลฯ และเทคนิคที่ใช้กับวัสดุเหล่านั้น เช่น การระบาย การปั้น การสลัก การแกะ

การตัดปะ การทอ การเชื่อมต่อ ฯลฯ เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับความคงทนถาวรของผลงานและความแนบเนียนของฝีมือ องค์ประกอบที่เป็นโครงสร้างของรูปทรง ซึ่งได้แก่ การประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุนี้เป็นส่วนสำคัญที่สุด เพราะเท่ากับเป็นกายของงานศิลปะ ถ้าศิลปินสร้างรูปทรงให้มีเอกภาพไม่ได้หรือไม่สมบูรณ์ รูปทรงนั้นก็ขาดชีวิต ขาดเนื้อหาไม่สามารถจะแปลหรือสื่อความหมายใดๆ ได้

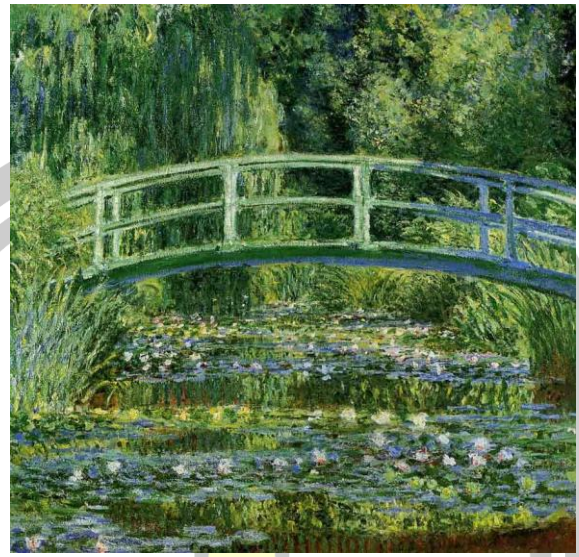
งานสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้อง

1.งานสร้างสรรค์ที่ให้อิทธิพลทางด้านแนวคิด

1.1 งานสร้างสรรค์ที่ให้อิทธิพลทางด้านแนวคิด ผลงานสร้างสรรค์ชุด Impression ของ Claude Monet ความสุขสงบ อุ่นใจ บรรยากาศที่สะท้อนอารมณ์ความรู้สึก ที่ประทับใจถูกพันธนาการด้วยสภาวะของห่วงอารมณ์ในขณะนั้นอย่างตรงไปตรงมาไม่ซับซ้อน

ภาพประกอบ 17 ชื่อศิลปิน *Claude Monet*
ชื่อผลงาน : Impression Sunrise
ขนาด : 48x63 เซนติเมตร
เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ
ปีที่สร้างสรรค์ : ค.ศ.1872-1873
ที่มา : https://wikipedia.org/Claude Monet

ภาพประกอบ 18 ชื่อศิลปิน *Claude Monet*
ชื่อผลงาน : Bridge over a Pool of Water Lilies
ขนาด : 92.7 x 73.7 เซนติเมตร
เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ
ปีที่สร้างสรรค์ : ค.ศ. 1899
ที่มา : https://wikipedia.org/Claude Monet

จากการที่ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาและทำการวิเคราะห์ กระบวนการการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของ Claude Monet กับผลงานสร้างสรรค์ ได้ดังต่อไปนี้

ทางด้านเนื้อหา Claude Monet มีรสนิยมการมองกรอบภาพจากความงามของธรรมชาติ ความเป็นจริงความตรงไปตรงมาของโลก ห่วงเวลา บรรยากาศ ที่ประทับใจถ่ายทอดออกมาอย่างซื่อตรงชัดเจนในขณะที่กำลังซึมซับบรรยากาศและอารมณ์ในห่วงเวลาในขณะนั้น

ทางด้านเทคนิค ใช้สีน้ำมันการเขียนสีหนานูน ฉับไว เด็ดขาดในห่วงเวลาสภาวะอารมนั้น โดยใช้ฝีแปลงการขูดขีดจากเกรียงและผู้กัน

ทางด้านรูปแบบ จิตรกรรม 2 มิติ

บทสรุป

จากการที่ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์สรุปถึงสิ่งที่จะนำมาใช้เพื่อพัฒนาแนวคิดที่มองเห็นในมุมมองนำมาใช้เป็นแรงบันดาลใจเบื้องต้น พินิจวิเคราะห์ทำความเข้าใจกับสภาวะการสะเทือน

อารมณ์ความรู้สึกในตอนนั้น ซึมซับบรรยากาศ เพื่อนำมาถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกแก่ผลงาน แสดงออกถึงความตรงไปตรงมาอย่างชัดเจนของจิตใจที่มีต่อพ่อแม่

1.2 งานสร้างสรรค์ที่ให้อิทธิพลทางด้านแนวคิด ผลงานสร้างสรรค์ชุด ความรู้สึกผูกพัน ของ สุพจน์ สิงห์สาย

ข้าพเจ้านำวัตถุสิ่งของต่างต่าง ซึ่งเปรียบเสมือนสัญลักษณ์แทนตัวบุคคลที่ข้าพเจ้ามีความรู้สึกผูกพันภายในครอบครัว นำมาเป็นสื่อแสดงความรู้สึกให้เห็นถึงสภาพชีวิตที่หยุดนิ่งโดดเดี่ยว เงียบเหงาไร้ภาวะการดิ้นรนของผู้ที่เป็นเจ้าของวัตถุสิ่งของนั้น

ภาพประกอบ 19 ชื่อศิลปิน สุพจน์ สิงห์สาย
ชื่อผลงาน : ความรู้สึกผูกพัน
ขนาด : 150x180 เซนติเมตร
เทคนิค : สีน้ำมันบนไม้
ปีที่สร้างสรรค์ : 2533
ที่มา : www.resource.lib.su.ac.th

จากการที่ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาและทำการวิเคราะห์ กระบวนการการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของ อาจารย์สุพจน์ สิงห์สาย กับผลงานสร้างสรรค์ชุด ความรู้สึกผูกพัน ได้ดังต่อไปนี้

ทางด้านเนื้อหา ครอบครัวเป็นสภาพแวดล้อมทางสังคมเบื้องแรกของมนุษย์ การเรียนรู้ประสบการณ์ทั้งในด้านปัญญาและอารมณ์และที่สำคัญที่สุด คือ ก่อเกิดความรัก ความรู้สึกผูกพันต่อกัน ความรู้สึกดังกล่าวเป็นสิ่งที่มีคุณค่าสูงที่จะช่วยให้มวลมนุษย์มีชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างอบอุ่นและสงบ

สุข ความรู้สึกผูกพันที่มีต่อบุคคลในครอบครัว โดยนำวัตถุสิ่งของซึ่งเปรียบเสมือนสัญลักษณ์แทนตัวบุคคลเป็นสื่อในการแสดงออก

ทางด้านเทคนิค ใช้สีน้ำมันและสร้างพื้นผิวทำให้เกิดมิติ ร่องรอย ให้ความรู้สึกถึงรอยยับคราบของชีวิตที่ไม่เรียบง่าย และโทนสีที่ใช้สีน้อย ใช้บรรยากาศของโทนสีน้ำตาล เพื่อแสดงถึงชีวิตที่ทรุดโทรม เก่า มีประวัติศาสตร์ของวัตถุที่ผ่านการใช้งานมาอย่างยาวนาน

ทางด้านรูปแบบ จิตรกรรม 2 มิติ

จากการที่ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์สรุปถึงสิ่งที่จะนำมาใช้เพื่อพัฒนาแนวคิดที่มองเห็นในมุมมองครอบครัวของผู้สร้างสรรค์เอง สัญญะเปรียบเปรยวัตถุสิ่งของผู้มีเจ้าของ การใช้งานผ่านกาลเวลานาน อารมณ์ปนทุกข์ที่แสดงถึงการกัดกร่อนของเวลา ความทรุดโทรมของผ้า มุ้ง หมอนที่เก่ามาก แต่ยังคงมีชีวิตใช้งานอยู่ ทำผู้สร้างสรรค์ได้กลับมาพิจารณาถึงวัตถุที่จะเลือกมาถ่ายทอด เพื่อแสดงถึงความเป็นพ่อแม่ผู้เป็นเจ้าของที่รำลึกนึกถึงได้จากวัตถุเหล่านี้ งานของ สุพจน์ สิงห์สาย จึงเป็นอิทธิพลทางด้านแนวคิดของผู้สร้างสรรค์

1.3 งานสร้างสรรค์ที่ให้อิทธิพลทางด้านรูปแบบ ผลงานสร้างสรรค์ชุด Berlin ของ Oskar Kokoschka

ภาพประกอบ 20 ชื่อศิลปิน Oskar Kokoschka

ชื่อผลงาน : Bride of the Wind

ขนาด : 181× 220 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้างสรรค์ : ค.ศ.1913

ที่มา : https://Oskar Kokoschka.com

ภาพประกอบ 21 ชื่อศิลปิน *Oskar Kokoschka*
ชื่อผลงาน : The Visitation
ขนาด : -
เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ
ปีที่สร้างสรรค์ : ค.ศ.1912
ที่มา : https://Oskar Kokoschka.com

จากการที่ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาและทำการวิเคราะห์ กระบวนการการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของ Oskar Kokoschka กับผลงานสร้างสรรค์ Berlin ได้ดังต่อไปนี้

ทางด้านเนื้อหา สิ่งปะทะสิ่งแรกคือรูปแบบและร่อยรอยการเคลื่อนไวของมวลสีรูปที่บิดเบือนเคลื่อนไหวคล้ายสภาวะจิตที่กำลังปรุงแต่งให้ตื่นรู้ รับรู้ต่อสิ่งต่างๆรอบตัวที่กำลังเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ไปกับสายธารของเวลา โดยใช้สีคู่ตรงข้ามวางสีใกล้กันเพื่อรู้สึกถึงการขัดแย้งและสับสนแต่ฝีแปรงไปในทิศทางเดียวกัน แสดงให้เห็นถึงว่าแม้จะไปในทิศทางเดียวกันยังแฝงนัยยะความขัดแย้งเป็นอรรถรสของอะไรบางอย่างที่น่าสนใจและน่าค้นหา

ทางด้านเทคนิค สีน้ำมัน โดยใช้สีเขียนแบบหยาบวางสีเยอะแต่ควบคุมด้วยสีบรรยากาศทั้งภาพไปในทางเดียวกันกับโทนของโครงสร้างสีในการสร้างสรรค์

ทางด้านรูปแบบ จิตรกรรม 2 มิติ

จากการที่ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์สรุปถึงสิ่งที่จะนำมาใช้เพื่อพัฒนาทางด้านรูปแบบผู้สร้างสรรค์สนใจรูปแบบการจัดการที่ทำรู้สึกเหมือนกัน เช่น การจัดองค์ประกอบ มุมมอง ทิศทางของเส้นขอบฟ้า ที่ทำรู้สึก สูง ต่ำ ลึก กว้าง ไกล ใกล้ หรือรู้สึกเป็นอันใดอันนึ่งที่เป็นต้นแบบแรงบันดาลใจ

นำมาวิเคราะห์เพื่อถ่ายทอดตามจุดประสงค์ อีกทั้งยังสนใจร่องรอยการทิ้งฝีแปรงที่เด็ดขาดกับสร้างพื้นผิวเพื่อสอดคล้องและการรู้จักการนำมาใช้เกิดประโยชน์ต่อยอดผลงานของผู้สร้างสรรค์เอง

1.4 งานสร้างสรรค์ที่ให้อิทธิพลทางด้านเทคนิค ผลงานสร้างสรรค์ชุด Wild Field ของ Mark Tobey มีความพิเศษในการสร้างสรรค์จิตรกรรมด้วยความเป็นเอกลักษณ์ของสี แสงเงา สะท้อนอารมณ์ ความรู้สึกสงบ สอดคล้องกับสิ่งที่กำลังนำเสนอ Mark Tobey ได้เลือกวิวทิวทัศน์ที่มีนัยยะสำคัญและใช้ความประณีตบรรจงในการทำการสร้างสรรค์เพื่อให้ตรงตามความรู้สึกที่สงบ

ภาพประกอบ 22 ชื่อศิลปิน *: Mark Tobey*
ชื่อผลงาน : Untitled 1971
ขนาด : 26x18 เซนติเมตร
เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ
ปีที่สร้างสรรค์ : ค.ศ.1971
ที่มา https:// Mark Tobey.com

พหุน ปณ ฑิโต ชีว

ภาพประกอบ 23 ชื่อศิลปิน *: Mark Tobey*

ชื่อผลงาน : Wild Field

ขนาด : 67.8 x 70.2 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้างสรรค์ : ค.ศ. 1959

ที่มา : https:// Mark Tobey.com

จากการที่ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาและทำการวิเคราะห์ กระบวนการการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของ Mark Tobey กับผลงานสร้างสรรค์ชุด หุ่นนิ่ง ได้ดังต่อไปนี้

ทางด้านเนื้อหา Mark Tobey มีความพิเศษในการสร้างสรรค์จิตรกรรมด้วยความเป็นเอกลักษณ์ของสี แสงเงา สะท้อนอารมณ์ ความรู้สึกสงบ สอดคล้องกับสิ่งที่กำลังนำเสนอ Mark Tobey ได้เลือกวิวทิวทัศน์ที่มีนัยยะสำคัญและใช้ความประณีตบรรจงในการทำการสร้างสรรค์เพื่อให้ตรงตามความรู้สึกที่สงบมีพลังความเคลื่อนไหวของเส้น เส้นยังมีมวลสีนูนหนาเป็นชั้น ทับซ้อนไปมาเป็นระยะจากพื้นหลัง ในส่วนนูนเป็นแสงที่งดงาม ผลักระยะของเส้นนำสายตา มีระดับความแน่นหนาของมวลเส้นลดหลั่นตามระยะของภาพทำให้ภาพมีความลึกตื้นอย่างน่าสนใจ

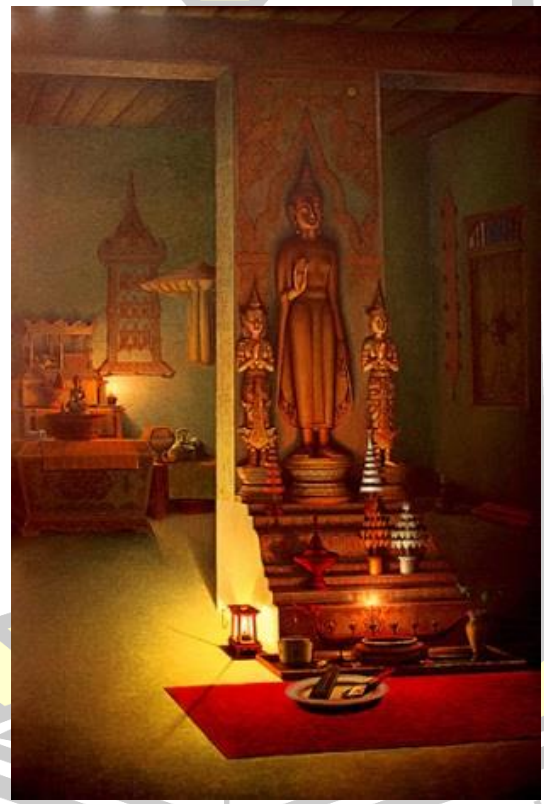
ทางด้านเทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ จากการบีบ สีจากกรวยและขูดขีดให้เกิดเส้นที่เคลื่อนไหวไปตามทิศทางที่อิสระ

ทางด้านรูปแบบ จิตรกรรมเทคนิคผสม 2 มิติ

จากการที่ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์สรุปถึงสิ่งที่จะนำมาใช้เพื่อพัฒนาทางด้านรูปแบบเทคนิควิธีการเขียนจังหวะของเส้น พื้นผิวความหนานูนของชั้นสีผลักเส้นนำสายเป็นระยะกว้างและลึก

1.5 งานสร้างสรรค์ที่ให้อิทธิพลทางด้านเทคนิคผลงานสร้างสรรค์ชุด ความสงบ ของสุรสิทธิ์ เสาว์คง

สุรสิทธิ์ เสาว์คง มีความพิเศษในการสร้างสรรค์จิตรกรรมด้วยความเป็นเอกลักษณ์ของสีแสงเงา สะท้อนอารมความรู้สึกสงบ แรงศรัทธาที่มีแด่หลักธรรมะปฏิบัติตนตามหลักพระพุทธศาสนา

ภาพประกอบ 24 ชื่อศิลปิน : สุรสิทธิ์ เสาว์คง
ชื่อผลงาน : ความสงบ
ขนาด : 200x134 เซนติเมตร
เทคนิค : สีอะคริลิค
ปีที่สร้างสรรค์ : 2529
ที่มา : สุรสิทธิ์ เสาว์คง (2529)

ภาพประกอบ 25 ชื่อศิลปิน สุรสิทธิ์ เสาว์คง
ชื่อผลงาน : ความสงบ
ขนาด : 130 x 220 เซนติเมตร
เทคนิค : สีอะคริลิค
ปีที่สร้างสรรค์ : 2529
ที่มา : สุรสิทธิ์ เสาว์คง (2529)

จากการที่ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาและทำการวิเคราะห์ กระบวนการการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของ อาจารย์สุรสิทธิ์ เสาว์คง กับผลงานสร้างสรรค์ชุด ความสงบ ได้ดังต่อไปนี้

ทางด้านเนื้อหา มองเห็นความสงบ แสงเทียนที่กระทบวัตถุสาดไปในทิศทางของแสงเทียนเป็น ตัวกำหนดดั่งแสงธรรมะอันสุขสงบ ทำรู้สึกถึงแรงศรัทธาที่มีต่อพุทธศาสนา

ทางด้านเทคนิค สีอะคริลิค โทนสีบรรยากาศสงบ อบอุ่น สมถะ สี แสง เงาแห่งความศรัทธา ทางด้านรูปแบบ จิตรกรรมเทคนิคผสม 2 มิติ

จากการที่ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์สรุปถึงสิ่งที่จะนำมาใช้เพื่อพัฒนาทางด้านรูปแบบเทคนิคโดยสนใจในการเขียนแสง ต้นแสงคือแสงของเทียนจากด้านล่างที่ทอประกายพุ่งกระทบถึงวัตถุด้านบนทำให้รู้สึกวัตถุนั้นยิ่งใหญ่ ในขณะเดียวกันแสงของเทียนทำให้ดูสงบ สะท้อนถึงความศรัทธาในวัตถุ ดูสุขุมงดงามขึ้นและช่วยในส่วนของบรรยากาศของภาพนิ่งสงบ ผู้สร้างสรรค์จึงสนใจในวิธีการเขียนแสงจากข้างล่างเพื่อส่งเสริมวัตถุดูยิ่งใหญ่มากขึ้น

.งานสร้างสรรค์ที่ผ่านมา

เป็นการนำเสนอผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ที่มีความเชื่อมโยงและพัฒนาการมาสู่วิทยานิพนธ์ ให้เขียนเชิงวิเคราะห์ปัญหาแต่ละประเด็นที่ปรากฏในผลงานแต่ละชิ้น โดยนำหลักการแนวคิดและทฤษฎีทางศิลปะในการวิเคราะห์ นำเสนอผลการวิเคราะห์จำแนกเป็นข้อย่อย ดังนี้

2.1 แนวความคิด ผู้สร้างสรรค์ต้องการแสดงถึง มุมมองภายใน สาระของความสุขภายในครอบครัวผ่านรูปทรงของวัตถุ ที่แสดงออกถึงผู้ที่เป็นเจ้าของแทนบุคคลนั้น ที่มีเรื่องราวการดำรงชีวิตในครอบครัว ความเป็นอยู่ สภาพสิ่งแวดล้อมที่ถูกซ่อนเร้นด้วยความเหนื่อยล้าของภาระหน้าที่ ซึ่งแสดงออกอยู่ภายนอกผ่านรูปทรงที่เป็นสิ่งปิดบังและอำพรางความงามภายในใจ เพื่อรับรู้ถึงแก่นสาระความงามจากภายใน ปกคลุมสิ่งนั้นเพื่อเปิดมุมมองมิติของแง่คิดทัศนะคติใหม่ จากการรับรู้ของรูปทรงในสิ่งที่เป็นอยู่จริง ที่ไม่ต้องการเห็นสิ่งใด แต่ต้องการรับรู้นัยยะของสิ่งที่เป็นอยู่อย่างคุ้นเคย

2.2 รูปแบบทางศิลปะ แสดงออกเป็นผลงานจิตรกรรม 2 มิติ ในรูปแบบเหมือนจริง (Realistic) ด้วยการจัดองค์ประกอบ เน้นจุดศูนย์กลางเป็นจุดเด่น แสดงถึงความรู้สึกผ่านโทนสี บรรยากาศ แสง-เงา และน้ำหนักของภาพ

2.3 การสื่อความหมาย ต้องการที่จะสร้างความงามมุมมองภายใน และในการปฏิเสธ มุมมองเดิมๆ ที่เคยคุ้นตา จากแค่กายภาพภายนอก สิ่งที่น่าสนใจก็คือ สิ่งตรงกันข้ามกับภาพลักษณ์เดิมที่เคยเป็น ใช้การห่อหุ้ม ปกคลุม ปิดบังซ่อนเร้น วัตถุ อุปกรณ์เหล่านี้ เพื่อเปิดจินตนาการตามรูปทรงมี

นัยยะในการปฏิเสธฟังก์ชันใช้งานของวัตถุ รูปลักษณ์ของวัตถุที่อยู่ภายใน สร้างคำถามขึ้นจากสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่นั้น พิจารณาทำความเข้าใจต่อสิ่งนั้น ที่ซ่อนเร้นความทุกข์ของกายภาพภายนอกที่ไม่งามของวัตถุ ที่แสดงถึงภาระหน้าที่ของพ่อแม่ผ่านรูปทรงของวัตถุเอาไว้ ปิดเพื่อเปิดเห็นมุมมองความสุขจากการปิดบัง ซ่อนเร้น ที่เป็นความงามของภายนอกที่เกิดจากรูปทรงและการปกคลุม ห่อหุ้มด้วยความรัก ความสุข สงบ อบอุ่น เป็นความผูกพันในครอบครัว

พหุน ปณ ฑิโต ชีเว

ภาพประกอบ 26 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน : ความรู้สึกข้างใน

ขนาด : 100x100 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมัน

พหูน ปณฺ ฑิโต ชีเว

ภาพประกอบ 27 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ *2*

ชื่อผลงาน : ซ่อนเร้นความทุกข์

ขนาด : 130x150 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมัน

พหูน ปณฺ ฑิโต ชีเว

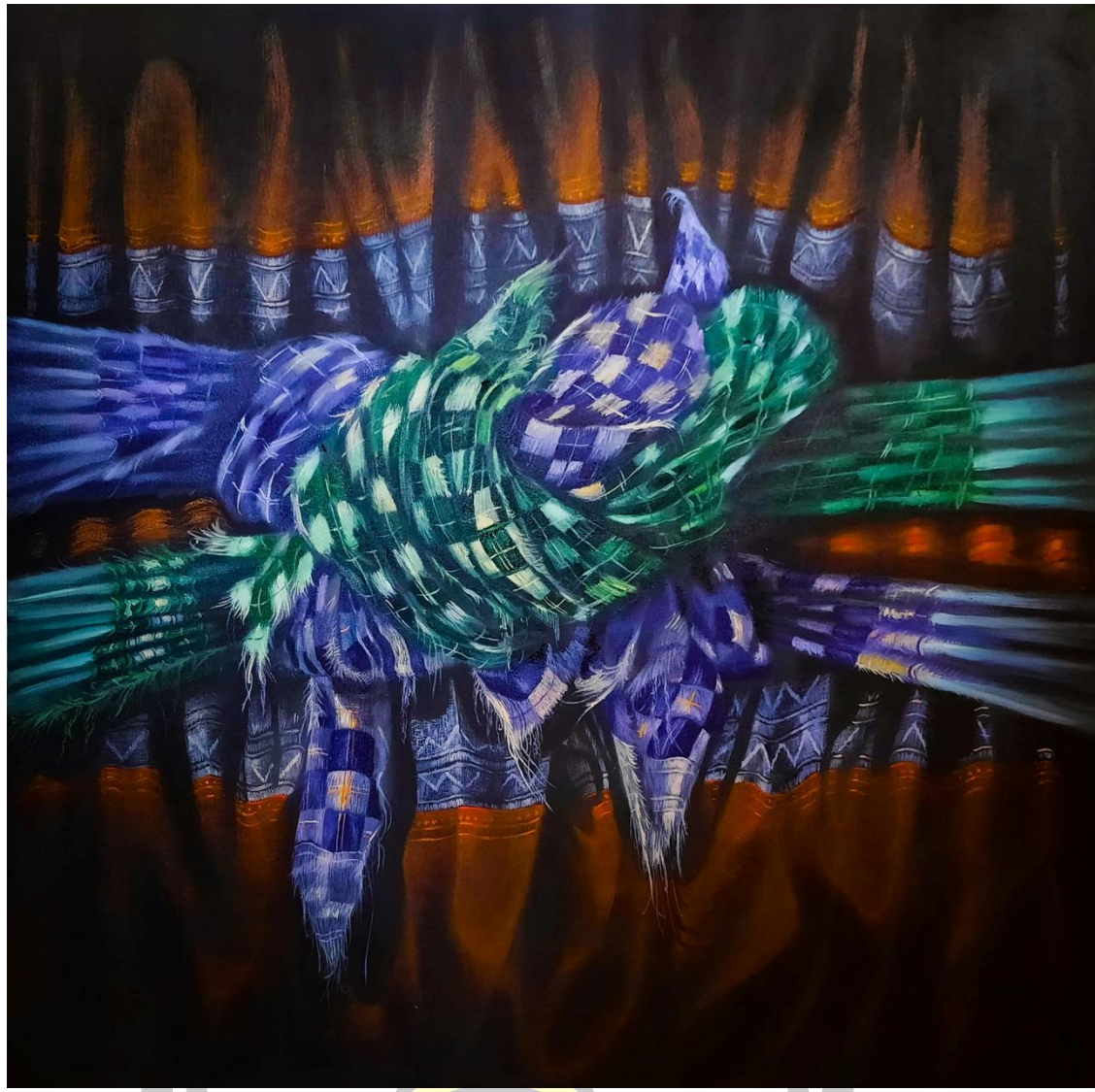
ภาพประกอบ 28 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ *3*

ชื่อผลงาน : คุณค่า

ขนาด : 95x95 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมัน

พหูน ปณฺ ฑิโต ชีเว

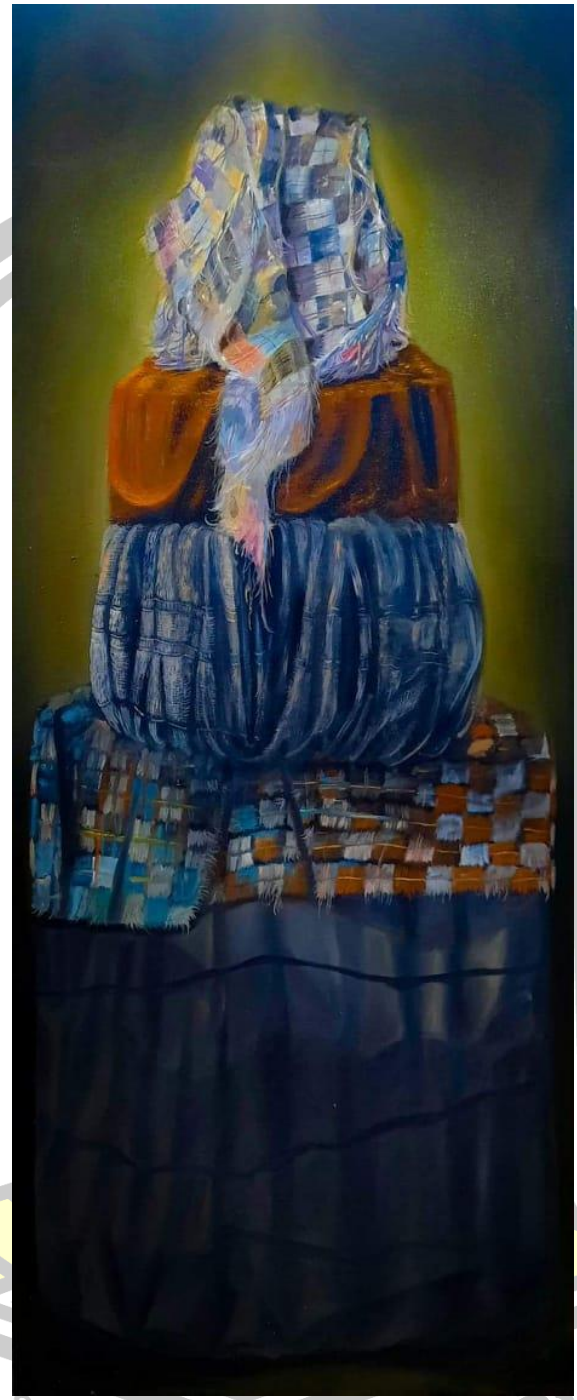
ภาพประกอบ 29 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ *4*

ชื่อผลงาน : ห่อหุ้มโอบอุ้มความดีงาม

ขนาด : 95x95 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมัน

พหูน ปณฺ ฑิโต ชีเว

ภาพประกอบ 30 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ *5*

ชื่อผลงาน : เชิดชู

ขนาด : 180x75 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมัน

ภาพประกอบ 31 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ *6*

ชื่อผลงาน : เชิดชู

ขนาด : 100x60 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมัน

พหุน ปณฺฑิโต ชีเว

ภาพประกอบ 32 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ *7*

ชื่อผลงาน : เชิดชู

ขนาด : 200x60 เซนติเมตร.

เทคนิค : สีน้ำมัน

ภาพประกอบ 33 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ *8*

ชื่อผลงาน : เชิดชู

ขนาด : 80x40 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมัน

พหุน ปณฺ ศิลป ชีเว

ภาพประกอบ 34 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ *9*

ชื่อผลงาน : ข้าว

ขนาด : 80x70 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมัน

ภาพประกอบ 35 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ *10*

ชื่อผลงาน : ทัพพี

ขนาด : 80x80 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมัน

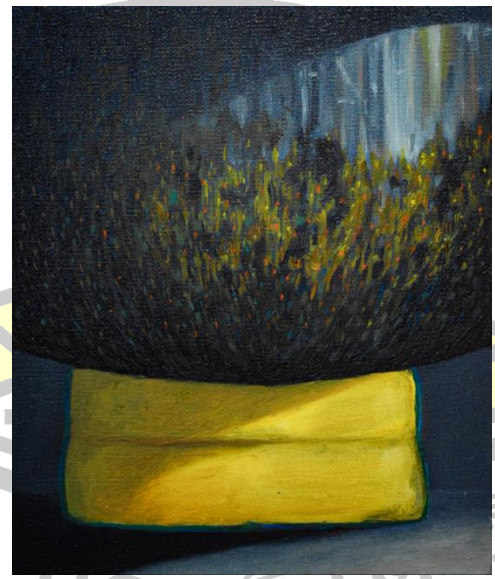

ภาพประกอบ 36 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ *11*

ชื่อผลงาน : เชิดชู

ขนาด : 120x100 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมัน

ภาพประกอบ 37 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ *12*

ชื่อผลงาน : เชิดชู

ขนาด : 60x50 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมัน

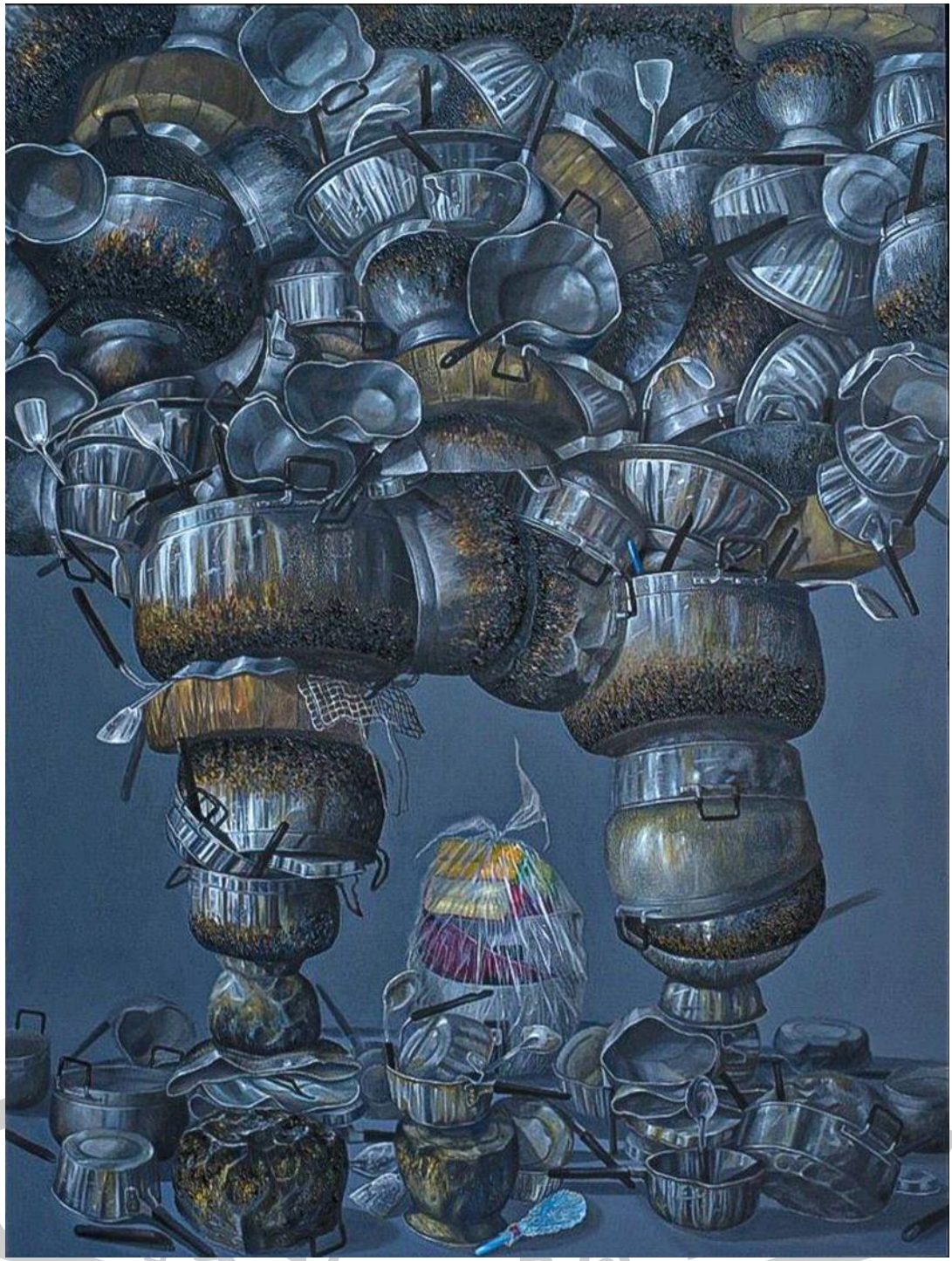
ภาพประกอบ 38 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ *13*

ชื่อผลงาน : เชิดชู

ขนาด : 260x250 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมัน

พหูน ปณฺฑิโต ชีเว

ภาพประกอบ 39 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ *14*

ชื่อผลงาน : เชิดชู

ขนาด : 230x190 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมัน

ภาพประกอบ 40 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ *15*

ชื่อผลงาน : เชิดชู

ขนาด : 130x160 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมัน

พหูน ปณฺ ฑิโต ชีเว

บทที่ 3
วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

วิทยานิพนธ์การสร้างสรรค์ผลงานเรื่อง รูปทรงแห่งความรู้สึกภายใน มีวิธีดำเนินการสร้างสรรค์ ดังต่อไปนี้

1. การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล
2. การทดลองกรรมวิธีสร้างสรรค์
3. กระบวนการสร้างสรรค์
    3.1 การทำภาพร่าง/แบบจำลอง
    3.2 การเตรียมวัสดุอุปกรณ์
    3.3 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน
4. การเผยแพร่ผลงาน

การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

ในการสร้างสรรค์ผลงาน ผู้สร้างสรรค์เริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์ผลงานที่ผ่านมาทั้งหมดของผู้สร้างสรรค์ดูข้อดี ข้อเสียของตนเอง ขาดตกบกพร่องอย่างไรและพิจารณาว่าสิ่งไหนที่ตนเองชอบและดูความถนัดของตนเอง เพื่อนำมาทำงานสร้างสรรค์ประกอบกับแนวความคิดในการสร้างสรรค์เรื่องที่จะทำ เพื่อนำเสนอสิ่งสำคัญคือเอาเรื่องที่ใกล้ตัวและรู้จักคุ้นเคยกับสิ่งนั้นที่สุด เพราะสามารถหาข้อมูลได้เพียงพอ รวมถึงเป็นสิ่งที่ตัวเองได้ประสบพบเจอมาจากการซึมซับอารมณ์ ความรู้สึกกับสิ่งนั้นพร้อมทั้งแสดงออกมาเป็นผลงานจากเรื่องราวของตัวเอง ประสบการณ์ ทัศนคติ มุมมองของเรื่องที่สนใจที่มีเนื้อเรื่องแรงบันดาลใจมาจากครอบครัวของตนเอง มองเห็นมุมมองด้านความสุขและความทุกข์จากปัจจัยหลายๆ อย่างที่ประกอบถึงภาระน้าที่ของพ่อแม่จากการดิ้นรนค้นหาปัจจัย 4 เพื่อทันต่อปากท้องของคนในครอบครัว จึงมองเห็นความดีงามจากความรักความยิ่งใหญ่ของคุณค่าชีวิตพ่อแม่ที่มอบให้เป็นแรงบันดาลใจคิดอยากจะเอามาเสนอเรื่องราวนี้ก่อนสร้างสรรค์ ทั้งนี้เพื่อความหนักแน่นของแนวคิด เริ่มหาข้อมูลทฤษฎีต่างๆ มาเป็นเครื่องมือในการเพิ่มเติมในสิ่งที่มีไม่มากพอจากแรงบันดาลใจคิดวิเคราะห์แสดงโดยการสร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรม 2 มิติในรูปแบบเหมือนจริงเพื่อสะท้อนความจริงจากแนวคิดนี้ ข้าพเจ้าได้มีขั้นตอนการดำเนินการสร้างสรรค์ดังนี้

1) ข้อมูลจากการลงพื้นที่ในการศึกษาข้อมูล เช่น สิ่งรอบข้างที่เคยพบเห็นที่ก่อให้เกิดความทรงจำ ผู้สร้างสรรค์จึงนำเอาบุคคลรอบตัวมาสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นผลงาน

2) ข้อมูลจากเอกสาร หนังสือ ตำราที่เกี่ยวกับแรงบันดาลใจเบื้องต้น เมื่อได้ข้อมูลต่างๆ ที่ได้รวบรวมนำมาวิเคราะห์และเลือกสรร เพื่อให้ได้เรื่องราวที่ประกอบด้วยรูปทรงที่เป็นสัญลักษณ์ที่เกิดจากความทรงจำโดยใช้องค์ประกอบศิลป์มาผสมผสานให้เกิดเป็นเนื้อหาสร้างสรรค์ตามขั้นตอนดังนี้

1.วิเคราะห์ข้อมูลจากผลงานที่ผ่านมาของตนเองเพื่อหาสิ่งที่ตัวเองชอบและสิ่งที่ตนเองถนัดมากที่สุดเพื่อนำมาทำงานสร้างสรรค์

2.ข้อมูลจากการลงสถานที่จริงโดยผู้สร้างสรรค์ได้ลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลภาพถ่ายพ่อแม่วัสดุ เรื่องราวที่ผ่านการใช้งาน เพื่อซึมซับเอาอารมณ์เอาแบบการนำมาทำงานสร้างสรรค์

3.ข้อมูลจากภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ได้เลือกภาพถ่ายจากการลงพื้นที่ เพื่อนำมาขยายเป็นภาพร่างในการสร้างสรรค์

การทดลองกรรมวิธีสร้างสรรค์

กระบวนการทดลองในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อแสวงหารูปแบบที่เหมาะสมที่สุดและตรงตามแนวคิดที่สุด โดยทดลองในรูปแบบทั้งจิตรกรรม ประติมากรรม สื่อผสม โดยทำในรูปแบบกระบวนต่างๆ ค้นคว้าข้อมูล กรรมวิธีต่างๆ ของรูปแบบงานศิลปะ เพื่อสอดคล้องต่อตัวผู้สร้างสรรค์ดังนี้

ทดลองค้นหาเทคนิคทำพื้นผิว

การทำทดลองพื้นผิวโดยใช้น้ำเปล่า สีอะคริลิค สีสเปรย์ น้ำมันสน สารกัดกรด ทินเนอร์ น้ำยาซักล้าง ฝอยขัดหม้อ ลูกกลิ้งสี กระดาษและถุงพลาสติก เพื่อสร้างร่องรอย คราบและจังหวะของพื้นผิวเพื่อค้นหาพื้นผิวเพื่อนำมาใช้ทดลองประกอบผลงานสร้างสรรค์

ภาพประกอบ 41 ทดลองค้นหาเทคนิค

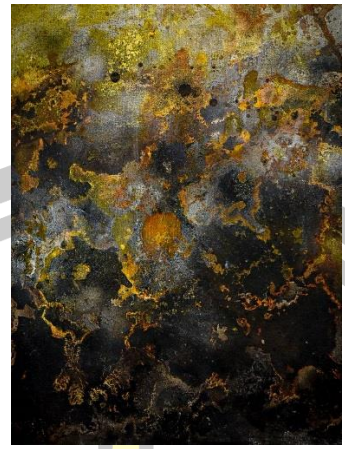
ภาพประกอบ 42 ทดลองขัดถูเพื่อสร้างพื้นผิว

ภาพประกอบ 43 เคลือบพื้นผิวเพื่อทดลองการรักษาหน้าพื้นผิว

ภาพประกอบ 44 พื้นผิวที่ได้จากการทดลอง

ภาพประกอบ 45 พื้นผิวที่ได้จากการทดลอง

ภาพประกอบ 46 พื้นผิวที่ได้จากการทดลอง

ภาพประกอบ 47 พื้นผิวที่ได้จากการทดลอง

ภาพประกอบ 48 พื้นผิวที่ได้จากการทดลอง

ภาพประกอบ 49 พื้นผิวที่ได้จากการทดลอง

ภาพประกอบ 50 พื้นผิวที่ได้จากการทดลอง

ภาพประกอบ 51 พื้นผิวที่ได้จากการทดลอง

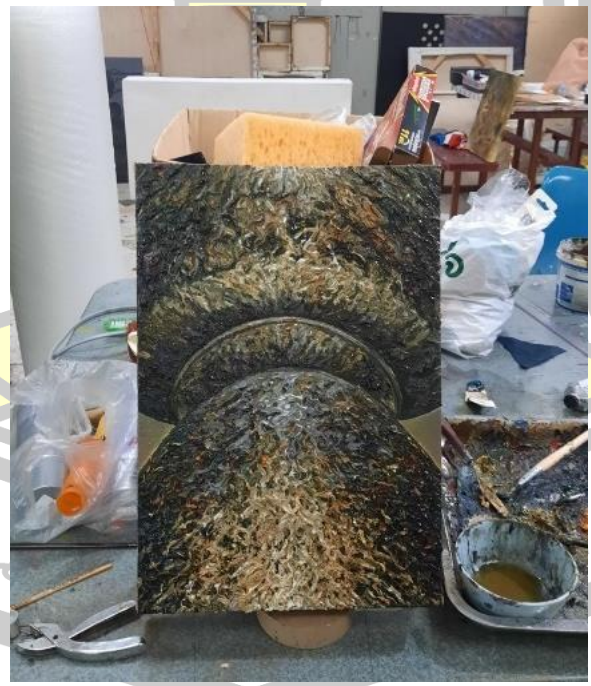
ภาพประกอบ 52 พื้นผิวที่ได้จากการทดลอง

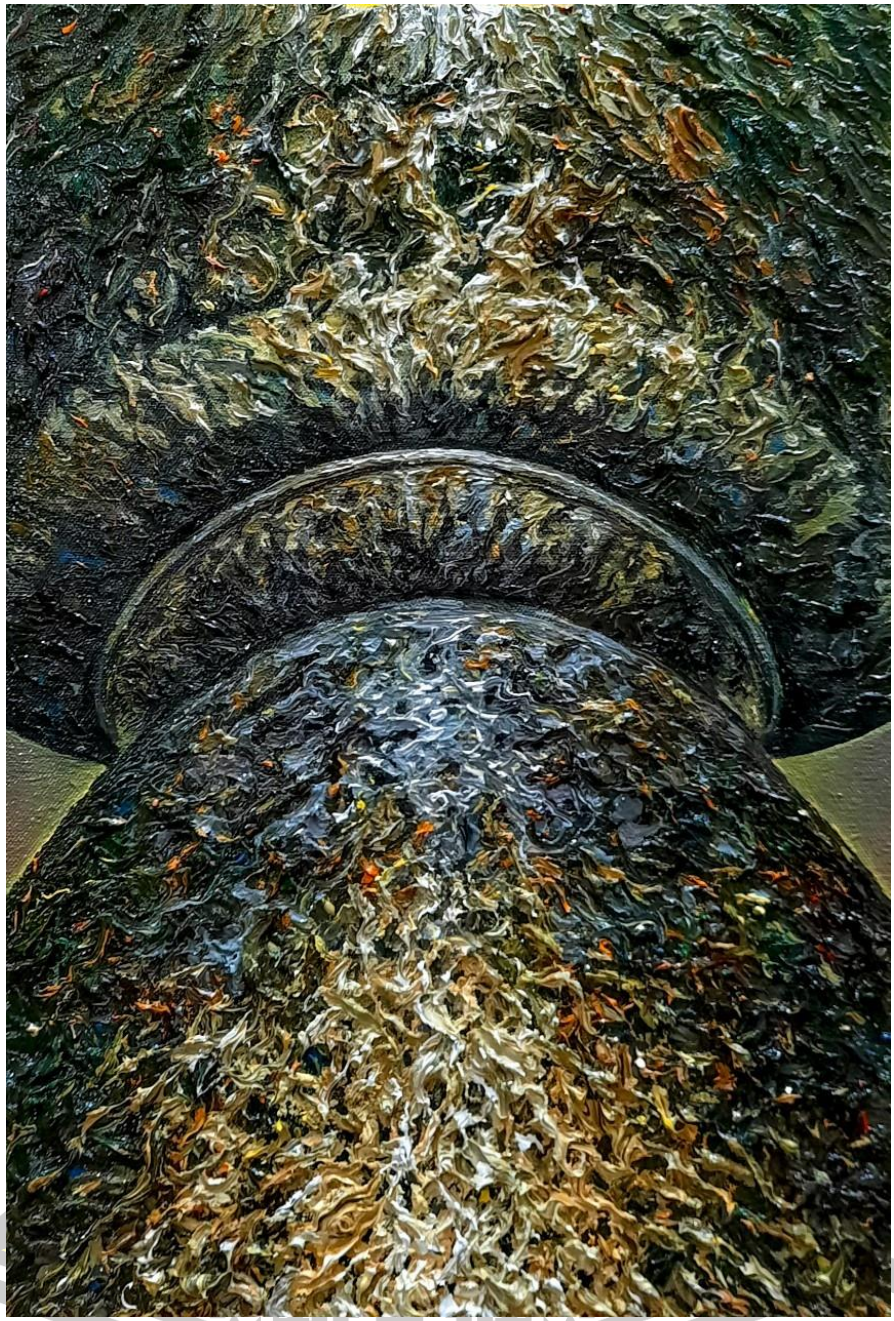
ภาพประกอบ 53 วิเคราะห์เทคนิคและทดลองจัดองค์ประกอบภาพ

ภาพประกอบ 54 ทดลองเขียนภาพตามทิศทางร่องรอยของเทคนิค

ภาพประกอบ 55 ทดลองเขียนภาพตามทิศทางร่องรอยของเทคนิค

ภาพประกอบ 56 เสร็จกระบวนการทดลองและสรุปผลการทดลองเพื่อทำงานสร้างสรรค์

พหุน ปณฺ ฑิโต ชีว

การทดลองกรรมวิธีสร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์ได้ทดลองค้นหาพื้นผิวที่หลากหลายรูปแบบเพื่อหาพื้นผิวที่สอดคล้องและนำมาประยุกต์ใช้กับผลงานสร้างสรรค์ ทดลองค้นหาแสง-เงา ตกกระทบวัตถุ และ มุมมองของวัตถุจากวัตถุจริง

การทำทดลองโดยการจำลองจัดวางวัตถุในพื้นที่เฉพาะ วัตถุนี้เป็นวัตถุที่พิเศษวัตถุที่มีนัยยะเป็นพ่อแม่เปรียบเสมือนพระอรหันต์ในบ้านมาจัดวางในพื้นที่ไม่ปกติคือพื้นที่ของโต๊ะหมู่บูชา หิ้งพระ เพื่ออยากทราบถึงอารมณ์ความรู้สึกที่เป็นไม่ปกติในบริบทของวัตถุ และกำหนดทิศทางทางแสงเงา จำลองพระพุทธรูปและคน เป็นองค์ประกอบของสิ่งรอบวัตถุที่เป็นบรรยากาศเพื่อมองเห็นมิติของเงาสะท้อน ของแสงและเงา และบรรยากาศ

ภาพประกอบ 57 ทดลองเงาทิศทางตกกระทบวัตถุ

ภาพประกอบ 58 ทดลองทิศทางของเงาตกกระทบวัตถุ

ภาพประกอบ 59 ทดลองจำลองบรรยากาศโต๊ะหมู่บูชากับและเงาสะท้อนของวัตถุ

ภาพประกอบ 60 ทดลองจำลองบรรยากาศโต๊ะหมู่บูชากับและแสงไฟของเทียนกับเงาสะท้อนของวัตถุ

พหุ ปณ ฑิ ต ชีเว

ภาพประกอบ 61 ทดลองจำลองบรรยากาศโต๊ะหมู่บูชากับและแสงไฟของเทียน
กับเงาสะท้อนของวัตถุและบิดา

ภาพประกอบ 62 ทดลองจำลองบรรยากาศโต๊ะหมู่บูชากับและแสงไฟของเทียน
กับเงาสะท้อนของวัตถุและบิดา

ภาพประกอบ 63 ทดลองหามุมมองจากด้านล่างสู่ด้านบนเพื่อค้นหามุมมอง

ภาพประกอบ 64 ทดลองหามุมมองจากด้านล่างสู่ด้านบนเพื่อค้นหามุมมอง

ภาพประกอบ 65 ทดลองหามุมมองจากด้านล่างสู่ด้านบนเพื่อค้นหามุมมอง

ทดลองค้นหา ห่อวัตถุจากวัตถุจริง

การทำทดลองโดยการจำลองจัดวางวัตถุโดยการใช้ผ้าพื้นบ้านหลากลายชนิด เช่น ผ้าขาวม้า ผ้าซิ่น ผ้าลูกไม้ ผ้าย้อมคราม กำหนดทิศทางทางแสงเงาเป็นองค์ประกอบของสิ่งรอบวัตถุที่เป็นบรรยากาศ เพื่อมองเห็นมิติของแสงและเงา และบรรยากาศที่กระทบกับผ้าที่ห่อหุ้มวัตถุ

ภาพประกอบ 66 ทดลองนำผ้ามาห่อหุ้มวัตถุ

ภาพประกอบ 67 ทดลองนำผ้ามาห่อหุ้มวัตถุ

ภาพประกอบ 68 ทดลองนำผ้ามาห่อหุ้มวัตถุจริง

เมื่อทดลองหากระบวนการวิธีคิดมุมมองแสง-เงา บรรยากาศ เทคนิคกระบวนการทดลองพื้นผิว วิเคราะห์ผลการทดลองสรุป หยิบยกเอาความพิเศษของงานต่างๆ มาเป็นข้อมูลพื้นฐานของความรู้ใหม่ ที่ได้ทดลอง และนำไปเลือกใช้สร้างสรรค์ผลงานชิ้นใหม่ของผู้สร้างสรรค์

ผลการทดลองจากการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อทำภาพร่าง ร่างแบบในมโนภาพจากผู้สร้างสรรค์และแรงบันดาลใจจากข้อมูลเพื่อเกิดกระบวนการคิด วิเคราะห์ แยกแยะ จำแนก กระบวนการเพื่อนำเสนอในรูปแบบทางด้านเอกสารและด้านสร้างสรรค์เป็นผลงาน

กระบวนการสร้างสรรค์

3.1 การทำภาพร่าง/แบบจำลอง

เลือกการทำภาพร่าง (Sketch Drawing)

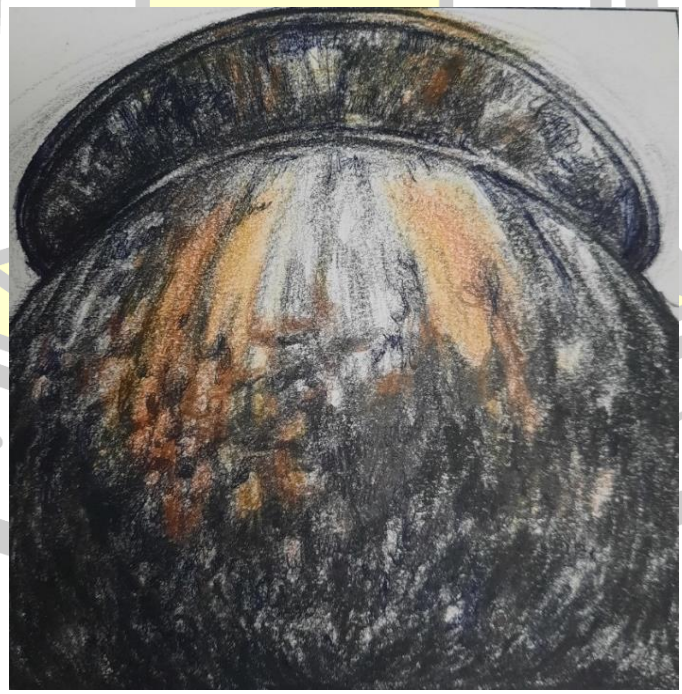
เริ่มศึกษาหาข้อมูลข้างต้นที่เป็นข้อมูลจากวัตถุ เพื่อศึกษารูปทรงที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับ พ่อและแม่ เช่น โต๊ะ เตียง กระทะ หม้อ เสื้อผ้า รองเท้า ผ้า ถุง กระดาษ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องที่ถ่ายทอดออกมาในรูปทรง 2 มิติ จึงทำเป็นภาพร่างลายเส้น เพื่อหารูปทรงของให้เหมาะสมกับงาน เลือกภาพร่างที่สอดคล้องกับแนวความคิดที่สุด แล้วขยายภาพร่างบนเฟรมผ้าใบในรูปแบบจิตรกรรม

ภาพประกอบ 69 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *1*

ภาพประกอบ 70 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *2*

ภาพประกอบ 71 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *3*

ภาพประกอบ 72 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *4*

ภาพประกอบ 73 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *5*

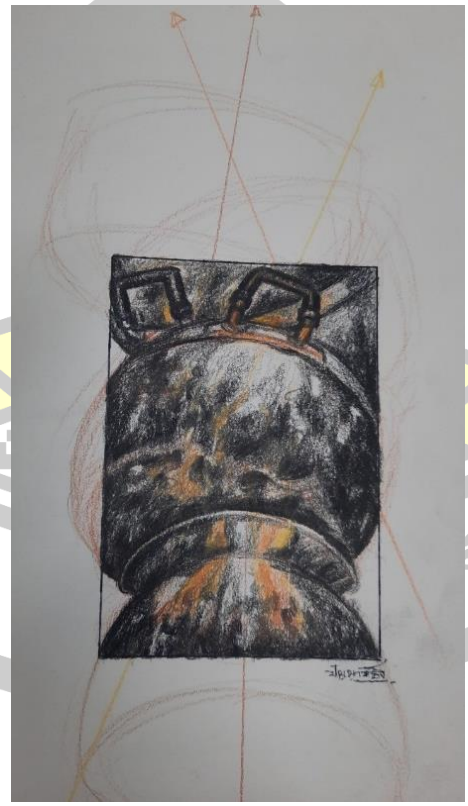
ภาพประกอบ 74 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *6*

ภาพประกอบ 75 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *7*

ภาพประกอบ 76 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *8*

ภาพประกอบ 77 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *9*

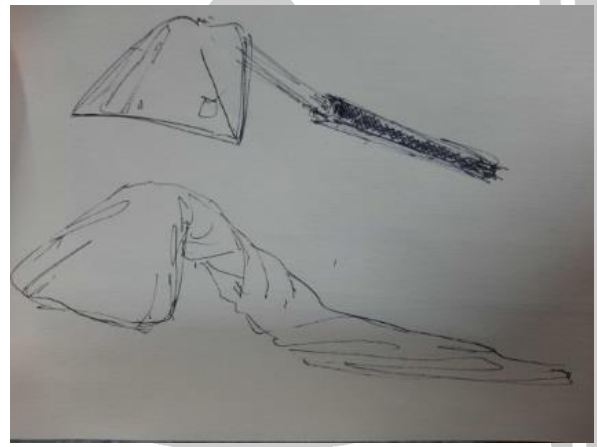
ภาพประกอบ 78 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *10*

ภาพประกอบ 79 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *11*

ภาพประกอบ 80 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *12*

ภาพประกอบ 81 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *13*

ภาพประกอบ 82 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *14*

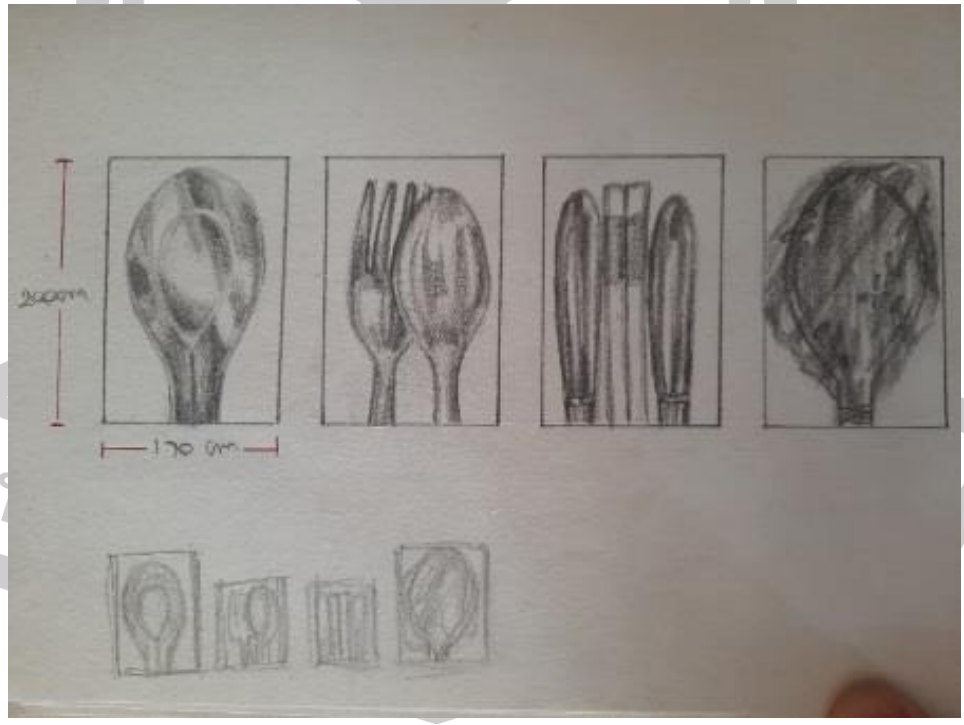
ภาพประกอบ 83 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *15*

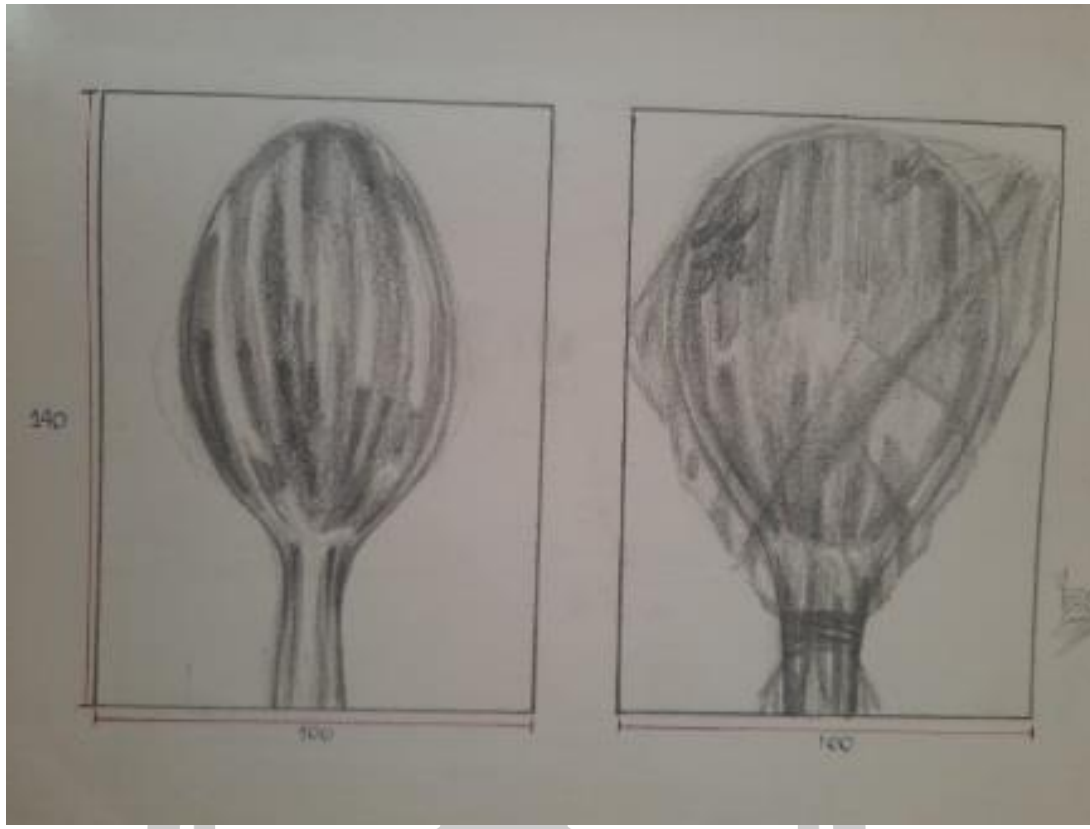
ภาพประกอบ 84 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *16*

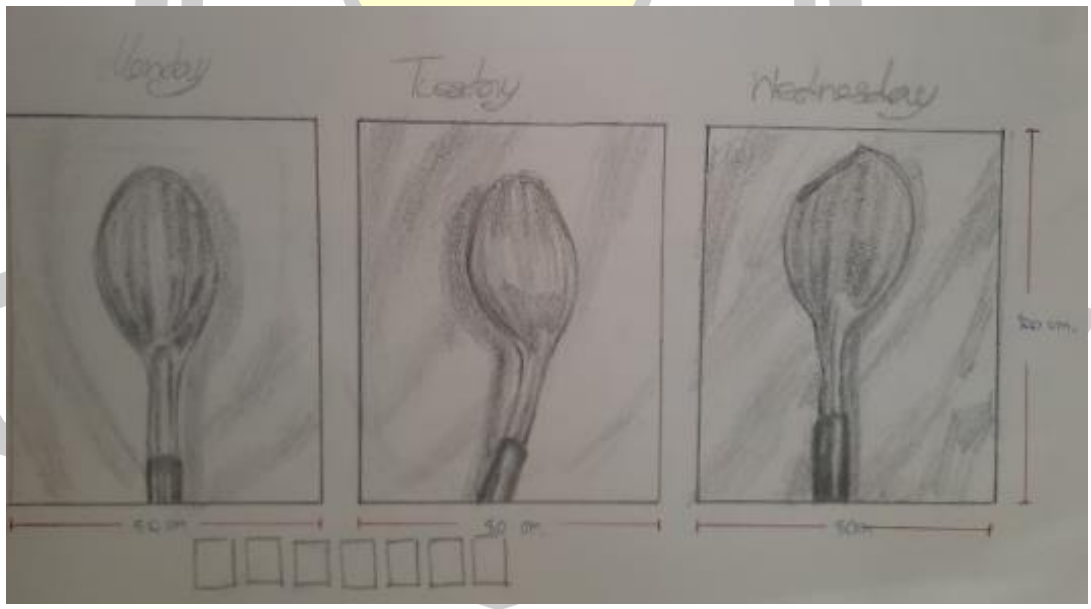
ภาพประกอบ 85 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *17*

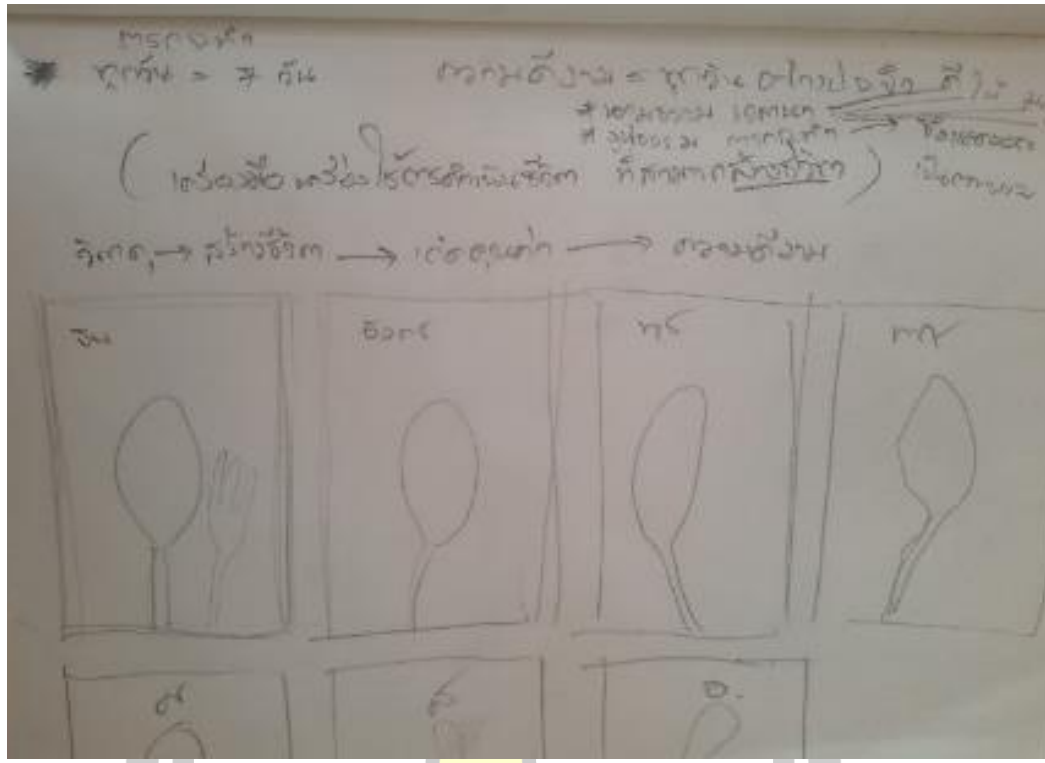
ภาพประกอบ 86 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *18*

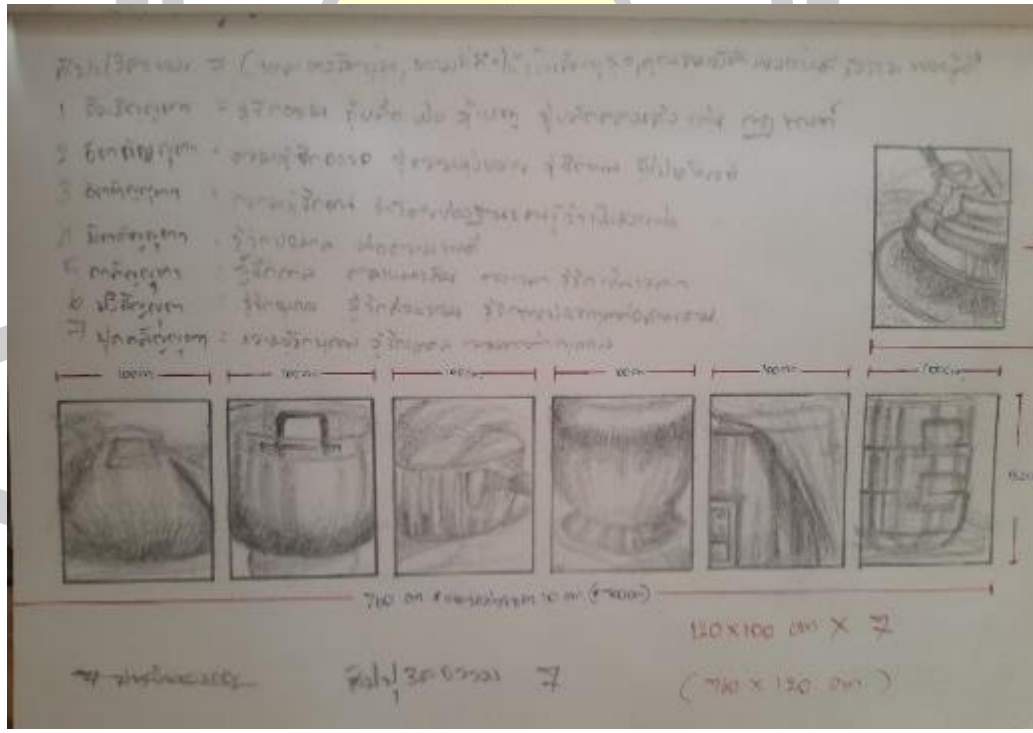
ภาพประกอบ 87 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *19*

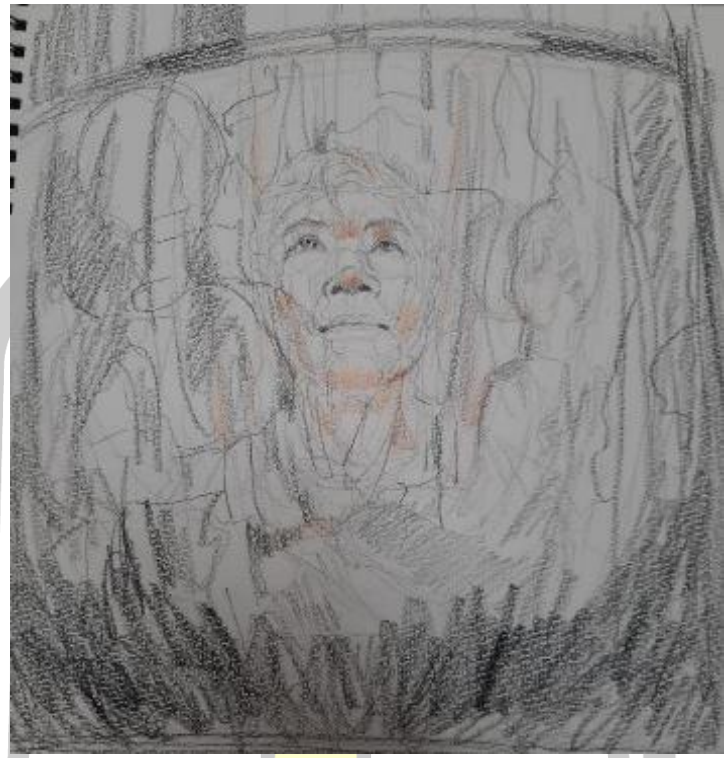
ภาพประกอบ 88 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *20*

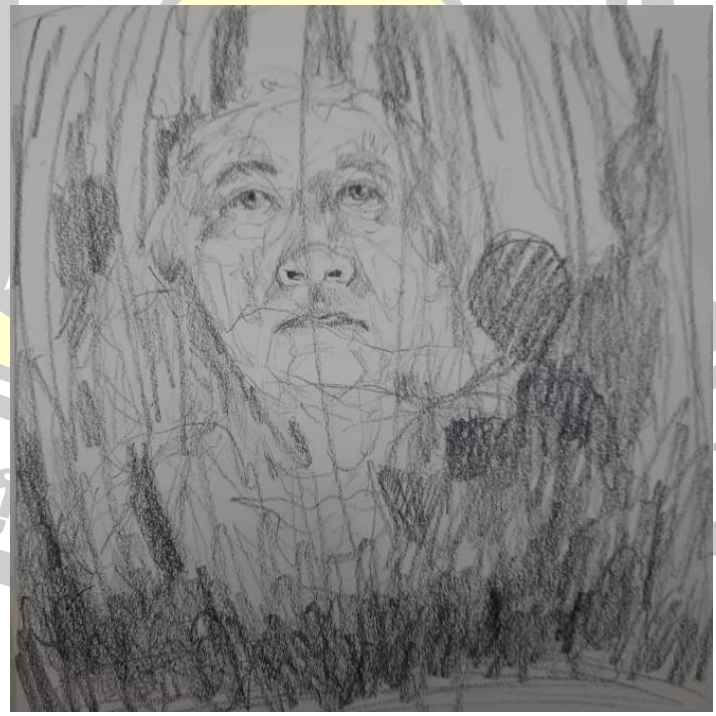
ภาพประกอบ 89 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *21*

ภาพประกอบ 90 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *22*

ภาพประกอบ 91 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *23*

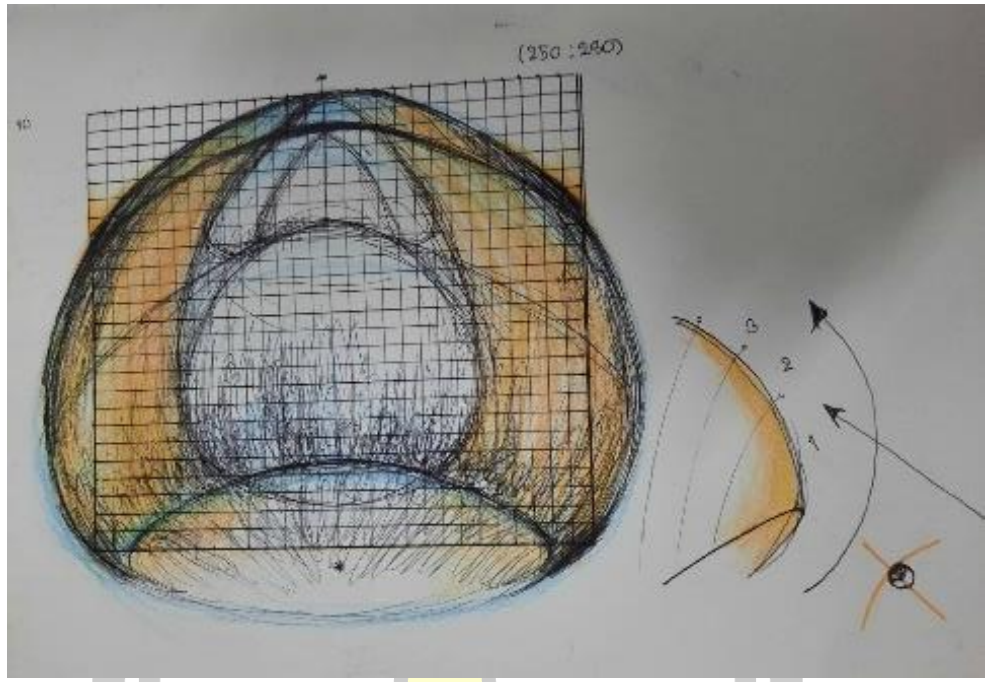
ภาพประกอบ 92 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *24*

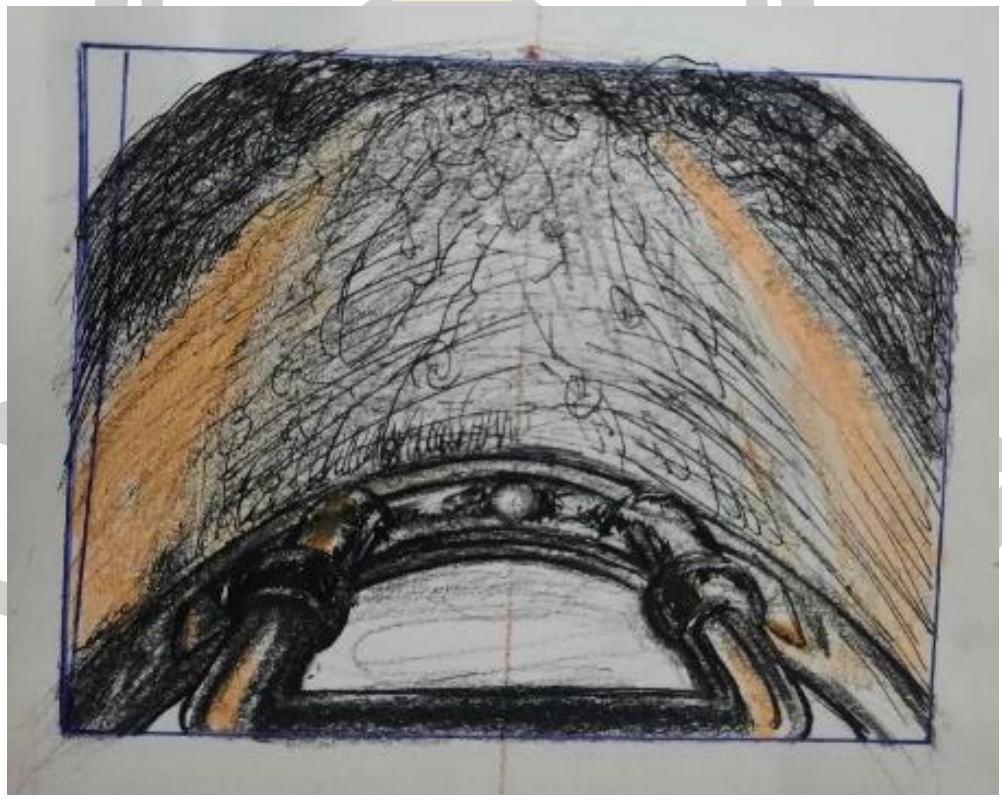
ภาพประกอบ 93 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *25*

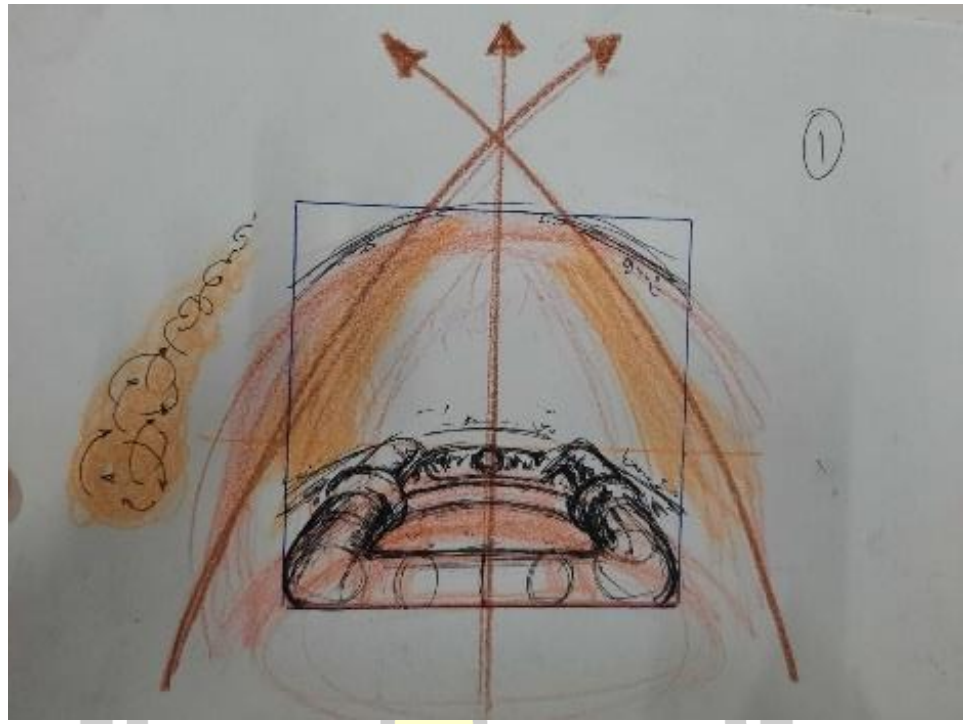
ภาพประกอบ 94 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *26*

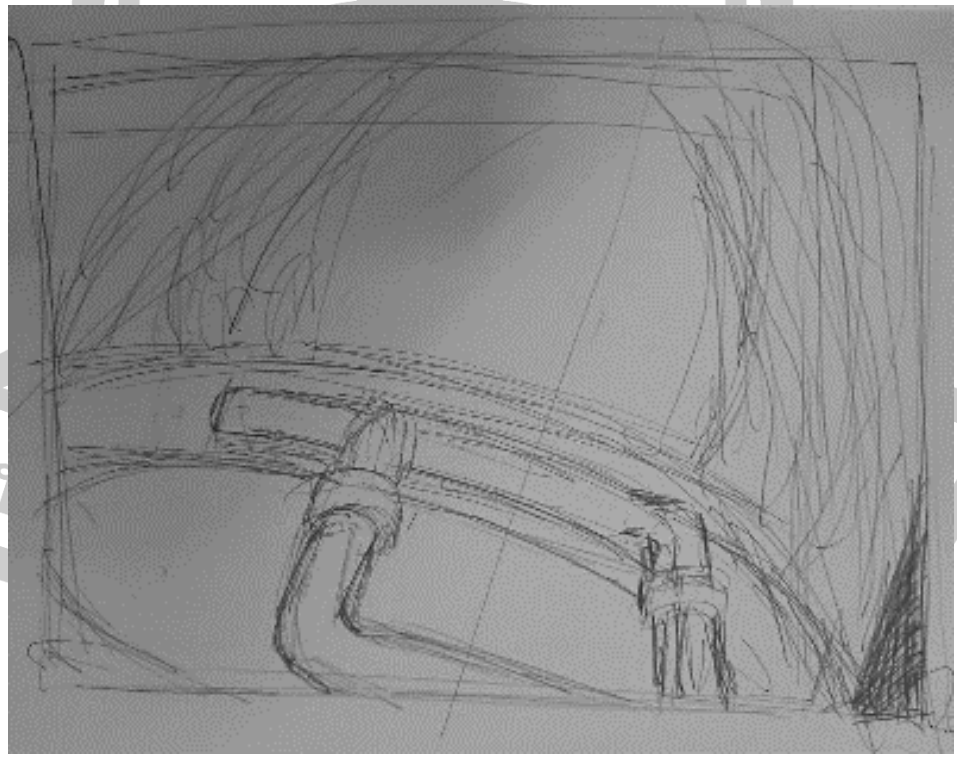
ภาพประกอบ 95 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *27*

ภาพประกอบ 96 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *28*

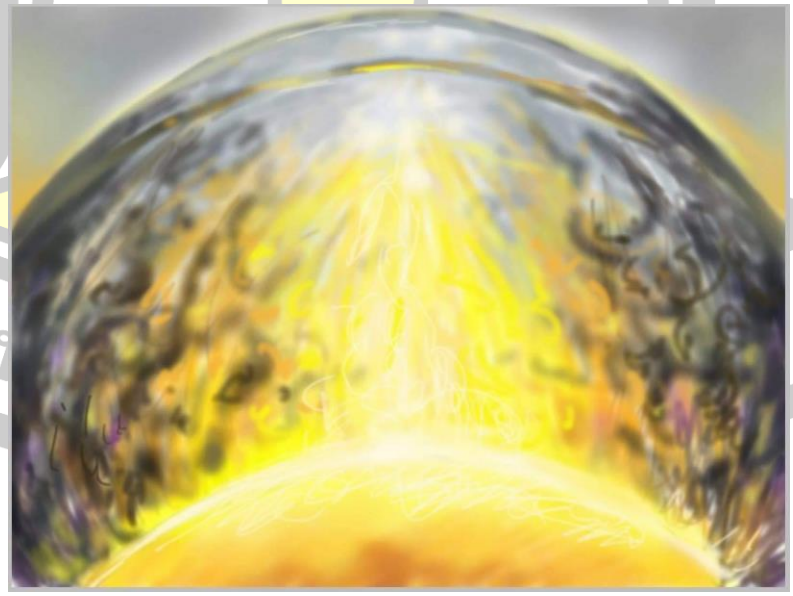
ภาพประกอบ 97 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *29*

ภาพประกอบ 98 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *30*

ภาพประกอบ 99 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *31*

ภาพประกอบ 100 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ *32*

3.2 การเตรียมวัสดุและอุปกรณ์

เตรียมวัสดุและอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ (Material and Equipment) มีอุปกรณ์ดังนี้

1.ไม้สน

2.รูปภาพ

3.เครื่องตัดไม้

4.ปั๊มลม

5.ปืนยิงตะปู

6.ตลับเมตร

7.สีน้ำมัน

8.สารละลายสีรินซีด

9.พู่กัน

10.ผ้าใบ (Canvas)

11.น้ำมันสน

อุปกรณ์เหล่านี้นำมาประกอบเป็นการสร้างเฟรมผ้าใบ เพื่อเตรียมพร้อมในการสร้างสรรค์ผลงาน 2 มิติบนเฟรมผ้าใบ จัดสรรสถานที่ให้สะดวกแก่การสร้างสรรค์ผลงาน เช็คอุปกรณ์ สี พู่กัน ลินซีด เพื่อพร้อมแก่การสร้างสรรค์ผลงานในแต่ละชิ้นงาน

ภาพประกอบ 101 ไม้นิ้วเพื่อทำกรอบเฟรม

ภาพประกอบ 102 อุปกรณ์ทำกรอบเฟรม ปั๊มลม ปืนลม องศาตัดไม้

ทำการเตรียมอุปกรณ์ดังกล่าว ทำการคำนวณและวัดไม้ที่ต้องการใช้ทำกรอบเฟรม ทำการตัดด้วยองศาตัดไม้ไฟฟ้า ยิงด้วยตะปูลมไฟฟ้าให้แน่นหนา เมื่อกรอบเฟรมเสร็จสมบูรณ์นำผ้าใบแคนวาส วัดขนาดเพื่อตัดได้ขนาดตามกรอบเฟรมที่ต้องการ จากนั้นทำการเย็บเฟรมด้วยแม็กซ์ยิงบอร์ดขึงผ้าให้ตรึงพร้อมสร้างสรรค์

ภาพประกอบ 103 เตรียมอุปกรณ์ทำภาพร่าง

ภาพประกอบ 104 เลือกภาพร่างเพื่อขยายภาพร่าง

ภาพประกอบ 105 ทำการขยายภาพร่างก่อนจะนำไปขยายเป็นผลงานจริง

ภาพประกอบ 106 ได้ภาพร่างที่สมบูรณ์แล้วนำเป็นต้นแบบเพื่อขยายผลงานจริง

ภาพประกอบ 107 ผ้าใบแคนวาสเพื่อเตรียมทำผลงานจริง

ภาพประกอบ 108 เตรียมอุปกรณ์ทำเทคนิคพื้นผิวเพื่อเป็นรองพื้น

ภาพประกอบ 109 ขย้ำผ้าแคนวาสเพื่อสร้างพื้นผิว

ภาพประกอบ 110 จัดเหลี่ยมสันของผ้าเพื่อรองรับเทคนิคพื้นผิว

ภาพประกอบ 111 หมักผ้าพรมน้ำบนผ้าใบแคนวาส

ภาพประกอบ 112 ชโลมฟองน้ำชุ่ม

ภาพประกอบ 113 ลงสีทำพื้นผิวชั้นที่ *1*

ภาพประกอบ 114 ลงสีทำพื้นผิวชั้นที่ *2 - 3*

ภาพประกอบ 115 ลงสีทำพื้นผิว *4 - 6*

ภาพประกอบ 116 เคลือบชั้นผิว

ภาพประกอบ 117 นำมาขึงกับกรอบเฟรมเพื่อเตรียมขึ้นงานจริง

ภาพประกอบ 118 อุปกรณ์วาดภาพ สี พู่กัน เกรียง ถาดสี เฟรมผ้าใบ

ภาพประกอบ 119 ผสมสีตามโทนที่ต้องการ

ภาพประกอบ 120 ลงมือเขียนผลงานจริงตามแบบร่างสมบูรณ์

ภาพประกอบ 121 เริ่มกำหนดทิศทางของแสงเงา

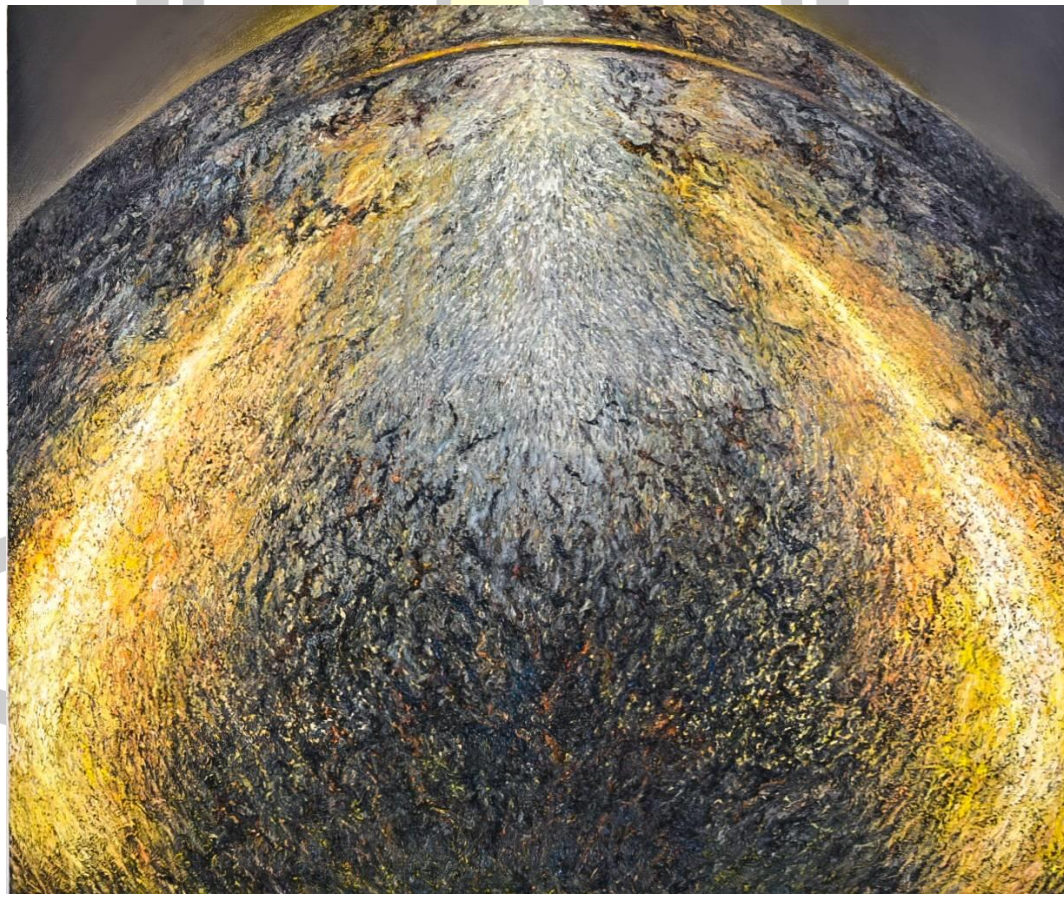
ภาพประกอบ 122 เริ่มเพิ่มน้ำหนัก แสง-เงา

ภาพประกอบ 123 เริ่มเก็บลายละเอียดของภาพ

ภาพประกอบ 124 ดูลายละเอียดของภาพโดยรวม

ภาพประกอบ 125 เสร็จสมบูรณ์

การเผยแพร่ผลงาน

1.การเขียนเอกสารประกอบการสร้างสรรค์ตามรูปแบบบทนิพนธ์กลุ่มศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชาทัศนศิลป์ และดำเนินการผ่านระบบ IThesis

2.การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์ ตามประกาศมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เรื่องการกำหนดคุณภาพการตีพิมพ์บทความวิจัยการศึกษาค้นคว้าอิสระและวิทยานิพนธ์

3.การจัดแสดงนิทรรศการผลงานสร้างสรรค์

พหูน ปณฺ ฑิโต ชีเว

บทที่ 4
ผลงานสร้างสรรค์

วิทยานิพนธ์การสร้างสรรค์ เรื่อง สัญญะความดีงามในวัตถุ ผู้สร้างสรรค์ได้ดำเนินการตามกระบวนการสร้างสรรค์ตามลำดับ จนเสร็จสิ้นกระบวนการ จากนั้นนำมาสู่การวิเคราะห์ผลงานและเขียนเอกสารประกอบการสร้างสรรค์ เพื่อนำเสนอผลงานสร้างสรรค์แบบพรรณนาวิเคราะห์ มีภาพประกอบเพื่อให้เห็นถึงสัมฤทธิ์ผลของการสร้างสรรค์ ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูล
2. ผลงานวิทยานิพนธ์

ผลการศึกษาข้อมูล

จากการที่ผู้สร้างสรรค์ได้ค้นคว้าศึกษาข้อมูลทั้งช่องทางวารสาร หนังสือ เว็บไซต์ออนไลน์ เพื่อหาข้อมูลทางทฤษฎีและเป้าหมาย สถานที่ค้นคว้า บ้าน แหล่งชุมชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อลงค้นหาแหล่งข้อมูลหลัก ซึมซับบรรยากาศ สำรวจวัตถุ สิ่งของ สำรวจพฤติกรรมของคนในครอบครัวอย่างมีจุดมุ่งหมาย เก็บภาพถ่ายเพื่อมาวิเคราะห์ข้อมูลกระบวนการหาข้อมูล เพื่อเสริมแรงบันดาลใจเบื้องต้น เป็นแกนทางด้านแนวคิดเพื่อให้ตรงกับจุดมุ่งหมายและอธิบายหลักทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของผู้สร้างสรรค์ได้

ภูมิหลังจากการสำรวจค้นพบถึงเรื่องราวภูมิหลังมากมาย สิ่งดีงามที่พ่อแม่สร้างสรรค์เพียรพยายามสะสมแลกทุกข์เพื่อปันสุขแก่บุตร ประเด็นนี้จึงนำขยายผลเพื่อนำเป็นต้นแนวคิด จากนั้นได้ศึกษาสำรวจสัญญะที่สามารถหาตัวแทนพ่อแม่ได้เป็นอย่างดี ภูมิหลังของผู้สร้างสรรค์เป็นครอบครัวขนาดเล็ก เป็นคนพื้นเมืองแถบอีสานของประเทศไทย เป็นครอบครัวสามัญธรรมดา ใช้ชีวิตเรียบง่ายพอเพียง ยึดอาชีพค้าขายอาหารตามสั่งเป็นหลัก ผู้สร้างสรรค์เห็นพ่อแม่อยู่ครัวจับหม้อ กระทะ ตะหลิว อยู่ตลอดเวลาจนชินตาเป็นสะเหมือนอวัยวะคู่กายของพ่อแม่ สิ่งนี้จึงเป็นต้นความคิดแรกที่ผู้สร้างสรรค์จับประเด็นระหว่างวัตถุที่เชื่อมโยงถึงบุคคลกับภูมิหลังที่มีเนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้อง จึงมาค้นคว้าและลงพื้นที่ภาคชุมชนที่เกี่ยวข้องมาเพิ่มเติมกับสิ่งที่มีอยู่ วัตถุเครื่องครัวเป็นสิ่งหนึ่งของชีวิต ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้ สิ่งนี้เป็นได้ทั้งอาชีพทำมาหากิน ผลการค้าขายที่ไม่มั่นคงแข็งแรง ยอดซื้อขายไม่แน่นอน กระทบต่อการดำรงชีวิต สิ่งเหล่านี้ทำให้มีอาการวิตกและหวาดกลัวกับการไม่พอถึงค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันภายในครอบครัว ทั้งหมดที่กล่าวมาที่เป็นข้อมูลภาคสนาม ผู้สร้างสรรค์ถึงได้วิเคราะห์มองเห็นถึงความวิริยะอุสาหะหนักเอาเบาสู้ เจ็บป่วยก็อดทนก็ทนเสียสละเพื่อคนที่อยู่ข้าง

หลัง สิ่งเหล่านี้คือความงามของจิตใจของพ่อแม่ผู้เป็นพ่อพระแม่พระ พระในบ้านที่มีจิตใจสรรสร้างแก่บุตรรับรู้และซึมซับจึงนำประเด็นเรื่องราวต้นความคิดทั้งหลายมาวิเคราะห์และแยกแยะ อีกครั้งนำมาใช้กับผลงานของผู้สร้างสรรค์

จากการสืบประวัติวัตถุสิ่งของที่มีคุณค่าทางจิตใจของพ่อแม่และคนรอบตัว เพื่อให้ทราบถึงสิ่งของหรือวัตถุใดบ้างที่จะมาเกี่ยวข้องกันกับผู้สร้างสรรค์โดยตรง ทั้งนี้เก็บภาพถ่าย ข้อมูล สัมผัส ดมกลิ่นทุกอย่าง ที่สามารถเก็บข้อมูลได้ เพื่อจับต้องความรู้สึกบางอย่าง สังเกตและวิเคราะห์วัตถุนั้นเป็นข้อมูลสำคัญที่จะนำมาเป็นตัวกลางสื่อถึงบุคคลและเรื่องราวความดีงามทั้งหมดของบุคคลนั้น

หลักความหมายสากลของวัตถุที่เป็นหรือเกี่ยวของเป็นสัญญะ ความหมายที่แตกต่างออกไป วัตถุที่สามารถชี้นำถึงตัวบุคคลใดบุคคลซึ่งเป็นสัญญะผูกพันหรือสามารถชี้นำถึงประสบการณ์ที่ผ่านพ้นมาเป็นประสบการณ์อันมีชีวิตที่เกี่ยวข้องถึงและเป็นผู้กระทำ เป็นสัญญะสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลกับสิ่งของ ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกพ่อแม่ผู้เป็นแรงบันดาลใจเบื้องต้นของผู้สร้างสรรค์ วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาประมวลผลและทำการร่างภาพ

ผู้สร้างสรรค์ค้นคว้าหาเทคนิควิธีการเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุที่มีร่องรอยของการใช้งานที่หนักการสร้างร่องรอยขึ้นในการค้นหาความเหมาะสมของภาพร่าง เพื่อให้เกิดเอกภาพในขั้นต้น ผู้สร้างสรรค์จึงจำเป็นต้องใช้สื่อในการทำลาย เช่น สารกัดกรด น้ำมันผสมละลายหรือสารสิ่งใกล้เคียงกับพื้นผิวที่วัตถุโดนกระทำการมาอย่างหนักเหมือนต้นแบบจริงของข้อมูลภาคสนามหลัก เพื่อนำผลที่สัมฤทธิ์มาประเมินหาความใกล้เคียงพื้นผิว รูปทรงของวัตถุที่มีขนาดแต่เดิมเป็นขนาดปกติ ผู้สร้างสรรค์ได้ทดลองขยายที่มีขนาดใหญ่ เพื่อให้มองเห็นพื้นผิว สาระสำคัญของงานสร้างสรรค์สอดคล้องกับแนวความคิด มีการดูมุมมอง จัดองค์ประกอบบรรยากาศ โดยรอบวัตถุเพื่อสร้างบรรยากาศขึ้นมองทิศทางของแสง-เงา และที่มาของแสงที่บ่งบอกสถานะ บ่งบอกการอยู่ของสถานที่บ่งบอกถึงเวลาได้ เช่น แสงเปลวเทียนอยู่บนหิ้งพระและบนโต๊ะหมู่บูชา จุดใช้ยามเช้าเพื่อสักการะบูชา เป็นการเคารพและเป็นการแสดงออกถึงวัฒนธรรมอันดีงามได้เป็นอย่างดี หรือมุมมองเงยที่มักพบมุมมองนี้ปกติอย่างคุ้นเคย เช่น การมองขึ้นบนเจดีย์ การมองขึ้นบนยอดต้นไม้ แสดงถึงสิ่งนั้นคือสิ่งที่อยู่สูง ยิ่งใหญ่ มีคุณค่าและสง่างาม

สรุปได้ว่าผู้สร้างสรรค์ต้องการเชิดชูคุณค่าความดีงามของชีวิตพ่อแม่ที่เปี่ยมล้นไปด้วยความรัก ความบริสุทธิ์และเสียสละ และขอโอบอุ้มพระในบ้านด้วยความรัก ความศรัทธา อันสำนึกที่มีต่อบุพการีชนเป็นสิ่งอันทรงคุณค่า

ผลงานวิทยานิพนธ์

การนำเสนอภาพผลงานชุดวิทยานิพนธ์ในผลงานแต่ละชิ้นที่มีความเชื่อมโยงและพัฒนาการให้เขียนเชิงวิเคราะห์ปัญหาแต่ละประเด็นที่ปรากฏในผลงานแต่ละชิ้น โดยนำหลักการแนวคิดและทฤษฎีทางศิลปะมาใช้ในการวิเคราะห์ นำเสนอผลการวิเคราะห์จำแนกเป็นข้อย่อยดังนี้

1.ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1

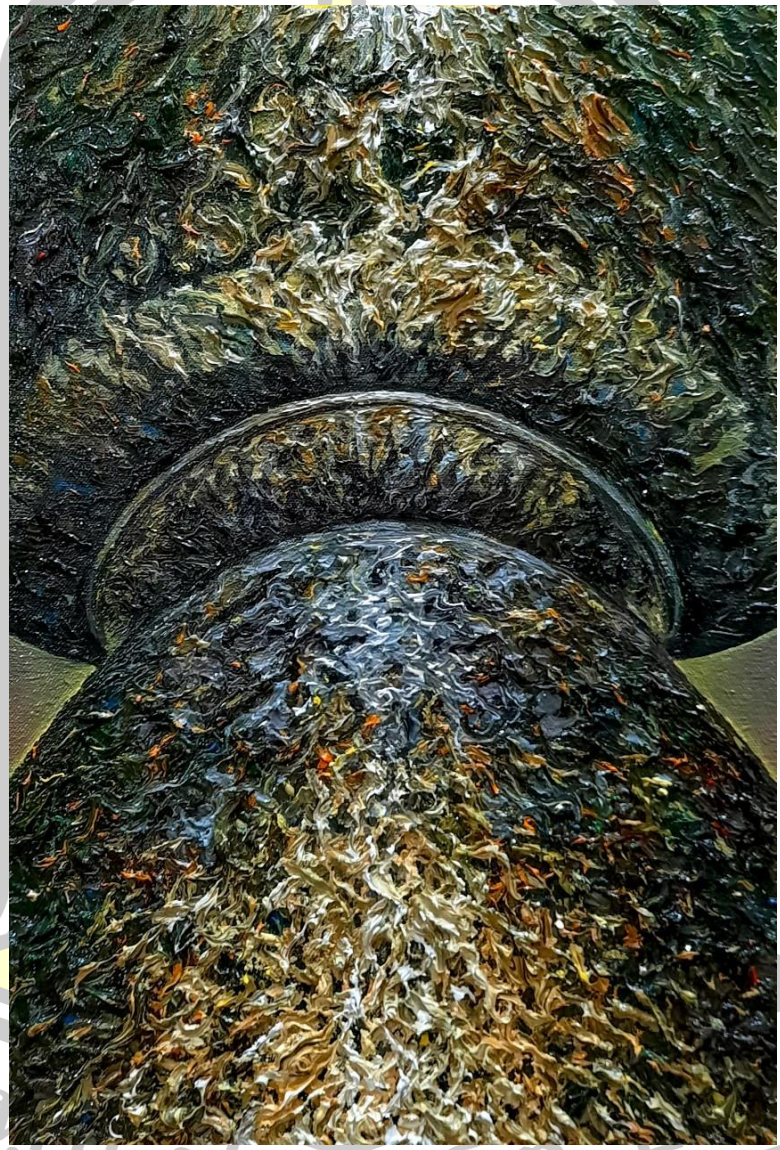
1.1 แนวคิดเฉพาะชิ้นงาน สัญญะความดีงามในวัตถุ ผู้สร้างสรรค์มองเห็นถึงความดีงามที่ซ่อนเร้นภายในวัตถุวัตถุรูปทรงที่ชี้นำไปถึงบุคคลอันมีเรื่องราวจากการดำรงชีวิตคือผู้เป็นพ่อเป็นแม่ความเหนื่อยล้าจากการดิ้นรน โหยหาความสมบูรณ์แบบอย่างมีความหวัง สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงเปลือกนอกที่แสดงออก แต่สิ่งไม่งามคือเป็นความทุกข์ แต่สิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในคือคุณค่าของชีวิตพ่อแม่ที่มีแต่ความดีงามเต็มเปี่ยมไปด้วยพลังแห่งความรัก เสียสละอย่างบริสุทธิ์ สิ่งนี้จึงควรแก่การเชิดชูบูชาคุณค่าความดีงามต่อพระในบ้าน นำเสนอผ่านวัตถุภาชนะรูปทรงห่อหุ้มด้วยความรัก ความศรัทธาอันบริสุทธิ์ เพื่อเชิดชูคุณค่าความงามนั้นเหนือสิ่งอื่นใด เป็นความอิ่มเอมใจ ปิติสุขจากความรู้สึกที่มีต่อบุพการีชน

ผู้สร้างสรรค์ต้องการเชิดชูคุณค่าความดีงามของชีวิตพ่อแม่ที่เปี่ยมล้นไปด้วยความรักความบริสุทธิ์และเสียสละห่อหุ้มโอบอุ้มพระในบ้านด้วยความรักความศรัทธาอันสำนึกที่มีต่อบุพการีชนเป็นสิ่งอันทรงคุณค่า

1.2 รูปแบบทางศิลปะ ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาข้อมูลและดูศิลปินในการจัดวางผลงานหลากหลายรูปแบบ เพื่อให้รู้สึกแตกต่างหรือรู้สึกเหมือนกันกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งจึงหยิบยกรูปแบบของโต๊ะหมู่บูชา 9 ที่เป็นโต๊ะหมู่ใหญ่ หิ้งพระ เจดีย์ ที่คนไทยที่นับถือศาสนาพุทธไม่มากก็น้อยจะมีกันในบ้านเพื่อความจรรโลงใจเป็นจุดรวมใจของคนในบ้าน เหตุผลดังกล่าวที่ผู้สร้างสรรค์ได้ลงพื้นที่หาข้อมูล จึงนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการจัดภาพในมุมมองใหม่ให้ดูสูงและยิ่งใหญ่ มีแสงแห่งความศรัทธาที่จุดประกายกระทบสิ่งที่เชิดชูอย่างสง่างาม โดยมีศิลปินที่จัดการประกอบจัดวางมาแล้ว เช่น อาจารย์สุรสิทธิ์ เสาว์คง กับผลงานชุด ความสงบ เป็นศิลปินที่เป็นอิทธิพลทางด้านรูปแบบของผู้สร้างสรรค์เกิดแรงบันดาลใจมาจัดการกับผลงานจึงเป็นผลงานชุดที่ 1

1.3 ผลการสร้างสรรค์ ผลการสร้างสรรค์ผลงานจากการจัดองค์ประกอบภาพให้รู้สึกยิ่งใหญ่ สัญญะการจัดวางเอาทฤษฎีการจัดวางลำดับรูปเคารพ ปฏิเสธการแสดงออกแบบเดิม เพื่อค้นหาภาษาใหม่ในการนำเสนอผลงาน ปัญหาที่พบเกิดจากการเขียน สีไม่สดใสไม่สง่างามเพียงพอ ไม่เข้าถึงแรงศรัทธา และกำลังของผลงานไม่เพียงพอ ข้อเสนอแนะผลงานครั้งที่ 1 ของคณะกรรมการภายในเห็นว่าการจัดวางเป็นเพียงต้นความคิดแรกควรพินิจพิจารณาการนำเสนอภาพให้ดูยิ่งใหญ่

ปะทะอารมณ์ ความรู้สึกอาจจะเพิ่มกำลังของสี เพื่อเปิดเผยประเด็นที่ต้องการจะสื่อได้มากที่สุด มวลของสีการทับถมของสีงามต้องซับซ้อนหลายชั้นเหมือนความรู้สึกที่มันสะสมอย่างละเอียดอ่อน ไม่ให้มวลสีหมองคล้ำ ให้สดใสสง่างาม ให้งาม และดูมุมมอง ดูทิศทางของแสงที่รู้สึกศรัทธา เงาสะท้อนของวัตถุและบรรยากาศวัตถุเหล่านี้ในผลงานควรพิจารณาและพัฒนาในชุดถัดไป

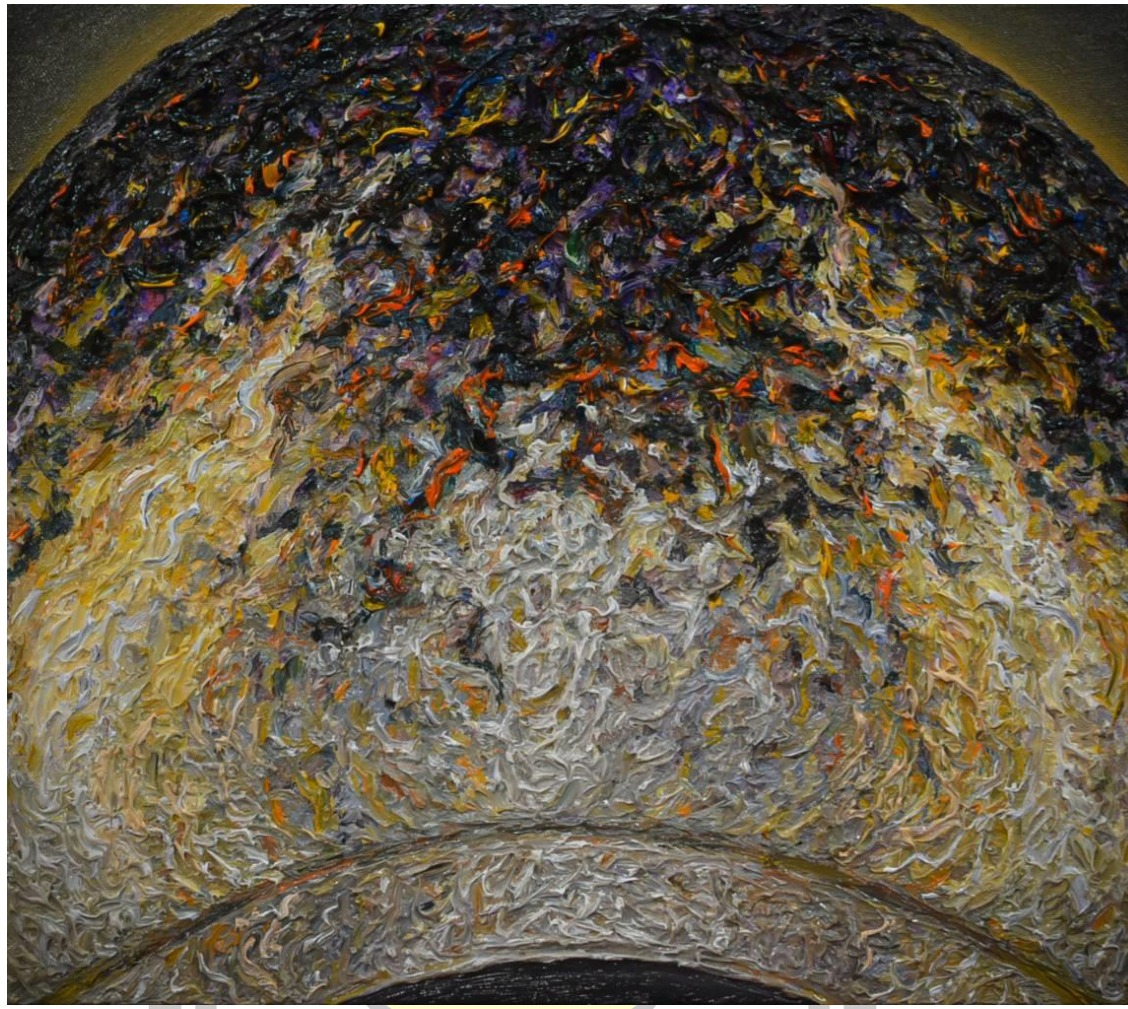

ภาพประกอบ 126 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ *1* ชุดที่ 1 ชิ้นที่ *1*

ชื่อผลงาน : ความดีงามในวัตถุ

ขนาด : 70x40 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพประกอบ 127 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ *2* ชุดที่ 1 ชิ้นที่ *2*

ชื่อผลงาน : ความดีงามในวัตถุ

ขนาด : 80 x 70 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

พหูน ปณฺ ฑิโต ชีเว

ภาพประกอบ 128 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ *3* ชุดที่ 1 ชิ้นที่ *3*

ชื่อผลงาน : ความดีงามในวัตถุ

ขนาด : 80 x 70 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

พหุน ปณฺ ฑิโต ชีเว

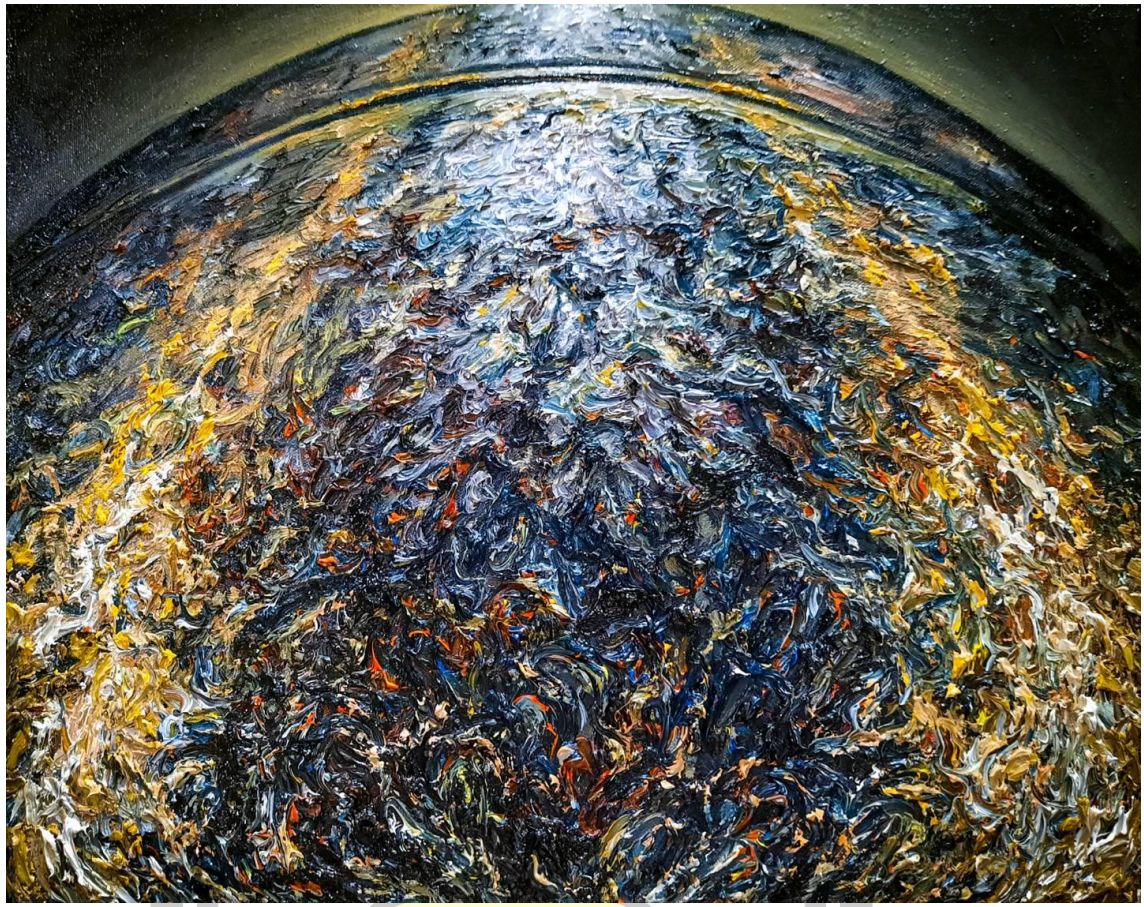
ภาพประกอบ 129 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ *4* ชุดที่ 1 ชิ้นที่ *4*

ชื่อผลงาน : ความดีงามในวัตถุ

ขนาด : 130 x 150 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

พหูน ปณฺ ฑิโต ชีเว

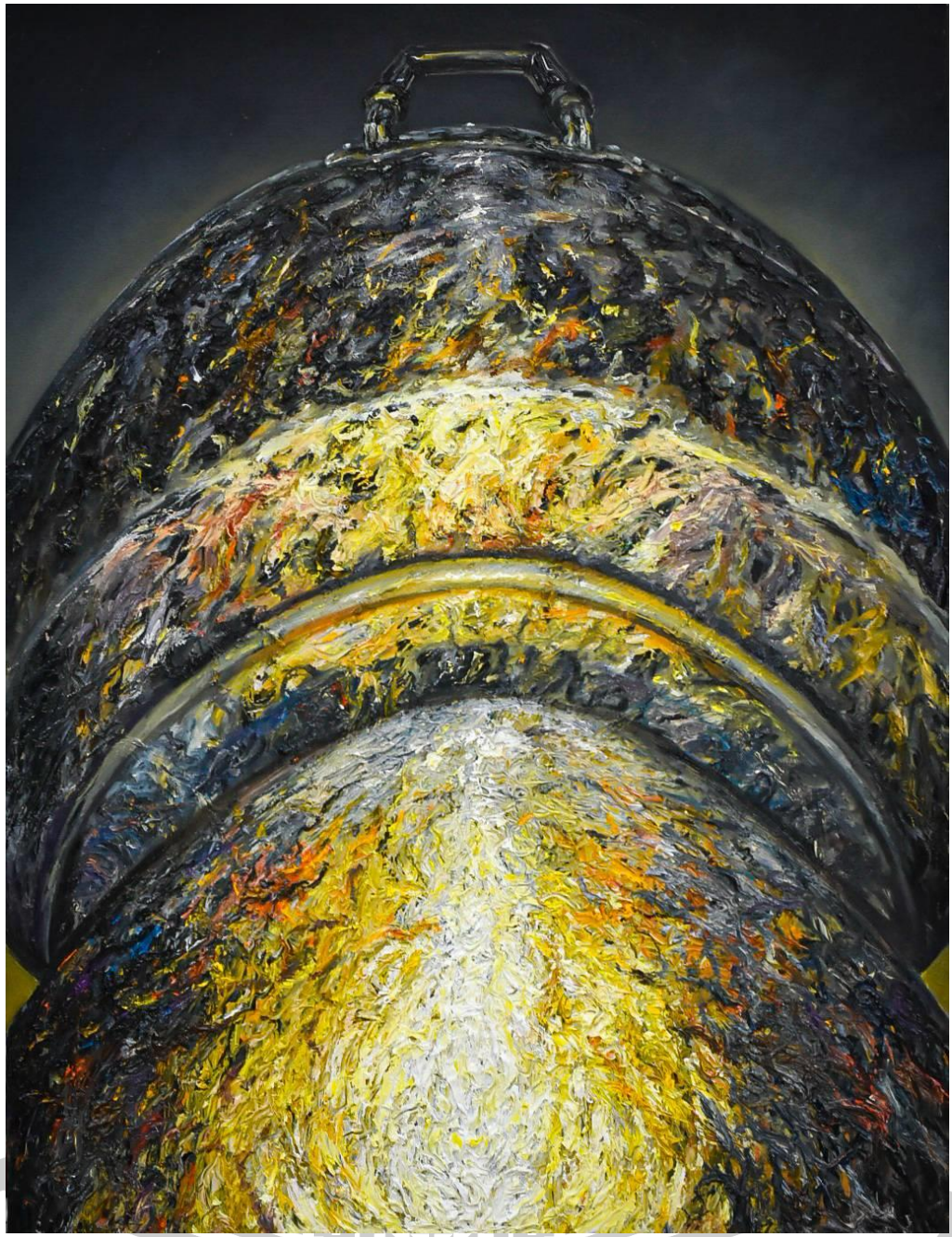
ภาพประกอบ 130 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ *5* ชุดที่ 1 ชิ้นที่ *5*

ชื่อผลงาน : ความดีงามในวัตถุ

ขนาด : 60 x 80 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

พหูน ปณฺ ฑิโต ชีเว

ภาพประกอบ 131 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ *6* ชุดที่ 1 ชิ้นที่ *6*

ชื่อผลงาน : ความดีงามในวัตถุ

ขนาด : 100 x 120 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

พหุน ปณฺฑิโต ชีว

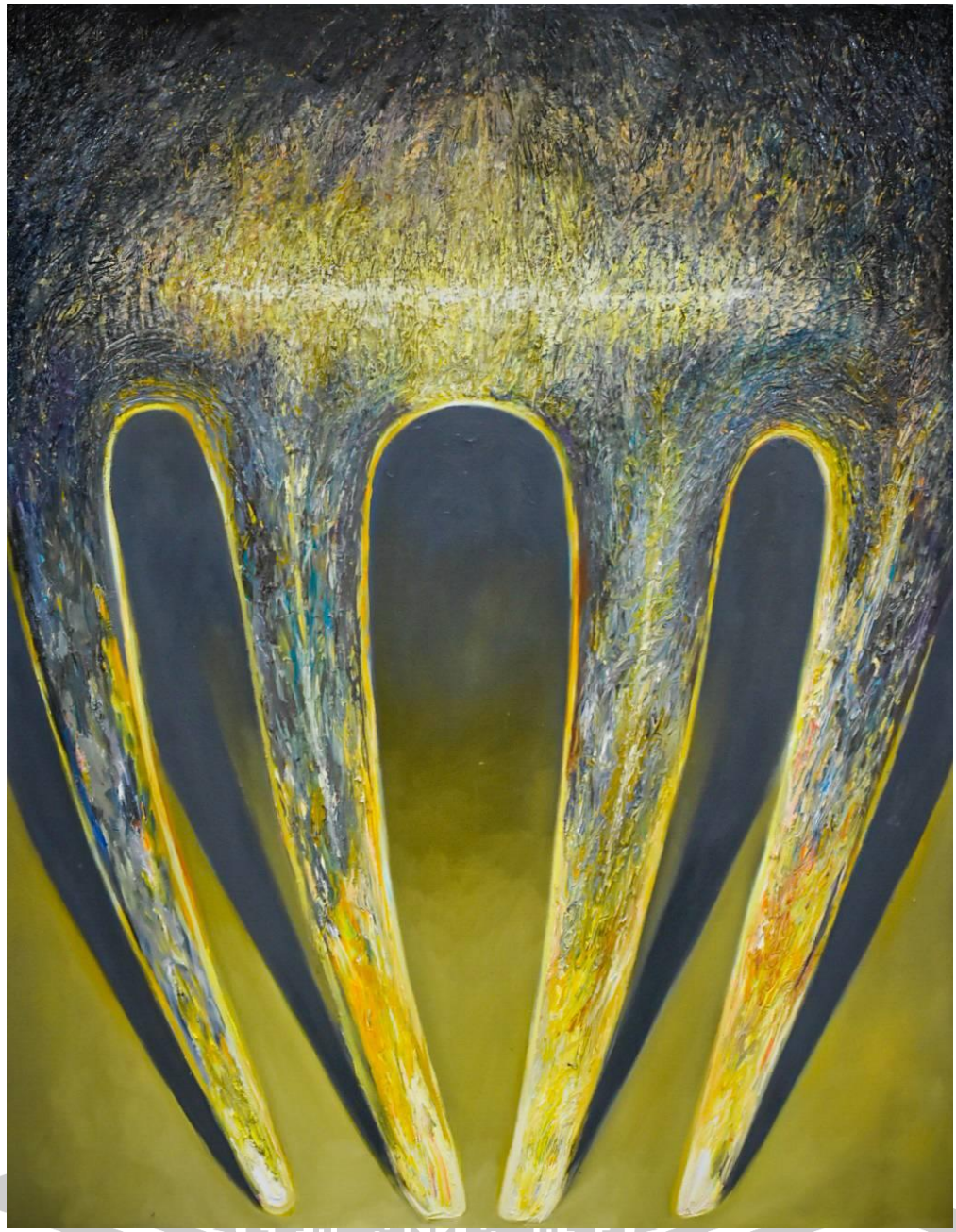
2.ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2

2.1 แนวคิดเฉพาะชิ้นงาน พ่อแม่เป็นดังพระในบ้าน พระในใจ ผู้ที่งามทั้งภายนอกและภายในประสบการณ์อันมีชีวิตคราบร่องรอยพื้นผิวที่แสดงถึงประวัติศาสตร์ของพ่อแม่ ความพยายามอดทนต่อสู้เพื่อให้ครอบครัวนั้นได้สุขสบาย ความเสื่อมโทรมเป็นสัจจะ เห็นถึงความงามในความทุกข์ เห็นความสุขในความอดทน เพื่อแสวงหาความสุขสบายไว้ให้คนข้างหลัง สิ่งนี้คือคุณค่าชีวิตความดีงามของพ่อแม่จึงสมควรยกย่องเทิดทูนบูชาสิ่งเหล่านี้ไว้เหนือสิ่งอื่นใด

2.2 รูปแบบทางศิลปะ ผู้สร้างสรรค์สร้างสรรค์เทคนิคการวาดภาพ impasto คือการใช้สีหนาที่ไม่พยายามให้ดูเรียบเนียนบนพื้นผิวที่แสดงออกด้วยความหนาที่โผล่ออกมาจากงาน เป็นการตอกย้ำความรู้สึกที่มีต่อพ่อแม่ การย้ำคิดย้ำทำ การกระทำที่พ่อแม่ทำทุกวันพอกพูนความดีงาม และสอดคล้องกับมุมมองต่ำไปสูง ในลักษณะมุมที่เสยขึ้นด้านบนช่วยเพิ่มความยิ่งใหญ่ให้กับวัตถุที่สนใจ มองจากระดับต่ำกว่าระนาบของวัตถุแล้วเงยขึ้น มุมมองดังกล่าวช่วยเพิ่มอำนาจ ความน่าเกรงขามและความน่าสนใจ นอกจากนี้มุมมองดังกล่าวยังช่วยให้วัตถุหลายๆ สิ่งที่อยู่ในกรอบมีทิศทางพุ่งเข้าหาสิ่งเดียวกันกลายเป็นเส้นนำสายตาด้วยก็ได้ มองวัตถุให้ดูรู้สึกยิ่งใหญ่มักใช้ในการมองของที่สูงหรือมองสิ่งที่สูงกว่า จึงนำสิ่งนี้เข้ามาดูของที่สูง เช่น มองขึ้นไปบนที่สูง มองคนตัวใหญ่กว่า วัตถุสิ่งของก่อสร้างที่ใหญ่และสูงหรือมองคนที่มีประสบการณ์มากกว่า จึงมาจัดองค์ประกอบภาพให้มองเหมือนรู้สึกสูงส่ง ยิ่งใหญ่ จัดแสงเทียนมุมต่ำกว่าวัตถุ เพื่อสะท้อนถึงทฤษฎีการจัดโต๊ะหมู่บูชา หิ้งพระ เพื่อส่งเสริมวัตถุให้มีแสงเงาที่งดงามและดูสูงและยิ่งใหญ่ขึ้นได้ช่วยในมิติของแสงเงา

2.3 ผลการสร้างสรรค์ ผลงานชุดนี้ค่อนข้างตอบโจทย์ของผู้สร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์ได้ตัดบางอย่างออกและพิจารณาความจำเป็นขององค์ประกอบในภาพภาพ มีรูปทรงขนาดใหญ่เหลือพื้นที่ว่างโดยรอบน้อยเพื่อผลักรูปทรงรู้สึกยิ่งใหญ่ล้นเอ่อออกจากภาพฝีแปรงที่รุนแรง เพื่อสะท้อนถึงเบื้องลึกเบื้องหลังของความดีงามเหล่านี้ที่ประจุเป็นร่องรอยและพื้นผิว

2.4 พัฒนาการ วิเคราะห์รูปแบบจากผลงานชุดที่ 1 พัฒนาทางด้านมุมมองและอารมณ์ความรู้สึกของภาพที่แสงจากแสงเปลวเทียนที่มีทิศทางตกกระทบวัตถุที่อยู่สูง ทำมุมมองและภาพผลงานดูยิ่งใหญ่ และถูกต้องตามจุดประสงค์ของผู้สร้างสรรค์ที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการเชิดชูคุณงามความดีของบุพการีชนผู้งดงามและยิ่งใหญ่ให้รู้สึกได้อย่างดี ทั้งนี้ได้พิจารณาพื้นผิวที่เกิดจากการเสื่อโทรมของวัตถุจึงนำทักษะทดลองเทคนิควิธีการสร้างร่องรอยพื้นผิวที่สามารถปรับใช้กับฝีแปรงอย่างกลมกลืนมากขึ้น

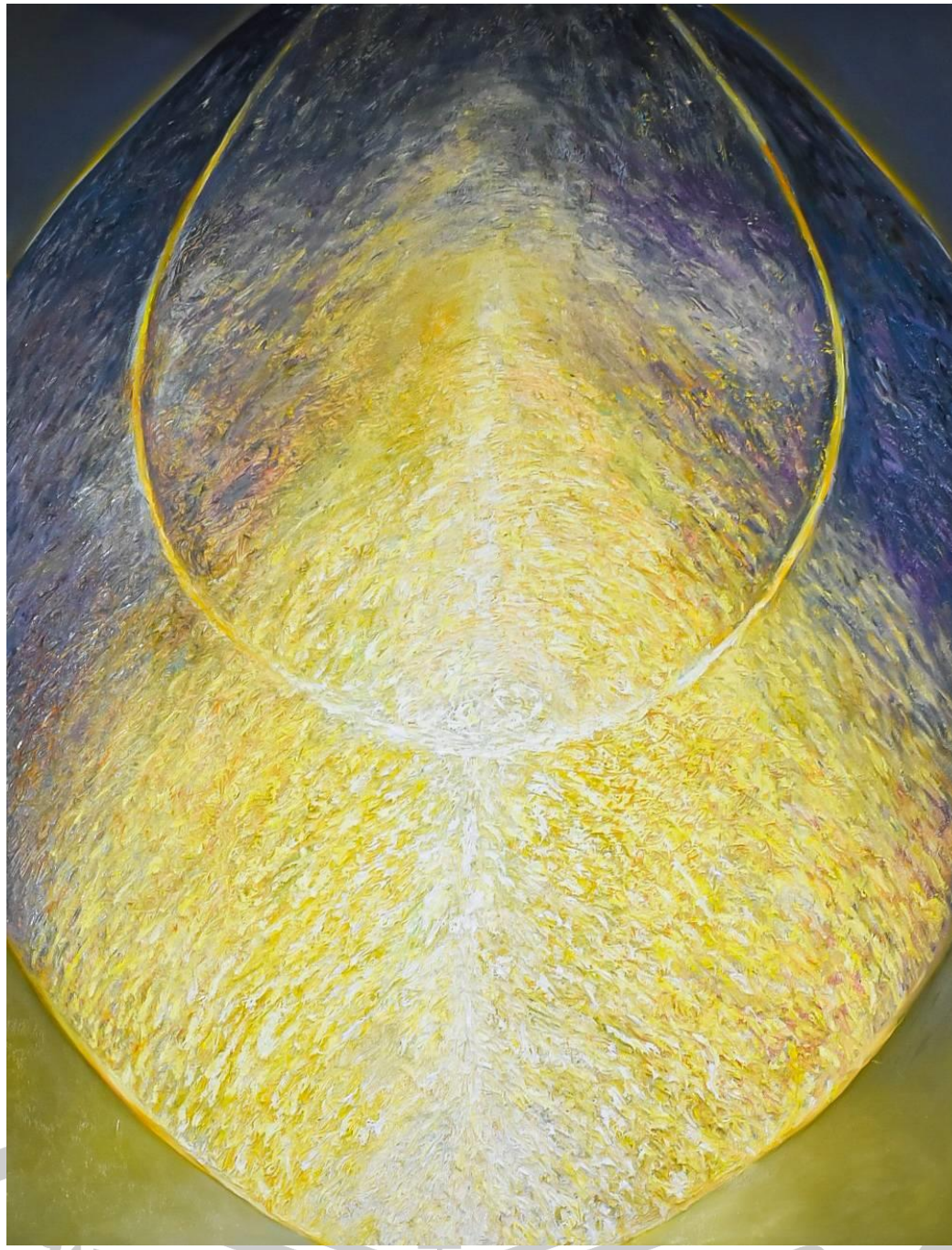
ภาพประกอบ 132 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ *7* ชุดที่ *2* ชิ้นที่ *1*

ชื่อผลงาน : ความดีงามในวัตถุ

ขนาด : 180 x 150 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

พหุน ปณฺฑิเต ชโย

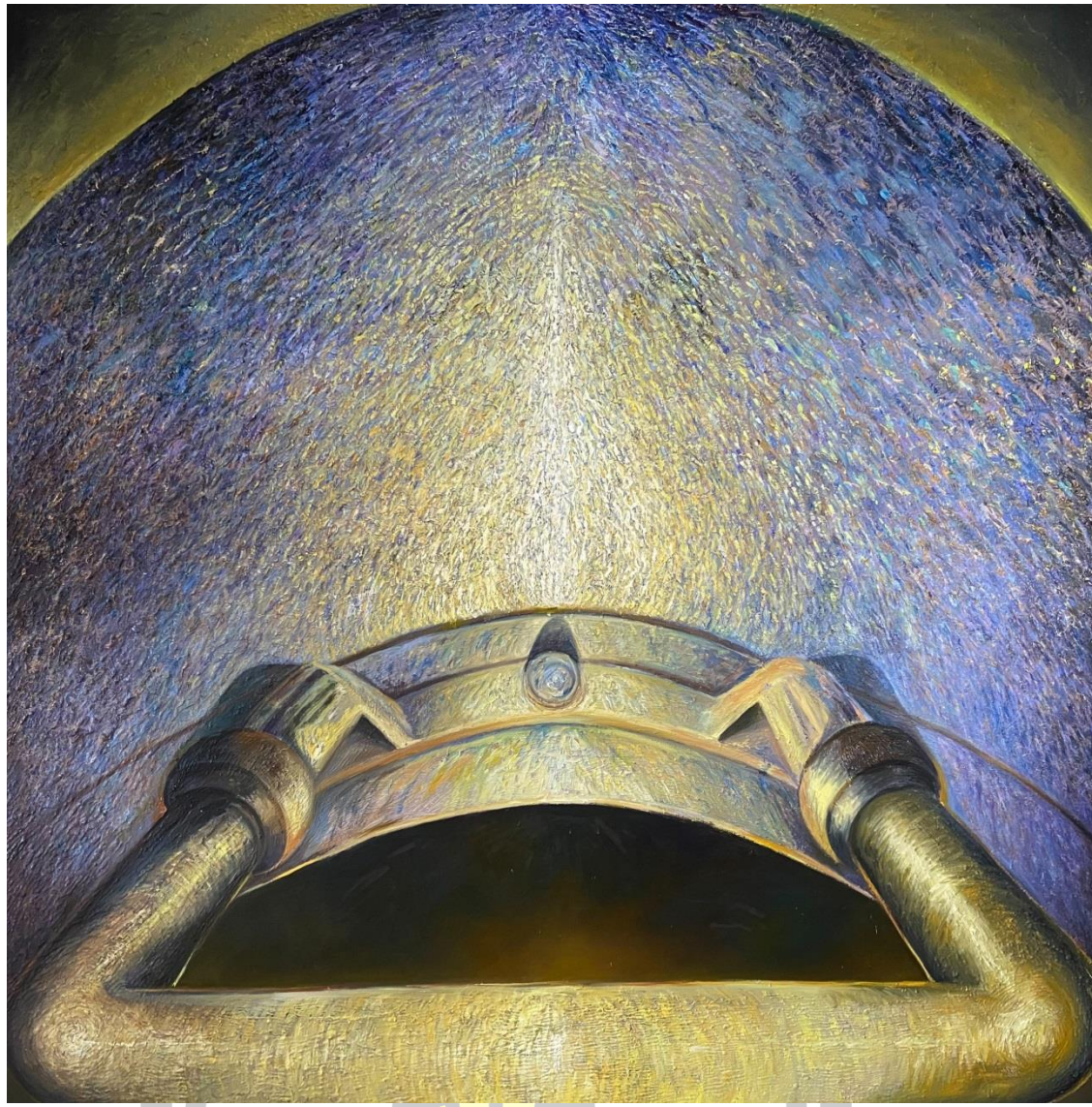
ภาพประกอบ 133 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ *8* ชุดที่ *2* ชิ้นที่ *2*

ชื่อผลงาน : ความดีงามในวัตถุ

ขนาด : 180 x 150 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

พหุน ปณฺฑิโต ชีเว

ภาพประกอบ 134 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ *9* ชุดที่ *2* ชิ้นที่ *3*

ชื่อผลงาน : ความดีงามในวัตถุ

ขนาด : 250 x 250 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

พหูน ปณฺ ฑิโต ชีเว

ภาพประกอบ 135 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ *10* ชุดที่ *2* ชิ้นที่ *4*

ชื่อผลงาน : ความดึงงามในวัตถุ

ขนาด : 80 x 60 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

พหุน ปณฑิต ชิว

3.ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3

3.1 แนวคิดเฉพาะชิ้นงาน ผู้สร้างสรรค์ต้องการเชิดชูคุณค่าความดีงามของชีวิตพ่อแม่ที่เปี่ยมล้นไปด้วยความรัก ความบริสุทธิ์และเสียสละ ยกย่องพระในบ้านด้วยความรัก ความศรัทธาอันสำนึกที่มีต่อบุพการีรีชนเป็นสิ่งสูงส่งยิ่งใหญ่อันทรงคุณค่า

3.2 รูปแบบทางศิลปะ ผู้สร้างสรรค์สร้างสรรค์เทคนิคการวาดภาพ impasto คือการใช้สีหนาที่ไม่พยายามให้ดูเรียบเนียนบนพื้นผิวที่แสดงออกด้วยความหนาที่โผล่ออกมาจากงาน เป็นการตอกย้ำความรู้สึกที่มีต่อพ่อแม่ การย้ำคิดย้ำทำ การกระทำที่พ่อแม่ทำทุกวันผอกพูนความดีงาม และสอดคล้องกับ มุมมองต่ำไปสูง ในลักษณะมุมที่เสยขึ้นด้านบนช่วยเพิ่มความยิ่งใหญ่ให้กับวัตถุที่สนใจ มองจากระดับต่ำกว่าระนาบของวัตถุแล้วเงยขึ้น มุมมองดังกล่าวช่วยเพิ่มอำนาจ ความน่าเกรงขาม และความน่าสนใจ นอกจากนี้มุมมองดังกล่าวยังช่วยให้วัตถุหลายๆ สิ่งที่อยู่ในกรอบมีทิศทางพุ่งเข้าหาสิ่งเดียวกันกลายเป็นเส้นนำสายตาด้วยก็ได้ มองวัตถุให้ดูรู้สึกยิ่งใหญ่มักใช้ในการมองของที่สูงหรือมองสิ่งที่สูงกว่า จึงนำสิ่งนี้เข้ามาดูของที่สูง เช่น มองขึ้นไปบนที่สูง มองคนตัวใหญ่กว่า วัตถุสิ่งของก่อสร้างที่ใหญ่และสูงหรือมองคนที่มีประสบการณ์มากกว่า จึงมาจัดองค์ประกอบภาพให้มองเหมือนรู้สึกสูงส่งยิ่งใหญ่ จัดแสงเทียนมุมต่ำกว่าวัตถุเพื่อสะท้อนถึงทฤษฎีการจัดโต๊ะหมู่บูชา หิ้งพระ เพื่อส่งเสริมวัตถุให้มีแสงเงาที่งดงามและดูสูงและยิ่งใหญ่ขึ้นได้ช่วยในมิติของแสงเงา

3.3 ผลการสร้างสรรค์ ผลงานชุดนี้ค่อนข้างดีขึ้นโดยการใช้เครื่องมือการเขียนผลงานสร้างสรรค์หลากหลายขึ้น เช่น รอยฝีแปรงจากฝอยขัดหม้อ เกรียงขนาดใหญ่ กลาง เล็ก เพื่อให้สอดคล้องกับภาพขนาดใหญ่ และใจความสำคัญต่อมิติภาพ ทิศทางของเส้นนำสายตาและสีของแสงที่ตกกระทบของวัตถุ และสีที่งดงามเลื่อมใส เปล่งประกายด้วยแสงแห่งความศรัทธา

3.4 พัฒนาการ วิเคราะห์รูปแบบจากผลงานชุดที่ 2 พัฒนาทางด้านมุมมองและอารมณ์ความรู้สึกของภาพที่แสงจากแสงเปลวเทียนที่มีทิศทางตกกระทบวัตถุที่อยู่สูงทำมุมมองและภาพผลงานดูยิ่งใหญ่ และถูกต้องตามจุดประสงค์ของผู้สร้างสรรค์ที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการเชิดชูคุณงามความดีของบุพการีชนผู้งดงามและยิ่งใหญ่ให้รู้สึกได้อย่างดี ทั้งนี้ได้พิจารณาพื้นผิวที่เกิดจากการเสื่อมโทรมของวัตถุ จึงนำทักษะทดลองเทคนิควิธีการสร้างร่องรอยพื้นผิวที่สามารถปรับใช้กับฝีแปรงอย่างกลมกลืนมากขึ้น โทนสีดูงดงามเป็นสัญญะความดีงามทั้งภาพ โดยการสร้างสรรค์โทนสีงามตามที่ผู้สร้างสรรค์รู้สึกนึกถึงในขณะนั้นของงานชิ้นต่อชิ้นเพื่อให้ผลงานมีชีวิตชีวาและไม่แข็งเป็นวัตถุมากเกินไป

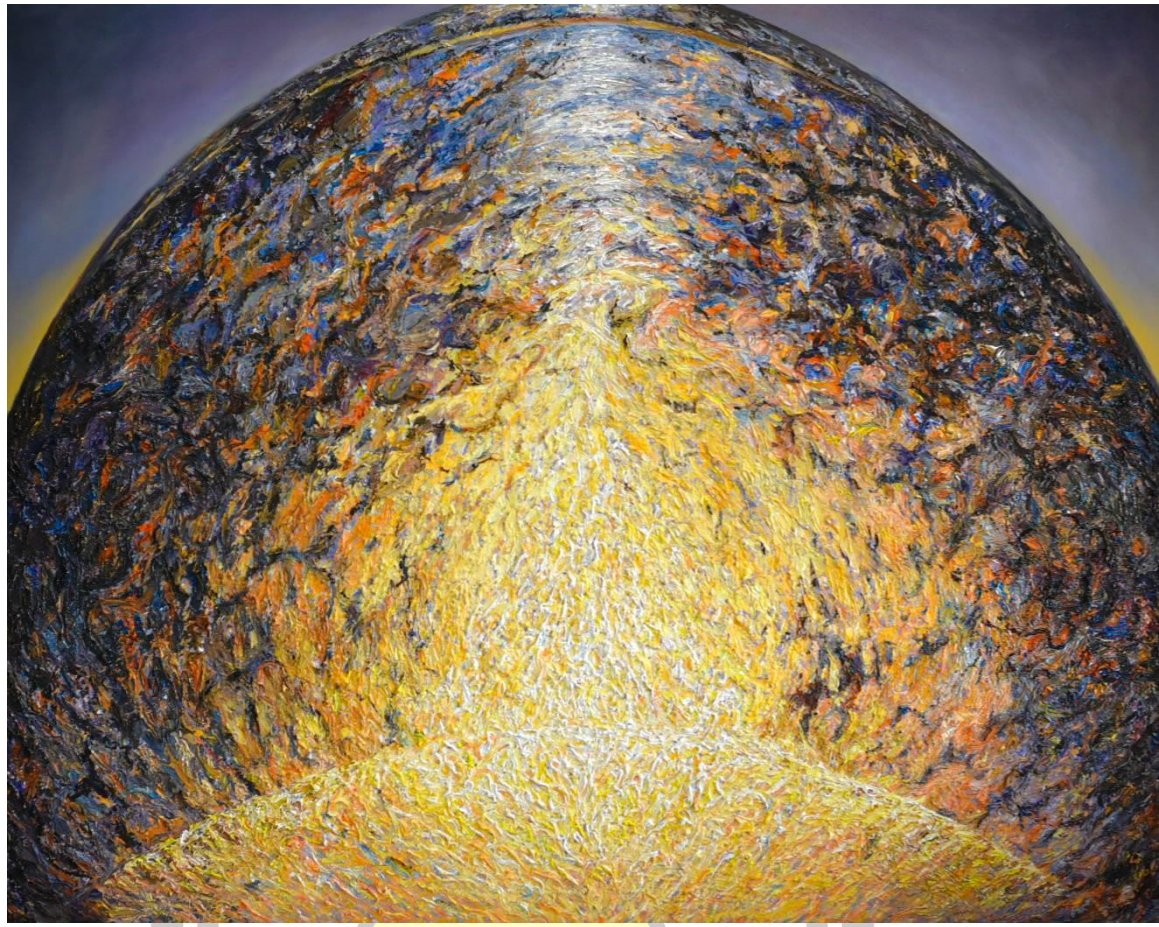
ภาพประกอบ 136 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ *11* ชุดที่ *3* ชิ้นที่ *1*

ชื่อผลงาน : ความดีงามในวัตถุ

ขนาด : 180 x 180 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

พหูน ปณฺ ฑิโต ชีเว

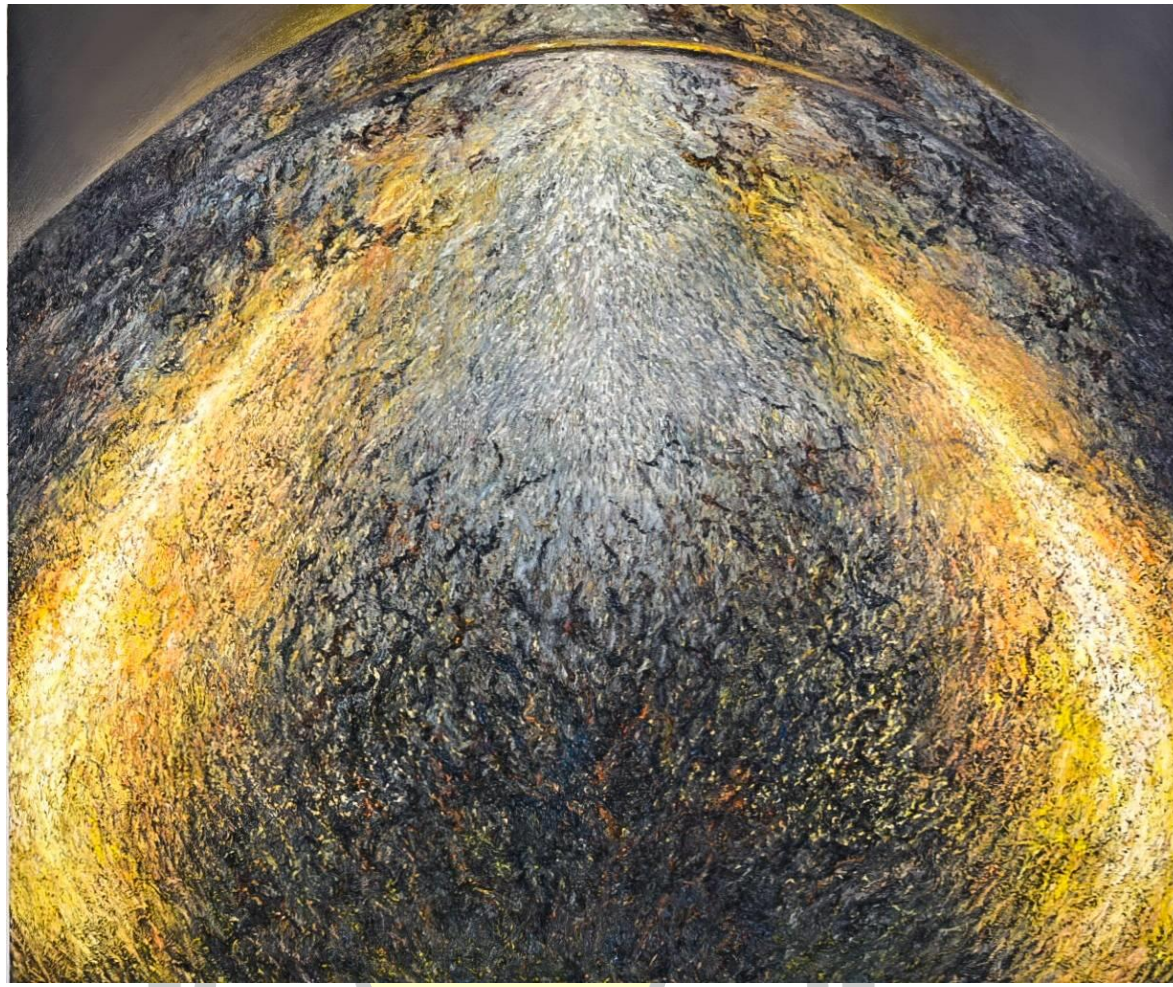
ภาพประกอบ 137 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ *12* ชุดที่ *3* ชิ้นที่ *2*

ชื่อผลงาน : ความดีงามในวัตถุ

ขนาด : 190 x 230 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

พหูน ปณฺ ฑิโต ชีเว

ภาพประกอบ 138 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ *13* ชุดที่ *3* ชิ้นที่ *3*

ชื่อผลงาน : ความดีงามในวัตถุ

ขนาด : 180 x 200 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

พหูน ปณฺ ฑิโต ชีเว

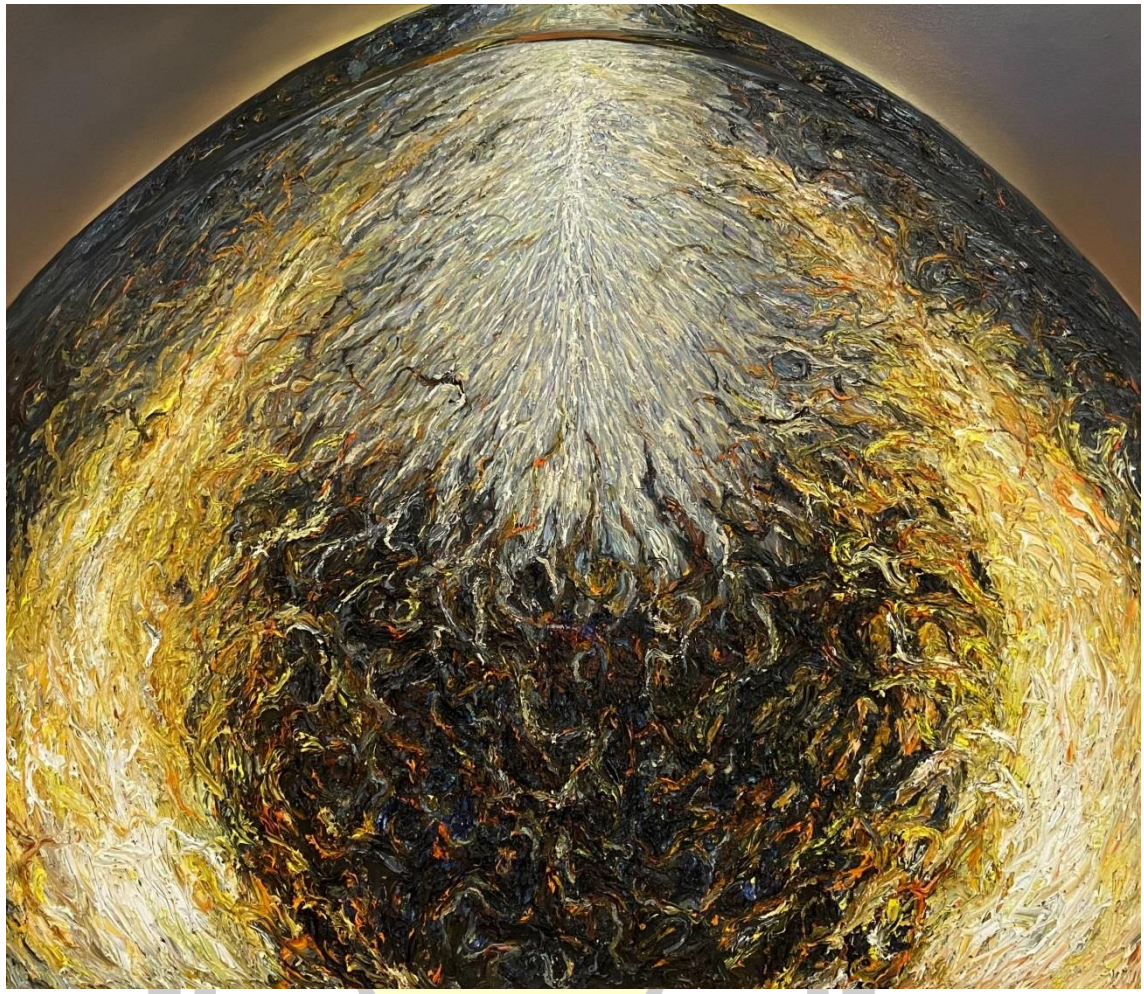
ภาพประกอบ 139 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ *14* ชุดที่ *3* ชิ้นที่ *4*

ชื่อผลงาน : ความดีงามในวัตถุ

ขนาด : 230 x 190 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

พหุน ปณฺ ศิโต ชีโว

ภาพประกอบ 140 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ *15* ชุดที่ *3* ชิ้นที่ *5*

ชื่อผลงาน : ความดีงามในวัตถุ

ขนาด : 150 x 130 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

พหูน ปณฺ ฑิโต ชีเว

บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วิทยานิพนธ์การสร้างสรรค์ผลงานเรื่อง สัญญะความดีงามในวัตถุ มีจุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์ สรุปผลการสร้างสรรค์ การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์

1.เพื่อศึกษาวิเคราะห์ สัญญะความดีงามในวัตถุและคุณค่าของชีวิตของบุพการีชน

2.เพื่อสร้างสรรค์ผลงาน จิตรกรรม ต้องการสื่อถึง ความรักความศรัทธาที่ยิ่งใหญ่มีต่อพ่อแม่ นำวัตถุมาเป็นสัญญะระหว่างพ่อแม่กับวัตถุเพื่อแสดงความดีงามเป็นดั่งพระในบ้านของลูก

สรุปผล

ผลงานสร้างสรรค์ สัญญะความดีงามในวัตถุ ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในชุดนี้มีการจัดการเรียบเรียงข้อมูลที่หลากหลายรวบรวมองค์ความรู้ขั้นสูง คัดกรองข้อมูลและศึกษาข้อมูลทุกประเด็นเชิงลึกและกว้างขวางภายใต้หัวข้อของวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้การศึกษาค้นคว้าและการสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ทั้งรูปแบบ เนื้อหาข้อมูลและการนำเสนอ เทคนิควิธีการ เป็นผลงานทางศิลปะ ได้นำมาวิเคราะห์ตีความเพื่อให้เกิดข้อสรุปผลการศึกษาข้อมูลและผลการสร้างสรรค์ทั้งหมดดังนี้

1.ผลการศึกษาข้อมูล

การสร้างสรรค์ผลงาน สัญญะความดีงามในวัตถุ เกิดความสมบูรณ์นั้น มีการรวบรวมข้อมูลและศึกษาข้อมูลประเด็นเชิงลึกของการศึกษาค้นคว้า เพื่อต้องการถ่ายทอด ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของข้อมูล มีหลายปัจจัยหลายองค์ประกอบเพื่อเกิดความเป็นเอกภาพทั้งในด้านแนวความคิด ในด้านรูปแบบ และ ในด้านเทคนิค ดังนั้นสิ่งสำคัญต่อกระบวนการสร้างสรรค์ คือ การวิเคราะห์ข้อมูลที่ค้นพบ ตีความหมายใหม่ประกอบกับทัศนคติ ประสบการณ์ ทักษะกระบวนการคิด และ ทักษะฝีมือทางด้านทัศนศิลป์ พัฒนาเสริมสร้างทักษะจากการค้นคว้าข้อมูลวิเคราะห์ แยกแยะ

เพื่อนำผลสำฤทธิ์มาพัฒนาให้เกิดความสมบูรณ์ลงตัวสูงสุดต่อผลงาน การสร้างสรรค์จึงมีจุดมุ่งหมาย วิเคราะห์ วัตถุที่เป็น สัญญะเกี่ยวข้องกับพ่อแม่ ผูกพันด้วยจิตและวิญญาณ วัตถุที่ชี้นำไปถึงตัวบุคคล ได้เมื่อเห็นวัตถุสิ่งนี้จะทำนึกถึงพ่อแม่ทันที ความเพยามอดทนต่อสู้เพื่อครอบครัวได้สุขสบาย ในขณะเดียวกันวัตถุเหล่านี้ยังทำเราอิ่มเอม ปิติสุขกับความสุขที่คิดย้อนภาพความทรงจำที่บางเรื่องลืมเรือนไปแล้วแต่ความอัศจรรย์สัมผัสแรกที่เห็นมันสามารถคิดย้อนกลับ กู้ภาพจำที่เรานั้นประทับใจอยู่ในก้นบึ่งของความทรงจำที่ดีของเราที่ผ่านมาอย่างยาวนาน นั้นกลับมาได้เป็นดั่งสิ่งแทนใจจะอยู่ในหัวใจเรา พ่อแม่เป็นดังพระในบ้านพระในใจ ผู้ที่งามทั้งภายนอกและภายใน ประสบการณ์อันมีชีวิตคราบร่องรอยพื้นผิวที่แสดงถึงประวัติศาสตร์ของพ่อแม่ ความเสื่อมโทรมเป็นสัจจะ เห็นถึงความงามในความทุกข์เห็นความสุขในความอดทน เพื่อแสวงหาความสุขสบายไว้ให้คนข้างหลัง นัยยะนี้คือความดีงามของพ่อแม่ จึงสมควรยกย่องเทิดทูนบูชาความยิ่งใหญ่เหล่านี้ไว้เหนือสิ่งอื่นใด จึงนำมาถ่ายทอดตีความหมายผ่านผลงานสร้างสรรค์ภายใต้หัวข้อ สัญญะความดีงามในวัตถุ

2.ผลการสร้างสรรค์

ผลการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์หัวข้อ สัญญะความดีงามในวัตถุ ในกระบวนการสร้างสรรค์มีการดำเนินการตามกระบวนการขั้นตอนอย่างเป็นระบบ จึงเริ่มจากวัตถุที่มีประสบการณ์ร่วมกันกับพ่อแม่ พื้นผิวฟ้องเป็นคราบที่หนานูนร่องรอยประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นจากการกระทำซ้ำ ความเสื่อมโทรมเป็นสัจจะ เห็นถึงความงามในความทุกข์เห็นความสุขในความอดทน เริ่มเห็นความงามในมุมมองที่แตกต่างโดยสิ้นเชิงกับภาพลักษณ์ของความเป็นจริงมาพิจารณามองจิตใจเพื่อจับความรู้สึกที่เห็นแต่ความดีงาม ความยิ่งใหญ่ที่สูงศักดิ์ คุณค่าจากความเสียสละ เมตตา กรุณา อบรมสั่งสอนสิ่งที่ดีงาม เกิดการรับรู้ รู้สึกถึงอบอุ่นทั้งกายและใจ เป็นความสุขสงบ ความยิ่งใหญ่พ่อแม่ จึงนำวัตถุสิ่งของส่วนตัว แฝงนัยยะเป็นสัญญะต่อพ่อแม่ นั้นมาเป็นตัวแทนสื่อเพื่อแสดงความรักความรู้สึกและเปิดเผยคุณค่าชีวิตที่ดีงามของพ่อแม่ที่สมควรค่าแก่การยกย่องและบูชาคุณท่านเพื่อสะท้อนเรื่องความรักความศรัทธาต่อบุพการีชนสู่สาธารณะเพื่อยกระดับจิตใจเป็นผลประกอบสร้างผลงานสร้างสรรค์ สัญญะความดีงามในวัตถุ

รูปทรง มีที่มาจากรูปทรงของภาชนะเช่น หม้อ กระทะ ช้อน ซ้อม เครื่องครัวที่ใช้ทำมากินดำรงเลี้ยงชีพโดยยึดถือเป็นอาชีพค้าขายอาหาร เกี่ยวข้องผูกพันโดยตรงจากพ่อแม่เป็นดั่งสัญลักษณ์แทนตน การสร้างสรรค์ผลงานเป็นภาพ 2 มิติ ผู้สร้างสรรค์ได้มีการสลายความเป็นจริงของรูปทรงภาชนะลง เพื่อนำความรู้สึกที่มีต่อพ่อแม่เข้าไปแทน เป็นการใช้สีบางทับกันจนหนาพูนของ เม็ดสี สีแทนอารมณ์ความรู้สึก และ ทัศนธาตุของ เส้น จุด ผอกให้หนานูนเพื่อสื่อถึงการตอกย้ำความรู้สึกที่มีต่อพ่อแม่ ทุกลมหายใจของการกระทำ การดำรงชีวิตที่สำนึกถึงพระคุณของพ่อแม่ ซ้ำ และ ย้ำ จนหนานูนพูนสุข เกิดมวลของเนื้อสีสะสมซับซ้อนด้วยสีแทนความรู้สึก เป็นตัวแทนของความรักความศรัทธาที่มีต่อพ่อแม่เป็นการแสดงถึงสัญญะความดีงามจนเกิดเป็นรูปทรงใหม่

มุมมอง ที่นำมาแสดงถึงความดีงามคือมุมมองที่มองสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าตนเอง พ่อและแม่ผู้ที่บุตรยกย่องสรรเสริญนั้นจะยิ่งใหญ่เป็นมุมมองเดียวกันกับการมองต้นไม้ใหญ่สูงสง่างาม ผู้มองกลายสิ่งเล็กๆที่ไม่อาจเทียบเทียม และ มุมมอง เจดีย์ ที่อยู่สูงการมองเดินขึ้นเพื่อไปหาจุดที่อยู่สูงใหญ่ มุมมองนี้เป็นผลนำมาใช้กับผลงานสร้างสรรค์ สัญญะความดีงาม เป็นมุมมอง (Ant's-Eye View) มุมเงยเป็นการมองที่ยิ่งใหญ่ สูง เส้นขนานขอบฟ้าที่ไกล (Perspective) จึงนำเอาเทคนิควิธีการจัดองค์ประกอบศิลป์ มาใช้เพื่อสื่อถึงพ่อแม่ผู้มีคุณค่าแก่การยกย่องมุมมองที่สมควรนำมาใช้ต่อการสร้างสรรค์ผลงานและตอบสนองยกระดับจิตใจให้เข้าถึงความดีงามได้ดี

อภิปรายผล

จากความมุ่งหมายของการสร้างสรรค์ที่เป็นการสร้างสรรค์จากกระบวนการศึกษาข้อมูลภาคเอกสารและข้อมูลภาคสนาม ทำให้ได้ข้อมูลการสร้างสรรค์นำไปวิเคราะห์โดยใช้หลักการแนวคิดและทฤษฎีทางศิลปะผสมผสานกับจินตนาการ สรุปเป็นผลการสร้างสรรค์ ซึ่งข้อสรุปผลการสร้างสรรค์ที่พบ ผู้สร้างสรรค์ขอนำมาอภิปรายผลตามประเด็นดังต่อไปนี้

1.ผลจากการศึกษาเนื้อหาเรื่องราว จากการได้รวบรวมข้อมูล สัญญะความดีงามในวัตถุนำมาวิเคราะห์ตีความสรุปผล นำมาสู่การสร้างสรรค์ผลงานที่สื่อถึง วัตถุที่มีประสบการณ์ร่วมกันกับพ่อแม่ คราบร่องรอยประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นจากการกระทำซ้ำความเสื่อมโทรมเป็นสัจจะ เห็นถึงความงามในความทุกข์เห็นความสุขในความอดทนสะท้อนมุมมองความยิ่งใหญ่ของวัตถุแฝงนัยยะคือพ่อแม่นั้นมาเป็นสื่อแสดงความรักความรู้สึกที่มีมีต่อพ่อแม่ ในขณะเดียวกันวัตถุเหล่านี้ยังทำเราอิ่มเอม ปริติสุขกับความสุขที่คิดย้อนภาพความทรงจำที่บางเรื่องลืมเรือนไปแล้วแต่ความอัศจรรย์สัมผัสแรกที่เห็นมันสามารถคิดย้อนกลับ กู้ภาพจำที่เรานั้นประทับใจอยู่ในก้นบึ่งของความทรงจำที่ดีของเราที่ผ่านมาอย่างยาวนาน นั้นกลับมาได้เป็นดั่งสิ่งแทนใจจะอยู่ในหัวใจเรา จึงมีค่าต่อการยกย่องและบูชาคุณท่าน

2.ผลลัพธ์จากการสร้างสรรค์ ในการสร้างสรรค์ผลงาน สัญญะความดีงามในวัตถุแสดงออกถึงความยิ่งใหญ่ของวัตถุที่มีสัญญะจากพ่อแม่ มุมมองจากการมองภาพที่เกิดจากการมองจากที่ต่ำไปที่สูง ทำรู้สึกถึงความสง่างามสูงส่งของภาพและยังมีกระบวนการจัดแสงจากที่ต่ำในมุมมองเดียวกันนั้นแสงแห่งความศรัทธาช่วยกระทบทิศทางตามเส้นมุมมองของภาพตามส่วนเว้าจึงทำให้รู้สึกภาพยิ่งสูงและยิ่งใหญ่ขึ้น บ่งบอกถึงตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้มีการสลายความเป็นจริงของรูปทรงภาชนะลง เพื่อนำความรู้สึกที่มีต่อพ่อแม่เข้าไปแทน เป็นการใช้สีบางทับกันจนหนาพูนเม็ดสี สีแทนอารมณ์ความรู้สึก และ ทัศนธาตุของ เส้น จุด ผอกให้หนานูนเพื่อสื่อถึงการตอกย้ำความรู้สึกที่มีต่อพ่อแม่ ทุกลมหายใจของการกระทำ การดำรงชีวิตที่สำนึกถึงพระคุณของพ่อแม่ ซ้ำและ ย้ำ จนหนานูนพูนสุข เกิดมวลของเนื้อสีสะสมซับซ้อนด้วยสีแทนความรู้สึก เป็นตัวแทนของความ

รักความศรัทธาที่มีต่อพ่อแม่เป็นการแสดงถึงสัญญะความดีงามจนเกิดเป็นรูปทรงใหม่แสดงออกผ่านรูปแบบจิตรกรรม 2 มิติ ผลงานสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้น ในภาพรวมเกิดผลลัพธ์ที่ดี มีทั้งดีและไม่ดีในแต่ละชิ้นงานแตกต่างกันไป มีข้อปรับปรุงบ้างในบางประเด็นคือ รูปแบบ เทคนิค แนวคิด ไม่มากนักสามารถพัฒนาจนบรรลุเป้าหมายตามแนวความคิดและแบบแผนของโครงสร้างการศึกษานั้นได้ เพื่อพัฒนาในผลงานสร้างสรรค์ดียิ่งขึ้น โดยใช้องค์ความรู้ทักษะทางด้านความคิดและทักษะทางด้านทัศนศิลป์ เอามาวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม ได้แก่ หนังสือองค์ประกอบศิลป์ ศิลปวิจารณ์ สัญญะศิลปะ ปรัชญาทางศิลปะ มาเสริมสร้างทักษะพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ชิ้นต่อไป

3.ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้น จากการศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ความดีงามในวัตถุ ได้เกิดความรู้ใหม่ขึ้น เกิดข้อค้นพบดังนี้

แนวคิด ระหว่างคนที่มีความเชื่อมโยงกับวัตถุ เป็นสัญญะผูกเรื่องราวที่ซ่อนไว้อยู่มากมายตามหลักสากล ความเป็นจริงที่มนุษย์มีวัตถุสิ่งของภาชนะเป็นของคู่กาย แต่มีสิ่งของไม่กี่อย่างที่จะเป็นดั่งตัวแทน สัญลักษณ์ของบุคคลใดบุคคลนึ่งเป็นพิเศษจึงได้ค้นพบว่าวัตถุสิ่งของต่างหน้าที่บรรพบุรุษแต่โบราณได้เก็บรักษาวัตถุของรักของหวงไว้ให้ลูกหลานรำลึกถึงความดีความงามที่ผ่านเรื่องราวที่มีค่าแก่การจดจำพระคุณเป็นสัญลักษณ์สิ่งรวมจิตใจเป็นสิริมงคลแก่ลูกหลานของบ้านและครอบครัวนั้นอยู่เย็นเป็นสุขอบอุ่นสืบไป จึงเป็นข้อค้นพบ สัญญะความดีงามในวัตถุ

สัญญะของมุมมองใหม่ ค้นพบสัญญะกายภาพที่เป็นรูปทรงของวัตถุแสดงถึงพ่อแม่เป็นมุมมองจากอุดมคติ นำเสนอเป็นมุมมอง Ant's-Eye View ให้ความรู้สึกถึงความสูงส่ง ยิ่งใหญ่ มีเส้นนำสายตาที่พุ่งสูงชัน มีที่มาจากการที่ผู้สร้างสรรค์มองดูยอดเจดีย์และเดินขึ้นบนพื้นที่ของโบสถ์ที่มีการยกระดับของระหว่างพื้นดินและยังมีคติการสร้างที่พิเศษ ให้อยู่สูงกว่าสิ่งอื่นบนพื้นโดยทั่วไปเป็นอุดมคติทางความเชื่อด้วยความที่ยิ่งใหญ่จึงมีกำลังปะทะโดยสิ่งโดยรอบอย่างโดดเด่นอย่างสง่างามหน้าเลื่อมใส เช่น ความสูงใหญ่ของ ปฐมเจดีย์ นครวัด และ เจดีย์วัดอรุณ พื้นที่แห่งความศรัทธาที่ยิ่งใหญ่นี้ ค้นพบโดยมีสีในโทนวรรณะร้อนเพื่อแสดงถึงความอบอุ่นสงบเพื่อแสดงออกถึงสัญญะอบอุ่นที่พ่อแม่มีต่อเราได้ดี ความดีงามความยิ่งใหญ่ไพรศาลของพ่อแม่ จึงได้คติการคิดเกิดสัญญะของมุมมองในวัตถุเป็นความรู้ข้อค้นพบใหม่

รูปทรง มีการสลายความเป็นจริงของรูปทรงภาชนะลง เพื่อนำความรู้สึกที่มีต่อพ่อแม่เข้าไปแทน เนื้อสี สีแทนอารมณ์ความรู้สึก และ ทัศนธาตุของ เส้น จุด ผอกให้หนานูนเพื่อสื่อถึงการตอกย้ำความรู้สึกที่มีต่อพ่อแม่ ทุกลมหายใจของการกระทำ การดำรงชีวิตที่สำนึกถึงพระคุณของพ่อแม่ ซ้ำ และ ย้ำ จนหนานูนพูนสุข เกิดมวลของเนื้อสีสะสมซับซ้อนด้วยสีแทนความรู้สึก เป็นตัวแทนของความรักความศรัทธาที่มีต่อพ่อแม่ เกิด สัญญะความดีงาม เป็นรูปทรงใหม่จากภาษาของทัศนธาตุของจิตใจและความรู้สึก

การจัดแสงเงาที่ได้ทฤษฎีการจัดมุมมององค์ประกอบศิลป์ของอาจารย์ สุรสิทธิ์ เสาว์คง มาใช้ในการคลี่คลายรูปแบบและยังสร้างสรรค์องค์กอบของผลงานจาก แสงแห่งความศรัทธา ที่ได้รับอิทธินำมาต่อยอดงานตัวเองมีความสมบูรณ์ต่อแนวคิดได้อย่างมากขึ้น มองเห็นรสนิยมการใช้สีฝีแปลงเป็นเอกลักษณ์จากศิลปิน Claude Monet เป็นต้นแบบและยังตอบสนองต่อแนวคิดให้แข็งแรงมากขึ้นจากการใช้สีหนานูนจาก ศิลปิน Mark Tobey สร้างเทคนิคที่ได้จากการค้นคว้าพื้นผิว เทคนิคการวาดภาพ ทฤษฎี impasto ในการทำงาน จดบันทึกความรู้สิ่งใหม่อย่างเป็นแบบแผนเพื่อค้นหาเทคนิควิธีการรูปแบบใหม่ เชื่อมโยงต่อผลงานในขณะที่กำลังค้นคว้าของ นำมาปรับใช้ในผลงานวิทยานิพนธ์ควบคู่กันกับเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์แยกแยะต่อผลงานวิทยานิพนธ์ได้เป็นอย่างดี ได้ทักษะการแก้ไขปัญหา ทักษะการคิดอย่างเป็นระบบแบบแผน ทักษะชุดความรู้ทัศนศิลป์นี้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์สูงสุดในพัฒนาการทำงานศิลปะในอนาคตต่อยอดจากวิทยานิพนธ์ สัญญะความดีงามในวัตถุ ได้เป็นอย่างดี

4.บทวิเคราะห์ผลกระทบต่อสังคม ช่วยให้ผู้ศึกษาวิทยานิพนธ์ สัญญะความดีงามในวัตถุและรับชมผลงานสร้างสรรค์ได้มีแรงบันดาลใจเอาไปเป็นกรณีศึกษาและเอาเป็นแบบอย่าง คิดริเริ่มที่จะสร้างสรรค์ผลงานอันมีจินตนาการทางด้านศิลปะเพิ่มมากในด้านรูปแบบ และ เทคนิคที่แฝงด้วยความหน้าสนใจของกระบวนการคิดมากมาย อีกทั้ง แนวความคิดสามารถรับรู้ถึงความดีงามของบุพการีชนและความรักพ่อแม่ที่มีต่อลูกและความรักจากมุมมองของลูกที่มีต่อพ่อแม่ และรูปแบบของผลงานจิตรกรรมที่มีความหน้าสนใจของชั้นสี ความงามที่เพิ่มคุณค่าด้านแนวคิดเกิดการเรียนรู้ ซาบซึ้งกับผลงานศิลปะเพื่อ ขัดเกลาจิตใจและเปิดใจกับสถาบันภายในครอบครัว ต้องการยกระดับจิตใจให้ดีงาม เนื้อหาแนวคิดนี้เต็มเปี่ยมไปทางคุณภาพด้านคุณค่าความรักของจิตใจและอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อครอบครัว ผู้ที่รับชมเกิดประโยชน์และมีทัศนคติต่อสังคมที่ดี

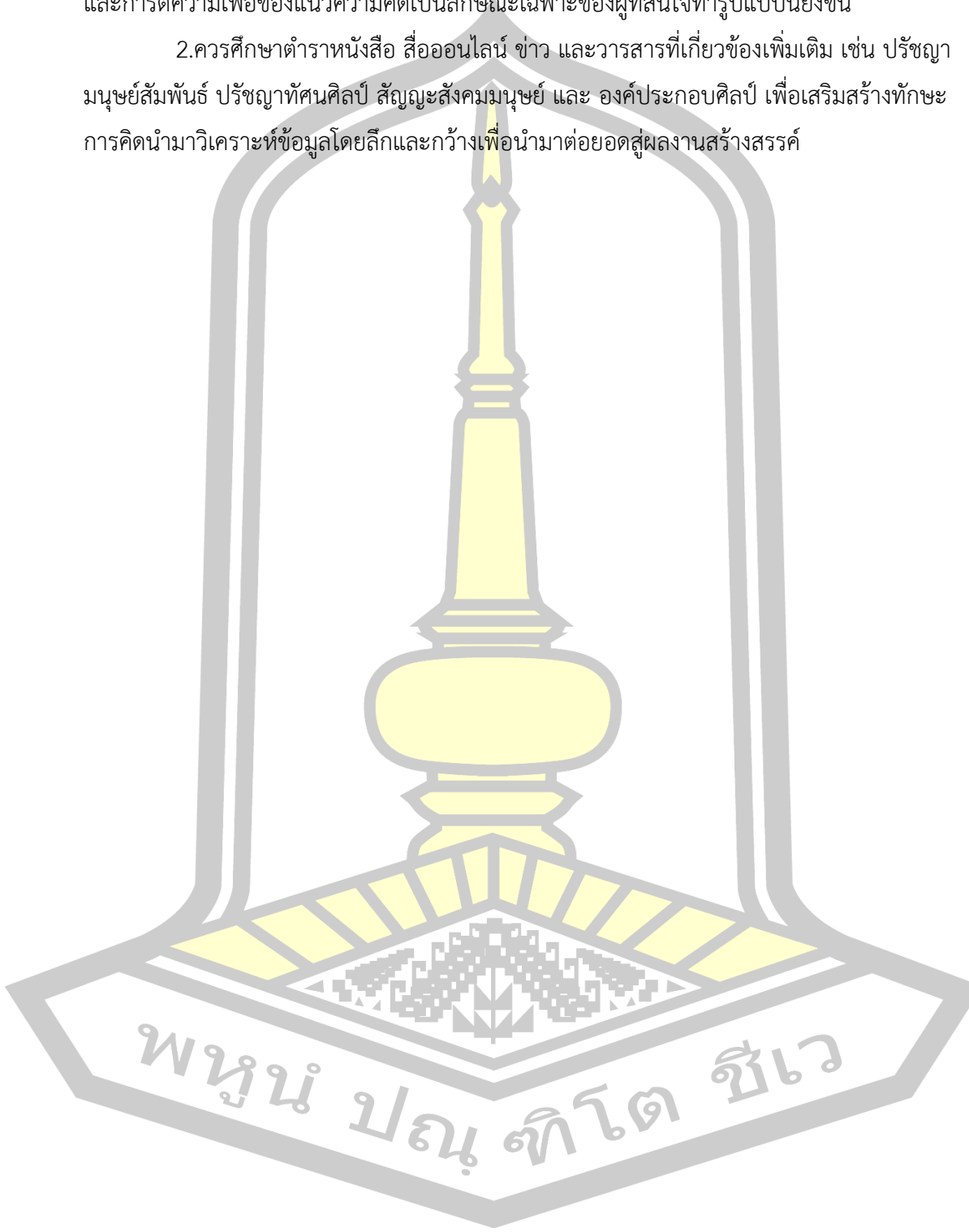
ข้อเสนอแนะ

จากการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์เรื่อง สัญญะความดีงามในวัตถุ มีประเด็นและข้อพิจารณาที่ผู้สร้างสรรค์ขอเสนอแนะต่อผู้ที่มีความสนใจนำผลงานสร้างสรรค์ไปปรับเปลี่ยนแก้ไขประยุกต์ใช้ในด้านต่างๆ ดังนี้

1.ควรศึกษาบริบทของครอบครัวทั้ง 2 ด้าน ความรักความอบอุ่นในครอบครัว หรือ ความทุกข์โศกเศร้าต่อคนในครอบครัว โดยนำเสนอผ่านภาชนะวัตถุต่างๆที่มีผลกระทบสะเทือนใจเชื่อมต่อประเด็นในมุมมองวัตถุในสถานการณ์ในเวลาต่างๆ เช่น การกินอาหารร่วมกันภายในครอบครัว การทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัวผ่านวัตถุ หรือวัตถุสิ่งแทนใจที่สามารถบอกเล่าความรู้สึกได้ที่อยากจะ

แสดงผ่านวัตถุ วิธีจัดวางองค์ประกอบหน้าสนใจมากขึ้นให้มีรูปแบบใหม่ปรับเปลี่ยนตามองค์ความรู้และการตีความเพื่อของแนวความคิดเป็นลักษณะเฉพาะของผู้ที่สนใจทำรูปแบบนี้ยิ่งขึ้น

2.ควรศึกษาตำราหนังสือ สื่อออนไลน์ ข่าว และวารสารที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เช่น ปรัชญามนุษย์สัมพันธ์ ปรัชญาทัศนศิลป์ สัญญะสังคมมนุษย์ และ องค์ประกอบศิลป์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยลึกและกว้างเพื่อนำมาต่อยอดสู่ผลงานสร้างสรรค์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมล แสงทองศรีกมล. (2552). *เมื่อลูกน้อยกินไม่ได้นอนไม่หลับ*. กรุงเทพฯ: ฐานบุ๊คส์.

ก่องแก้ว วีระประจักษ์. (2545). *สารนิเทศจากคัมภีร์ใบลานสมัยอยุธยา*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไอเดียสแควร์.

กำจร สุนพงษ์ศรี. (2559). *พจนานุกรมศัพท์ทัศนศิลป์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชนิดา ตั้งถาวรสิริกุล. (1998). สตรีญี่ปุ่น : เพศและอำนาจ. *วารสารญี่ปุ่นศึกษา*, *15*(1), 23–35.

ชลูด นิ่มเสมอ. (2541). *องค์ประกอบของศิลปะ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อมรินทร์.

ธิดารัตน์ ชุ่มจังหรีด. (2563). ความทรงจำในวันธรรมดาของ ครอบครัว. สืบค้น 10 ตุลาคาม 2563, จาก http://ithesis-ir.su.ac.xn--th-5qidj6duesa8jtb1a6q.pdf.

บุญมี ธีรยุทธ. (2551). *การปฏิวัติสัญศาสตร์ของโซซูร์เส้นทางสู่โพสต์โมเดอร์นิสม์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิภาษา.

ไพรวัลย์ ดาเกลี้ยง. (2563). Adj Private Art Gallery. สืบค้น 10 ตุลาคาม 2563, จาก https://www.facebook.com/Adj-Private-Art-Gallery

สมบัติ พรศิริเจริญพันธ์. (2559). *เฮอร์เมนูติกส์ศาสตร์แห่งการตีความและศิลปะแห่งการเข้าใจ*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์วัชรินทร์ พีพี.

สุชาติ เถาทอง. (2537). *ศิลปวิจารณ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ โอ.เอส. พริ้นติ้ง เฮ้าส์.

สุริยา สมุทคุปติ์. (2545). *ทำไมคนอีสานในอดีตจึงใช้ผ้าซิ่นห่อคัมภีร์ใบลาน : คัมภีร์ใบลานอีสาน กับแนวการวิเคราะห์ทางมานุษยวิทยา*. นครราชสีมา: ห้องไทยศึกษานิทัศน์ สาขาวิชาศึกษาทั่วไป สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม.

Christo and Jeanne-Claude Official. (2563). Wrapped Portrait of Jeanne-Claude.

พหูน ปณฺ ฑิโต ชีเว

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นาย ปัญญาวิศิษฐ์ สุริสุข
วันเกิด	วันที่ 8 เดือน เมษายน พ.ศ. 2540
สถานที่เกิด	จังหวัดอุดรธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 88 หมู่ 8 ตำบล บ้านผือ อำเภอ บ้านผือ จังหวัด อุดรธานี รหัสไปรษณีย์ 41160
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ยังไม่ทำงาน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 88 หมู่ 8 ตำบล บ้านผือ อำเภอ บ้านผือ จังหวัด อุดรธานี รหัสไปรษณีย์ 41160
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2556 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน มารีย์พิทักษ์อุดรธานี จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2558 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน อุดรพัฒนาการ จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2562 ปริญญาศิลปะบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชา ทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี พ.ศ. 2564 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พหูน ปณฺ ฑิโต ชีเว